

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN

Numri i lëndës PP. nr. 376/12

Data 21 Tetor 2016

[Aktgjykimi i publikuar mund të mos jetë i formës së prere dhe mund të jetë objekt i ankesës në baze të ligjit të aplikueshëm]

NË EMËR TË POPULLIT

Gjykata Themelore e Prizrenit, në trupin gjykues të përbërë nga Kryetari i Trupit Gjykues, Gjykatësi i EULEX-it Arkadiusz Sedek së bashku me Gjyqtarin e EULEX-it Vladimir Mikula dhe Gjykatësin Vendor Valon Kurtaj si Anëtarë të Panelit dhe Procesmbajtësin e Gjykatës Venera Hadri - Mollakuqe.

Në rastin penal kundër:

1. F.H,

Emri i babait	xxxxx
Data e lindjes	xxxxx
Vendi I lindjes	xxxxx
Gjinia	Mashkull
Adresa	xxxxxxx
Kombësia	Shqiptar
Shtetësia	Kosovar
Profesioni	Ekspert I Gjeodezisë

2. N.U,

Emri I babës	xxxx
Data e lindjes	xxxxx
Vendi I lindjes	xxxxx
Gender	Mashkull
Adresa	xxxx
Kombësia	Shqiptar
Shtetësia	Kosovar
Profesioni	Avokat, xxxxx

3. S.M,

Emri I babës	xxx
Data e lindjes	xxxx
Vendi I lindjes	xxxx
Gjinia	Femër
Adresa	xxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	Avokate, xxxx

4. M.H.-B,

Emri I babës	xxx
Data e lindjes	xxxx
Vendi I lindjes	Prishtinë
Gjinia	Femër
Adresa	xxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	Punonjëse në Kompaninë e Sigurimeve Sigkos

5. K.H,

Emri I babës	xxxxx
Data e lindjes	xxxxx
Vendi I lindjes	Obiliq
Gjinia	Femër
Adresa	xxxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	E punësuar në Komunën e Obiliqit

6. K.H.U,

Emri I babës	xxxx
Data e lindjes	xxxx
Vendi I lindjes	Prishtinë
Gjinia	Femër
Adresa	xxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	-----

7. H.M,

Emri I babës	xxxx
Data e lindjes	xxxx
Vendi I lindjes	Prishtinë
Gjinia	Femër
Adresa	xxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	Teknik Elektrik Kosova B

8. N.H.M,

Emri I babës	xxxx
Data e lindjes	xxxx
Vendi I lindjes	Obiliq
Gjinia	Female
Adresa	xxxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	xxxxx

9. I.H.-C,

Emri I babës	xxxx
Data e lindjes	xxxxx
Vendi I lindjes	Obiliq
Gjinia	Femër
Adresa	xxxxx
Kombësia	Shqiptare
Shtetësia	Kosovare
Profesioni	Arsimtare, Shkolla Fillore Elena Gjika

Të akuzuar në Aktakuzën e Prokurorisë Speciale të datës 14 Janar 2013 dhe Aktakuzën e Ndryshuar të datës 29 prill 2014.

Sipas aktakuzës së ndryshuar, të pandehurit janë akuzuar për veprat penale në vijim, të gjitha sipas versionit të vitit 2004 të Kodit Penal të Kosovës (KPK) dhe njëkohësisht me Kodin Penal të Republikës së Kosovës.

PIKA 1

Nxjerrja e kundërligjshme e vendimeve gjyqësore në kundërshtim me nenin 346 të ish Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: ish-KPK), aktualisht i penalizuar sipas nenit 432 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPRK) kundër **S.M**,

PIKA 2

Keqpërdorimi i Pozitës apo Autoritetit Zyrtar kundërshtim me nenin 339 (1-3) të ish-KPK-së të lexuar në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht i penalizuar sipas nenit 422 (1) dhe (6) të KPRK-së në lidhje me nenin 31 CCK kundër **F.H, S.M dhe N.U**,

PIKA 3

Legalizimi i Përmbajtjes së Rreme në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 334 (1) të ish-KPK-së në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 403 (1) të KPRK-së, në lidhje me nenin 31 të KPK-së kundër **K.H, K. H-U**,

PIKA 4

Legalizimi i Përmbajtjes së Falsifikuar në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 334 (1) të ish-KPK-së në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht penalizuar sipas nenit 403 (1) të KPRK-së në lidhje me nenin 31 të KPRK kundër **K.H, K.U, M.H.B, N. M, H.M dhe I.C**,

PIKA 5

Mashtrim në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe në lidhje me nenin 31 të ligjit KPRK 2013 kundër **N.U, F.H dhe S.M**,

PIKA 6

Mashtrim në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe në lidhje me nenin 31 të ligjit KPRK 2013 kundër **K.H, K.U**,

PIKA 7

Mashtrim në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe në lidhje me nenin 31 të ligjit KRSK kundër **K.H, K.U, M.H, N. M, H.M, I.C**,

PIKA 8

Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 259 paragrafi 1 dhe në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 332 paragrafi 1 në lidhje me nenin 31 të KPRK kundër **K.H dhe K.U,**

PIKA 9

Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 259 paragrafi 1, dhe në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së, që aktualisht e penalizuar sipas nenit 332 paragrafi 1 në lidhje me nenin 31 të KPRK kundër **K.Ht, K.U, M.H , N.M, H.M dhe I.C,**

PIKA 10

Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 332 paragrafi 1 në lidhje me nenin 31 të KPRK kundër **K.H, K.U, M.H, N.M, H.M dhe I.C,**

PIKA 11

Krimi i organizuar në kundërshtim me nenin 274, paragrafi 1 dhe 2 të KPK-së, që aktualisht e penalizuar sipas nenit 283 paragrafi 1 i KPRK kundër **N.U, S.M, F.H, K.H, K.U, M.H, N.M, H.M, I.C**

PIKA 12

Krimi i organizuar në kundërshtim me nenin 274, paragrafi 3 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 283, paragrafi 2 i KPRK kundër **N.U**

Pas mbajtjes së një gjykimi publik më:

28 dhe 29 Prill, 15, 19 dhe 21 Maj, 9, 13, 16, 27 dhe 28 Korrik, 16 Tetor dhe 16 Nëntor 2015, 21 Janar, 22 Shkurt, 8 dhe 27 Prill, 25 Maj, 14 dhe 22 Shtator, 5 dhe 18 Tetor 2016

Në prani të:

Prokurorit:

Danilo Ceccarelli, Prokuror i EULEX-it

Të pandehurit:

Pas shqyrtimit dhe votimit më 19 Tetor 2016, në bazë të nenit 357, paragrafi 2 i Kodit të Procedurës Penale së Kosovës,

Gjykata shpalli në publik më 21 Tetor 2016 AKTGJYKIM në vijim në bazë të neneve 359, paragrafi 1 dhe 366, paragrafi 1 i Kodit të Procedurës Penale të Kosovës:

AKTGJYKIM

PIKA 1, Nxjerrja e kundërligjshme e vendimeve gjyqësore

Akuza e **Nxjerrjes së kundërligjshme të vendimeve gjyqësore** në kundërshtim me nenin 346 të ish Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: ish-KPK), që aktualisht është e penalizuar sipas nenit 432 të KPRK (në tekstin e mëtejshëm: KPRK) kundër **S.M**

Sepse, në pajtim me nenin 363 1.3 të Kodit të Procedurës Penale, në lidhje me Nenin 106, paragrafi 1, nënparagrafi 4 i KPRK, ka kaluar afati i parashkrimit.

PIKA 2, Keqpërdorimi i Pozitës apo Autoritetit Zyrtar

Akuza e **Keqpërdorimit të Pozitës apo Autoritetit Zyrtar** në kundërshtim me nenin 339, paragrafët 1, 2 dhe 3, ish-KPK siç lexohet me nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 422 (1) dhe (6) të KPRK-së, me nenin 31 KPRK kundër **F.H, S.M dhe N.U refuzohet**

Sepse, në pajtim me nenin 363 1.3 të Kodit të Procedurës Penale, në lidhje me Nenin 3.2 dhe 106, paragrafi 1, nënparagrafi 4 i KPRK, ka kaluar afati i parashkrimit.

PIKA 3, legalizimi i përmbajtjes së rreme

K.H dhe K.U, janë fajtorë për kryerjen e veprës penale Legalizimi i Përmbajtjes së Rreme në bashkëkryerje, në kundërshtim me nenin 334 (1) të ish-KPK lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK-së dhe nenin 3 paragrafi 1 të KPRK

Për shkak se prokurori ka provuar përtej një dyshimi të arsyeshëm se:

Në mes të 23 Shtatorit 2010 dhe 6 Tetorit 2010, në Prishtinë, Kosovë, K.H dhe K.U, në bashkëkryerje, kanë përdorur një dokument me përmbajtje të rreme, domethënë një kontratë të vërtetuar mbi dhuratën (kontratën e parë për dhuratën) ndërmjet tyre dhe A.H, për të mashtruar autoritetet kompetente, gjegjësisht Gjykatën Komunale të Prishtinës dhe Zyrën e Kadastrës së Komunës së Prishtinës, për të vërtetuar një çështje të pavërtetë (domethënë se K.H dhe K. H-U bëhen bashkëpronarë të një shtëpie dhe oborri në Parcelën Tokësore 5602), e cili ishte projektuar për të shërbyer si dëshmi në një çështjeje ligjore në një dokument, regjistër ose libër publik, në Vendimin e Zyrës së Kadastrës së Komunës së Prishtinës të datës 6 Tetor 2010 për të dhënë një ndryshim në pronësinë ligjore të Parcelës së Tokës 5602. Dokumentet ishin mashtruese dhe të pavërteta, sepse të pandehurit janë betuar se një shtëpi dhe oborr ekzistonte në Parcelën Tokësore 5602 në vitin 2010, kur në fakt shtëpia ishte rrënuar në 2003/2004 dhe një ndërtesë e madhe komercial është ndërtuar ilegalisht në 2004/2005 në të gjithë parcelën, duke përfshirë edhe në oborrin që tashmë nuk ekziston.

Në bazë të nenit 3 paragrafi 1 të KPRK-së dhe nenit 334 (1), ish-KPK K.H dhe K.U dënohen me burgim prej një (një) viti.

PIKA 4, legalizimi i përmbajtjes së rreme

K.H, K.U, M.H-B, N. M, H.M dhe I.C, janë fajtorë për kryerjen e veprës penale Legalizimi i Përmbajtjes së Rreme në bashkëkryerje, në kundërshtim me nenin 334 (1) së bashku me nenin 23 të ish-KPK-së dhe nenin 3 paragrafi 1 të KPRK-së

Për shkak se prokurori ka provuar përtej një dyshimi të arsyeshëm se:

Në mes të 21 Shtatorit 2010 dhe 8 Nëntorit 2010, në Prishtinë, Kosovë, K.H, K. H-U, M.H-, N.M, H.M dhe I.C në bashkëkryerje kanë përdorur një dokument me përmbajtje të rreme. Një kontratë të vërtetuar mbi dhuratën (kontrata e dytë për dhuratë), ndërmjet K.H dhe K.H-U nga njëra anë dhe M.H, N. M, H.M dhe I.C nga ana tjetër, për të mashtruar autoritetet kompetente, përkatësisht Gjykatën Komunale Të Prishtinës dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, për të vërtetuar një çështje të pavërtetë (domethënë se K.H, K.U, M.H, N.M, H.M dhe I.C bëhen bashkëpronarë të një shtëpie dhe oborri në Parcelën e Tokës 5602) e cili është projektuar për të shërbyer si dëshmi në një çështjeje ligjore në një dokument, regjistër ose libër publik, që është në Vendimin e Zyrës së Kadastrit të Komunës së Prishtinës të datës 8 nëntor 2010, për të dhënë një ndryshim në pronësinë ligjore të Parcelës së Tokës 5602. Dokumentet ishin mashtruese dhe të pavërteta sepse të pandehurit janë betuar se në Parcelën Tokësore në vitin 2010 ekzistonte një shtëpi dhe oborr kur në fakt shtëpia ishte rrënuar në 2003/2004 dhe një ndërtesë e madhe komerciale ishte ndërtuar në mënyrë të paligjshme në 2004/2005 në të gjithë parcelën, duke përfshirë edhe oborrin tashmë jo ekzistues.

Në bazë të nenit 3 paragrafi 1 të KPRK dhe nenit 334 (1) ish KPK K.H, K.U M.H, N.M, H.M dhe I.C dënohen me burgim prej një (një) viti.

PIKA 5, Mashtrim

Akuza për mashtrim në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe nenin 23 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe në lidhje me nenin 31 I KKRK-së kundër N.U, F.H dhe S.M, është refuzuar

Sepse, në pajtim me nenin 363 1.3 të Kodit të Procedurës Penale, në lidhje me Nenin 3.2 dhe 106, paragrafi 1, nënparagrafi 4 i KPRK, ka kaluar afati i parashkrimit.

PIKA 6, Mashtrim

K.H, K.U janë fajtorë për kryerjen e veprës penale të Mashtrimit në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish-KPK, neni 3 paragrafi 1 i KPRK

Për shkak se prokurori ka provuar përtej një dyshimi të arsyeshëm se:

Në mes të 23 Shtatorit 2010 dhe 6 Tetorit 2010, në Prishtinë, Kosovë, K.H dhe K.U, në bashkëkryerje, me synimin për të përfutur një përfitim material për vete, përkatësisht

bashkëpronësinë e Parcelës së Tokës 5602, kanë mashtruar një person tjetër, Gjykata Komunale të Prishtinës dhe Zyrën Kadastrale e Komunës së Prishtinës, me anë të paraqitjeve të rreme të përfshira në një kontratë të vërtetuar të dhurimit (kontrata e parë për dhuratë) dhe në këtë mënyrë kanë detyruar Zyrën e Kadastrës së Komunës së Prishtinës të bëjë një akt Dëmtimin e Komunës së Prishtinës në shumën prej mbi 15,000 Euro, përkatësisht të japë një ndryshim në pronësinë ligjore të Parcelës së Tokës 5602. Mashtrimi përfshin secilin të pandehur që në mënyrë të gabuar prezantoheshin se ata u bënë bashkëpronarë të një shtëpie dhe një oborri dhe duke fshehur se kjo shtëpi ishte rrënuar në 2003/2004 dhe se një ndërtesë e madhe tregtare ishte ndërtuar në mënyrë të paligjshme në vitin 2004 në të gjithë parcelën, duke përfshirë edhe oborrin.

Në bazë të nenit 3 paragrafi 1 të KPRK-së dhe nenit 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish-KPK-së: K.H dhe K.U dënohen me burgim prej 10 (dhjetë) muaj.

PIKA 7, Mashtrim

K.H, K.U, M.H, N. M, H.M, I.C janë fajtorë për kryerjen e veprës penale të Mashtrimit në bashkëkryerje në kundërshtim me nenin 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish- KPK, dhe neni 3 paragrafi 1 i KPRK

Për shkak se prokurori ka provuar përtej një dyshimi të arsyeshëm se:

Në mes të 21 Shtatorit 2010 dhe 8 Nëntorit 2010, në Prishtinë, Kosovë, **K.H, K.U, M.H, N. M, H.M dhe I.C**, në bashkë-kryerje, me qëllim të përfitimit të dobisë materiale për veten, më saktësisht bashkë-pronësinë e Parcelës 5602, kanë mashtruar një person tjetër, Gjykatën Komunale në Prishtinë dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, përmes pohimeve të rreme në kontratën e certifikuar mbi dhurimin dhe prandaj kanë shtyrë Gjykatën Komunale në Prishtinë të veprojë në dëm të Komunës së Prishtinës në shumë prej më shumë se 15,000 euro, më saktësisht të aprovojë ndryshimin e pronësisë ligjore të Parcelës 5602. Mashtrimi përfshin secilin të pandehur që kanë pohuar në mënyrë të rreme se janë bërë bashkë-pronarë të një shtëpie dhe oborri dhe duke fshehur faktin se kjo shtëpi ishte rrënuar në vitin 2003/2004 dhe se një objekt i madh komercial ishte ndërtuar në mënyrë të kundërligjshme në 2004 mbi tërë parcelën, duke përfshirë edhe oborrin.

Në bazë të nenit 3 paragrafi 1 të KPRK-së dhe nenit 261 paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, dhe me nenin 23 të ish-KPK **K.H., K.U M.H, N. M, H.M, I.C** dënohen me burgim prej 10 (Dhjetë) muaj.

PIKA 8, PIKA 9 dhe PIKA 10, Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme

Në kuadër të pikës 8, 9 dhe 10 të aktakuzës **K.H., K.U, M.H, N.M, H.M dhe I.C** shpallen fajtorë për kryerjen e veprës penale **Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme** në bashkëkryerje në Shkelje të nenit 259 paragrafi 1, dhe në lidhje me nenin 23 të ish-KPK-së

Për shkak se prokurori ka provuar përtej një dyshimi të arsyeshëm se:

A) Mes 6 Tetorit 2010 dhe 8 Nëntor 2010, **K.H dhe K.H.-U.**, në bashkëkryerje, kanë uzurpuar në mënyrë të paligjshme pronën e paluajtshme, përkatësisht Parcelën Tokësore 5602 të një personi tjetër, përkatësisht Komunës së Prishtinës;

B) Mes 8 Nëntorit 2010 dhe 31 Dhjetor 2012, në bashkëkryerje, **K.H., K.U, M.H, N. M, H.M dhe I.C**, në bashkëkryerje, kanë uzurpuar në mënyrë të paligjshme pronën e paluajtshme, parcelën 5602 të një personi tjetër, Përkatësisht të Komunës së Prishtinës.

C) Nga Janari 2013 dhe duke vazhduar deri me datën e tanishme, **K.H., K.U, M.H, N. M, H.M dhe I Cekaj**, në bashkëkryerje, paligjshme kane uzurpuar pasurin e paluajtshme, përkatësisht Parcelen e Tokes 5602 të një personi tjetër, përkatësisht të Komunës së Prishtinës.

Në bazë të nenit 3 paragrafi 1, neni 81 i KPRK dhe neni 259 paragrafi 1 të ish KPK **K.H, K.U, M.H, N.M, H.M dhe I.C** dënohen me 6 (gjashtë) muaj burgim,

PIKA 11 Krimi i organizuar në kundërshtim me nenin 274, paragrafi 1 dhe 2 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 283, paragrafi 1 të KPRK-së

Sipas nenit 364 1.3 të Kodit të Procedurës Penale, të pandehurit **N.U, S.M, F.H, K.H, K.U, M.H, N.M, H.M, I.C** lirohen nga vepra penale e krimit të organizuar;

PIKA 12 Krimi i Organizuar

Krimi i Organizuar në kundërshtim me nenin 274, paragrafi 3 të ish-KPK-së, aktualisht e penalizuar sipas nenit 283, paragrafi 2 i KPRK-së

Në bazë të nenit 364 1.3 të Kodit të Procedurës Penale i pandehuri **N.U** lirohet nga akuza penale për veprën penale krim i organizuar.

Në pajtim me Nenin 80 paragrafët 1 dhe 2 nënparagrafët 2.2 dhe 2.3 të KPRK-së, një ndëshkim total i

A) 2 (dy) vjet i është shqiptuar **K.Ht, K.U** për kryerjen e veprave penale të përshkruara në pikën 3, pikën 4, pikën 6, pikën 7, pikën 8,9,10;

B) 1 (një) vit e 10 (dhjetë) muaj i është shqiptuar **M.Ht, N. M, H.M dhe I.C** për kryerjen e veprave penale të përshkruara në pikën 4, pikën 7, pikën 8,9,10

Në pajtim me nenin 50, 51 paragrafët 1 dhe 2, Nenin 52 paragrafi 1 dhe 3 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës ndëshkimi i vendosur ndaj **K.H, K.U M.H, N. M, H.M dhe I.C** pezullohet për periudhën e verifikimit prej 2 (dy) vjet;

Në pajtim me nenin 276 dhe 284 të Kodit të Procedurës Penale, e gjithë shuma e parave të depozituara në llogarinë bankare:

-NLB Prishtinë 1700100101998475

-BPB 1300003006465036 konsiderohet si përfitim material i veprave penale dhe si e tillë do të konfiskohet;

Në bazë të nenit 275, 276 dhe 284 të Kodit të Procedurës Penale:

-Parcela 5602 në lokacionin që tani quhet rruga Hamdi Mramoni nr 1, e quajtur më parë, Skopska ose rruga e Shkupit nr.1,

- ndërtesa e ndërtuar në Parcelën Tokësore 5602 lirohen.

Në bazë të nenit 451 dhe 453 të Kodit të Procedurës Penale **K.H, K.U M.H, N. M, H.M dhe I.C** janë të detyruar të rimbursojnë shpenzimet e procedurës penale në një shumë të vetme prej 50 Euro lidhur me kryerjen e veprave penale në Pikën 3, Pikën 4, Pikën 6, Pikën 7, Pikën 8,9 dhe 10.

ARSYETIMI

PËRMBAJTJA

A. Historiku procedural

B. Juridiksioni

C. Procedura e Provave

D. Faktet e vërtetuara

E. Arsyetimi Ligjor

F. Përgjegjësia individuale e të pandehurve

G. Dënimi

A. Historiku procedural

1. Më 10 Tetor 2012, Prokuroria ka lëshuar Aktvendimin mbi Fillimin e Hetimeve kundër F.Ht. Hetimi u zgjerua më 29 nëntor 2012 kundër U., N.U dhe N.K.. Hetimi u zgjerua më tej më 30 Maj 2013 kundër M.H, K.H, K.U, H.M, N. M dhe I.C ("motrat H."). Hetimi u zgjerua më 9 Tetor 2013 dhe 22 Nëntor 2013 kundër K. U., G.G., R.P., H.J., H.A. dhe H.A.. Më 23 dhjetor 2013, një pjesë e rastit është ndërprerë. Më 8 Janar 2014, hetimi kundër K. U., G.G. dhe N.K. është ndërpre.

2. Më 15 Janar 2014 është ngritur aktakuza e datës 14 janar 2014 kundër të gjithë të pandehurve të mësipërm dhe për akuzat e lartpërmendura. Aktakuza e ndryshuar është parashtruar më 29 Prill 2014. Aktakuza e ndryshuar ka korrigjuar gabimet klerike / shtrirjen dhe ka futur dy kapituj të rinj. I pari i kapitujve të sapo futur ka të bëjë me hetimet pas aktakuzës. Kapitulli i dytë i futur ka të bëjë me asetet që i nënshtrohen konfiskimit. Akuzat mbeten të njëjta me ato të përmbajtura në aktakuzën fillestare të 15 Janarit 2014.

3. Dëgjimi fillestar u mbajt më 20 Maj 2014 në prani të palëve. Aktakuza u lexua dhe të pandehurit u deklaruan të pafajshëm për të gjitha akuzat në Aktakuzë.

4. Seancat kryesore të shqyrtimit janë mbajtur 28 dhe 29 Prill, 15, 19 dhe 21 Maj, 9, 13, 16, 27 dhe 28 Korrik, 16 Tetor dhe 16 Nëntor 2015, 21 Janar, 22 Shkurt, 8 dhe 27 Prill, 25 Maj, 8 Qershor, 6, 14 dhe 22 Shtator, 5 dhe 18 Tetor 2016.

5. Në pajtim me nenin 541 të KPPRK-së, që hyri në fuqi më 1 Janar 2013, gjykimi u zhvillua sipas dispozitave të Kodit të ri të Procedurës Penale.

B. Juridiksioni

1. Ligji për Gjykatat, Ligji nr. 03 / L-199 hyri në fuqi më 1 janar 2013.

2. Ky ligj rregullon juridiksionin territorial dhe substancial të Gjykatës.

3. Sipas nenit 11 paragrafi (1) të Ligjit për Gjykatat, gjykatat themelore janë kompetente për të gjykuar në shkallë të parë të gjitha rastet, me përjashtim të rasteve kur parashikohet ndryshe me ligj.

4. Neni 9 i Ligjit për Gjykatat përcakton se gjykatat themelore janë themeluar për territorin e Komunave të tyre përkatëse. Veprat që janë objekt i këtyre procedurave janë kryer brenda juridiksionit territorial të Gjykatës Themelore të Prishtinës. Megjithatë, duke pasur parasysh se dy nga të pandehurit ishin ish-gjyqtarë në Gjykatën Komunale të Prishtinës, Gjykata Themelore e Prizrenit kishte juridiksion territorial në pajtim me nenin 13. 2 (b) të Ligjit mbi Juridiksionin¹.

5. Sipas nenit 15 paragrafi (1) nënparagrafi (1.19) i Ligjit për Gjykatat, veprat penale kundër detyrës zyrtare (duke përfshirë, *por pa u kufizuar*, keqpërdorimi i pozitës zyrtare apo autoritetit, shpërdorimi në detyrë, mashtrimi, pranimi i ryshfetit dhe Ushtimi i Ndikimit dhe sjellje të ngjashme) bien në juridiksionin e Departamentit të Krimeve të Rënda të Gjykatës Themelore. KPPRK plotëson nenin 15 të Ligjit për Gjykatat: Neni 22 Nënparagrafi (1.1.87) i KPPRK përcakton se vepra penale e nxjerrjes së vendimeve të paligjshme gjyqësore do të konsiderohet si një krim i rëndë në pajtim me nenin 15 të Ligjit për Gjykatat. Përveç kësaj, sipas nenit 15 paragrafi (1) nënparagrafët (1.20) të Ligjit për Gjykatat, çdo krim që nuk është specifikuar në mënyrë të veçantë në nenin 15, por që është në kompetencë ekskluzive ose subsidiare të Prokurorisë Speciale të Kosovës², Departamentit për Krime të Rënda. Prandaj, e gjithë çështja është gjykuar nga Departamenti i Krimeve të Rënda në Gjykatën Themelore të Prizrenit.

6. Në pajtim me paragrafin (2) të nenit 15 të Ligjit për Gjykatat, dhe në pajtim me Ligjin mbi Juridiksionin, Përzgjedhjen e Lëndëve dhe Caktimin e Lëndëve të Gjyqtarëve dhe Prokurorëve të EULEX-it në Kosovë (Ligji Nr. 03 / L-053) Rasti u shqyrtua nga një trup gjykues i përbërë nga gjyqtari i EULEX-it Arkadiusz Sedek, duke vepruar si kryetar i trupit gjykues dhe gjykatësi i EULEX-it Vladimir Mikula dhe Valon Kurtaj si anëtarë të Panelit³.

7. Ndryshimet janë bërë për kompetencat e EULEX-it me Ligjin për ndryshimin dhe plotësimin e ligjeve në lidhje me mandatin e Misionit të Bashkimit Evropian për Sundimin e Ligjit në Republikën e Kosovës (Ligji Nr. 04 / L-273), i cili hyri në fuqi Më 15 maj 2014. Meqë Gjykatësit e EULEX-it ishin caktuar në këtë rast para 15 prillit 2014, ky rast është një "rast i

---

¹ 2008/03-L-05

² Veprat penale të përfshira në aktakuzën PPS 253/09 u konsideruan të jenë në kuadër të kompetencës subsidiare të PSRK-së, sipas nenit 12 të Ligjit për Prokurorinë Speciale të Republikës së Kosovës, Nr. 03 / L-52 (13 mars 2008) - vendimi i Kryeprokurorit të EULEX-it i datës 21 janar 2014.

³ Neni 3.2 i Ligjit nr. 03 / L-053 për Juridiksionin, Përzgjedhjen e Lëndëve dhe Caktimin e Lëndëve për Gjyqtarët dhe Prokurorët e EULEX-it në Kosovë, përcakton që gjykatësit e EULEX-it kanë juridiksion mbi rastet e ndjekura nga PSRK-ja. PSRK ka ndjekur këtë rast

vazhdueshëm" siç përcaktohet në Nenin 1 Paragrafi (2) L 04 / L-273), andaj gjykatësit e EULEX-it kanë mbajtur Kompetencën në këtë rast.

Asnjë nga palët nuk ka kundërshtuar kompetencën e Gjykatës ose përbërjen e trupit gjykues.

C. PROCEDURA E PROVAVE

Dëshmitë e paraqitura gjatë rrjedhës së shqyrtimit kryesor

1. Gjatë Procesit të Shqyrtimit Kryesor, dëshmitarët e mëposhtëm kanë dhënë dëshmi (në mënyrë sipas rradhës së paraqitjes në gjykim):

- B.K., (e ftuar si Dëshmitare nga Prokuroria), u dëgjua më 15 maj 2015 nga Gjykata.
- R.B., (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua më 19 maj 2015 nga Gjykata.
- I.M., (një dëshmitar i prokurorisë) u dëgjua më 19 maj 2015 nga Gjykata.
- M.P., (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua më 21 maj 2015 nga Gjykata.
- L.R., (e ftuar si Dëshmitare nga Prokuroria), u dëgjua më 11 nëntor 2015 nga Gjykata.
- M.S., (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua nga Gjykata.
- N.M., (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua nga Gjykata.
- N.K., (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua më 9 korrik 2015 nga Gjykata.
- H.K., (e ftuar si Dëshmitare nga Prokuroria), u dëgjua më u dëgjua nga Gjykata.
- S.H., i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria, u dëgjua më 13 korrik 2015 nga Gjykata.
- Z.P. (e ftuar si Dëshmitare nga Avokati Mbrojtës Musa Dragusha), u dëgjua më 16 tetor 2015 nga Gjykata.
- N.K. (i ftuar si Dëshmitar nga Prokuroria), u dëgjua më 16 korrik 2015, 28 korrik 2015 nga Gjykata.
- H.B. u dëgjua më 27 korrik 2015 nga Gjykata.
- L.N. (e ftuar si Dëshmitare nga Avokati Mbrojtës T.Rr), u dëgjua më 21 Janar 2016 nga Gjykata.
- Një dëshmitar ekspert L.N. është caktuar sipas detyrës zyrtare është dëgjuar me 21 Janar 2016.

2. Gati të gjithë të pandehurit vendosën të mbrojnë veten në heshtje dhe refuzuan të japin ndonjë dëshmi ose të përgjigjen në ndonjë pyetje, përveç:

- N.U, deklaratat e datës 25 Mars 2013 dhe 19 Dhjetor 2012 së bashku me anekset regjistratori 5

- F.H, deklaratat e datës 18 Shtator 2013 dhe 12 Mars 2013 së bashku me anekset Regjistratori 2

- S.M, deklaratat e datës 8 Tetor 2013 dhe 26 Mars së bashku me anekset Regjistratori 1

3. Gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor, me pëlqimin e të gjitha palëve dokumentet e mëposhtme, provat materiale të mbledhura gjatë hetimit janë konsideruar si të lexuara në procesverbal:

- Të gjitha provat materiale të paraqitura nga të pandehurit gjatë hetimit që janë vendosur në Regjistratorin 7

- mendimet e ekspertëve të propozuar nga mbrojtja

- Të gjitha provat e mbledhura nga PSRK-ja gjatë hetimit të cilat janë të numëruara në detaje në Regjistratorët 9 abc, Regjistratori 10a, Regjistratori 10 b, Regjistratori 10c, Regjistratori 10d, Regjistratori 10 e, Regjistratori 10 f, Regjistratori 10 g, Regjistratori 10 h, Regjistratori 10i, Regjistratori 10j, Regjistratorët 11 ab, Regjistratori 12,

4. Gjatë Shqyrtimit Kryesor, Paneli, sipas detyrës zyrtare, ka mbledhur provat e mëposhtme:

Mendimi i ekspertit për vlerësimin e pronës së tokës në fjalë.

D. Faktet e vërtetuara

Kjo çështje penale lidhet me një pronë në pjesën e vjetër të Prishtinës, që ndodhet prapa Muzeut të Kosovës. Vendndodhja tani quhet Rruga H.M nr. 1, por më herët është quajtur rruga e Shkupit nr. 1 ose Skopska nr.1. Prona është e regjistruar në Zyrën Komunale të Kadastrës në Prishtinë si Lista Poseduese 4137, Kadastra / Parcelë Tokësore 5602, si vend i cili përmbante një shtëpi të vjetër 97m2 dhe oborr 69m2. Kjo u regjistrua si pronë në pronësi shoqërore deri në vitin 2005. Kjo copë toke fillimisht i përkiste M. H.t, i lindur më 5 shtator 1924 dhe ka vdekur më 17 korrik 2003, në moshën 79 vjeçare. M. H. ka punuar si minator dhe kishte dalë në pension në vitet 1990. Duhet nënvizuar se ishte gjysmë i shkolluar dhe kryesisht ka përdorur alfabetin cirilik. Gruaja e tij ishte A.H e lindur më 3 Prill 1924 dhe ka vdekur më 19 Korrik 2011, 87 vjeç. Ajo ka qenë amvise dhe ishte analfabetë.

M dhe A.H kanë pasur gjashtë vajza. Ato janë të pandehurat M M H. M, N M N, I M H. C, K M H., K M H. U. dhe H M H. Një nga vajzat e tyre, K, u martua me të pandehurin N.U në vitin 1977.

Parcela tokës 5602 aktualisht është e regjistruar në Zyrën e Kadastrës së Kosovës në pronësi të gjashtë motrave H. dhe është e regjistruar si e përbërë nga një shtëpi e vjetër 97m² dhe një oborr prej 69 m². Megjithatë, shtëpia dhe oborri është rrënuar tashmë në vitin 2003 dhe një ndërtesë komerciale katërkatëshe u ndërtua në mënyrë të paligjshme në vitin 2004/5 në shkelje të një leje ndërtimi. Pronësia e regjistruar e Parcelës së Tokës 5602 nga A.H dhe motrat H. bazohet në aktgjykimin e dhënë nga gjyqtarja S.M në vitin 2004, ajo e bazoi vendimin e saj në dy kontrata me adresa të ndryshme dhe për një apartament me sipërfaqe të përgjithshme prej 72m². Përkundër faktit se gjyqtarja M dhe F.H zyrtarisht kanë vizituar vendin e Parcelës së Tokës 5602 më 26 Qershor 2006 dhe e kanë parë ndërtesën tregtare me sytë e tyre, aktgjykimet e dorëzuara nga gjyqtarja S.M dhe Raporti i parë i Ekspertëve të Gjeodezisë të F.Ht i referohen vetëm Shtëpisë së vjetër dhe oborrit që nuk ekziston. As vendimet, as raportet nuk i referohen ndërtesës komerciale që deri në atë kohë janë ngritur në parcelën 5602 dhe janë dhënë me qira një njësie publike, Zyrës së Rregullatorit për Energji (ZRRE). Kjo ndërtesë komerciale ka prodhuar të ardhura fitimprurëse (rreth 3,800 - 4,100 EURO në muaj) për familjen H. / U. që nga viti 2005.

Para se familja H. të merrte në zotërim këtë parcelë toke, një zonjë e quajtur L.R. jetonte në shtëpinë e vjetër pranë xhamisë dhe muzeut kombëtar në rrugën drejt Gërmisë me adresën Skopljanska Nr.1. Ajo ka jetuar atje nga viti 1979 deri në 1986 dhe ka paguar qiranë në Ndërmarrjen Publike të Strehimit, BVI. Shtëpia ishte shumë e vjetër, e lagur dhe çatia e shpërthyer. Vendimi që lejon L. Ra. të përdorë shtëpinë, u lëshua nga shoku i studimeve të N.U, M.S.. Ky vendim u lëshua më 17 Nëntor 1983, katër vjet pasi L.R. kishte hyrë në të vërtetë.

Rruga atëherë e quajtur Rruga e Shkupit / Skopska në Prishtinë është ajo që quhet tani H.M, sipas hartave të vitit 1983. Është prapa Muzeut të Kosovës dhe pranë xhamisë. Nga këto harta mund të shihet se të gjitha parcelat e tokës në këtë zonë kanë katër shifra duke filluar me numrin 5. Para Luftës së Dytë Botërore pasuria i përkiste familjes N.. U nacionalizua nga autoritetet jugosllave pas Luftës së Dytë Botërore dhe familja N. më pas u zhvendos në Turqi. Prej 1979 deri në 1986 L.R. ka jetuar në këtë adresë.

Kur M H. u pensionua, në janar të vitit 1986, ai dhe familjes së tij i është dhënë një apartament në zonën e Dardanisë në Prishtinë. Atij i është caktuar ky apartament nga Shoqata për Personat në Pension. M H. e ndërroi këtë apartament në Dardani me L.R. në vitin 1986. Ky shkëmbim u regjistrua me një vendim të Gjykatës Komonale të 6 Nëntorit 1986, i cili i ka lejuar L.R. të shkëmbejë apartamentin e saj në Sheshin 19 Nentori me banesën e M H.t në Dardani. Rruga që më parë quhej Rruga e 19 Nëntorit tani quhet Rruga Garibaldi përballë Hotel Grand. Vendimi i datës 6 Nëntor 1986 përshkruan banesën e L.R. si një apartament prej 72,000 m². Vendimi

gjithashtu përmend se L.R. shfrytëzon apartamentin që nga viti 1984. Ndërmarrja Publike e Banesave - SHA konfirmoi se M H. ka shkëmbyer apartamentin në Dardani me L.R. për apartamentin përdhese të vendosur (në para Hotelit Grand) në Prishtinë rruga '19 Nentori ' Nr.1 / a në sipërfaqe prej 72,000 m² '. Nuk ka dëshmi se Rruga H.M apo ndonjë rrugë në atë zonë ishte e njohur ndonjëherë si Rruga ose Sheshi 19 Nentori. BVI - Ndërmarrja Publike e Banesave - SHA nuk ka administruar prona në këtë zonë rreth muzeut. Sepse nuk ka dyshim se L.R. ka jetuar në një shtëpi të vjetër afër xhamisë dhe muzeut të Kosovës në rrugën drejt Gërmisë dhe pasi që nuk ka dyshim se familja H. u zhvendos në atë shtëpi të caktuar dhe ka jetuar atje për një kohë të gjatë, siç duket vendimi i lartpërmendur i 6 Nëntorit 1986 dhe dokumentet e tjera i referohen ose një emërtimi të pasaktë të rrugës ose janë krejtësisht të rreme. L.R. konfirmoi se ajo jetonte në shtëpinë e vjetër pranë xhamisë deri në vitin 1986, kur ajo bëri një shkëmbim me M H.n. Udhëheqësi kryesor i gjithë kësaj ishte, sipas L. R., N.U '. Ajo konfirmoi se gjithçka ishte organizuar nga N.U, të cilin e njihje sepse punonte në kafiterinë e Komunës së Prishtinës. Ajo deklaroi se ajo kurrë nuk ka jetuar pranë Hotel Grandit, në atë që tani quhet rruga Garibaldi.

M H. dhe familja e tij kanë hyrë në shtëpinë e vjetër pranë muzeut. Ai më pas ka lidhur kontratë me BVI (Komuniteti i Vetëqeverisjes së Interesave për Prishtinën), më 26 Nëntor 1986. Në këtë 'Kontratë për Shfrytëzimin e Apartamentit Nr. 1193/2176', BVI, në emër të Komunës së Prishtinës, ka autorizuar M H.n, e drejta për të shfrytëzuar apartamentin e përshkruar si '72m²', me 3 dhoma, në Sheshin 19 Nëntori, nr. 1 / a. Askund në këtë dokument nuk përmenden fjalët Parcelë Tokësore 5602. M H. pastaj ka blerë banesën tek Sheshi 19 Nëntori – Rruga e Shkupit nr.1 më 8 shkurt 1993, në Kontratën e Blerjes së Apartamentit Nr. 07-360-714 (e paqartë) -84, nga Kuvendi Komunal i Prishtinës. Kjo kontratë specifikon në mënyrë specifike se 'Blerësi shfrytëzon si bartës i të drejtës banesore (Qira për një kohë të kufizuar) bazuar në kontratën për shfrytëzimin e banesës, numër 1193/2176, të lidhur më 26.11.1986. Gjykata Komunale e Prishtinës ka vërtetuar shitjen me vërtetimin me numër 12702/93 më 2 Dhjetor 1993. Askund në këtë dokument nuk përmenden fjalët Parcelë Tokësore 5602. Kjo kontratë është hera e parë që ndonjë referencë për fjalën 'Skopska' (ose Shkupit) është bërë në lidhje me apartamentin e Sheshit 19 Nentori / Trg 19 Novembra Nr1 / A. Kjo mund t'i referohet faktit se Sheshi 19 Nentori ishte rruga kryesore jashtë Prishtinës në jug drejt të qytetit të Shkupit.

Duhet të theksohet se edhe pse ekziston një nivel pasigurie rreth emrave të rrugëve në Prishtinë gjatë tridhjetë viteve të fundit, është e mundur të identifikohen apartamentet dhe shtëpitë në këtë rast duke iu referuar adresave të tyre, madhësisë së tyre dhe përshkrimet e tyre. Është e qartë se prona në parcelën 5602 e përshkruar më sipër përbëhej nga një sipërfaqe prej 166m², e ndarë në një shtëpi prej 97m² dhe një oborr prej 69m². Kjo ishte një shtëpi e vjetër me karakteristika tradicionale në pjesën e vjetër të Prishtinës. Kjo pronë është qartësisht e ndryshme nga një apartament i përshkruar si '72m²' ose '72000m²' me tre dhoma. Ka të ngjarë që M H. ka përdorë dokumente që kanë të bëjnë me një apartament në mënyrë që ti shmanget Ligji mbi tokën për ndërtim dhe të përdor Ligjin mbi Marrëdhëniet Banesore. Ligji mbi tokën për ndërtim ka rregulluar tokën në pronësi shoqërore në zonat urbane, siç është parcela e tokës 5602. Megjithatë, dispozitat e këtij ligji janë më pak të dobishme sesa ato të Ligjit mbi Marrëdhëniet

Banesore që kanë të bëjnë me apartamente. Duket se duke përdorur dokumente që i referohen një apartamenti në një adresë tjetër dhe një numër të ndryshëm të metrave katrorë, M H. është përpjekur të shmangte ligjin e aplikueshëm, i cili, për shembull, lejoi transferimin e një apartamenti trashëgimtarëve të personit të vdekur. Natyrisht, ka të ngjarë që ky minator gjysmë i shkolluar të jetë këshilluar nga dhëndri i tij, në atë kohë kryetari i Gjykatës Komunale dhe ish-punonjësi i Komunës së Prishtinës.

Në vitin 1991, M H. ka aplikuar për një leje ndërtimi për një lokal afarist në Parcelën 5602. Kërkesa e tij u refuzua më 25 Shkurt 1991 nga Sekretariati i Urbanizmit i Komunës së Prishtinës me shpjegimin se leja nuk mund të jepet sepse ndërtesa ishte në pronësi të Komunës së Prishtinës dhe jo në pronësi të M H.t. Në vitin 1997, M H. përsëri ka kërkuar një leje ndërtimi për parcelën tokësore 5602. Memorandumi ndërinstalues i Institutit të Planifikimit Urban të Komunës së Prishtinës përshkruan kushtet që M H. do të duhej të plotësonte nëse ai do të ndërtonte në hapësirat e pjesës historike të qytetit. Këto kushte përfshijnë veçoritë tradicionale. Këto punë nuk janë kryer në atë kohë.

Më 21 dhjetor 2000 Parcela e tokës 5602 është përshkruar për Zyrën e Kadastrit të Komunës së Prishtinës nga F.H. Ky raport përfshin matjet dhe planin, të cilat tregojnë qartë ekzistencën e një shtëpie prej 97 m² dhe një oborri prej 69m², duke sjellë një sipërfaqe totale prej 166m² ose 1.66ha.

Më 4 Shkurt 2001, M H. përsëri ka kërkuar një leje ndërtimi e cila ishte shkruar me shkronja latine, por e nënshkruar nga M H. në shkrimin cirilik, por më 24 Prill 2001 një kërkesë për leje urbane u nënshkrua nga M H. në shkrimin latin. Më 4 qershor 2001, M H. ka paraqitur një kërkesë për leje të re ndërtimore për parcelën tokësore 5602 (Rruga e Shkupit, nr. 1). Leja është marrë nga N.U. Dosja e plotë e projektit e paraqitur nga M H. tregon planet e ndërtimit për një shtëpi tradicionale.

Më 19 dhjetor 2001, një leje ndërtimi (Nr. 05nr350-1565 / 1 për Parcelën Tokësore 5602, e cila ka bashkangjitur Kushtet Teknike Urbanistike për Leje Ndërtimi Nr. 05nr350-1565 / 1) është dhënë nga Drejtoria e Planifikimit, Urbanizimit dhe Ndërtimit për rinovimin e shtëpisë së vjetër në Parcelën Tokësore 5602. Leja e Ndërtimit kërkoi në mënyrë specifike që M H. të rindërtonte një shtëpi tradicionale me karakteristika tradicionale, për t'u përshtatur me zonën përreth Prishtinës së vjetër. Leja përcaktonte se rinovimi ose rindërtimi i shtëpisë duhet të përfshijë karakteristika tradicionale, siç janë dyert dhe dritaret prej druri dhe një çati me tjegulla. Në mënyrë të qartë thuhet që investitori kërkohet të njoftojë Drejtorinë kur të fillojë punën dhe në faza të ndryshme në të gjithë ndërtesën dhe të lejojë inspektorët të verifikojnë se ndërtimi është ndërtuar sipas lejës së ndërtimit. Gjithashtu, thuhet qartë se leja e ndërtimit nuk krijon asnjë të drejtë ligjore ose të ngjashme në tokë. Në vitin 2002, një kërkesë e shkruar me dorë në alfabetin

latin për një zgjatje të kohës për përfundimin e rindërtimit u bë dhe u nënshkrua nga M.H., e cila është lejuar. U konstatua se N. U. e ka ndihmuar vjehërrin e tij lidhur me lejen e ndërtimit.

U konstatua se shtëpia e vjetër ndoshta u rrënuar në vitin 2003. Në shkelje të lejes ndërtimore të lartpërmendur, në mes të Dhjetorit 2003 dhe Prillit 2005, familja H. / U. ndërtoi një ndërtesë komerciale me xhama dhe çelik prej rreth 800 katror, Në vend të një shtëpie dhe oborri tradicional. Kjo ndërtesë e re u përfundua në Prill të vitit 2005. Struktura e kompletuar mbulon përafërsisht 166m², domethënë të gjithë tokën brenda parcelës tokësore, si zonën e shtëpisë së vjetër (97m²) dhe oborrin e vjetër (69m²). Është e paqartë se si është financuar ndërtimi i kësaj ndërtese.

Pronarët e mëparshëm të kësaj parcele kanë paraqitur kërkesë për rivendosjen e të drejtave të tyre pronësore mbi Parcelën Tokësore 5602 më 12 Gusht 2002. Kjo kërkesë është iniciuar nga tre vëllezër nga Prishtina, I., A. dhe H.H. (H.H.). Gruaja e njërit prej vëllezërve, B. N., shpjegoi se kërkesës e tij i është dhënë Rasti nr. C-839/02 dhe ishte caktuar për gjyqtaren S.M. Kërkesa është parashtruar nga avokati R.B. nga Prishtina. Pretendimi shpjegon se parcela e tokës 5602 me një shtëpi prej 97 metrash katrorë dhe një oborr prej 69 metrash katrorë ishin regjistruar në emrin e familjes H.. Kërkesa pohon se pronësia e tyre historike bazohet në një Akt të datës 2 tetor 1938, i cili u vërtetua në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë më 16 Tetor 1938, por që autoritetet jugosllave në vitin 1946 i kishin dëbuar paditësit nga pasuria e tyre pa donjë bazë ligjore dhe ka detyruar familjen të shkojë në Turqi. Sipas kërkesës, autoritetet pastaj kanë përdorur shtëpinë për të akomoduar "zyrtarë të regjimit". Kërkesa përmbante një përshkrim të qartë të shtëpisë prej 97 m² dhe oborrin prej 69 m² në Parcelën 5602 të tokës. Kërkesa i referohet Listës Poseduese 4137, të datës 21 dhjetor 2000 (e cila ishte bërë nga F.H). Ndërsa emri i rrugës i cituar në kërkesë (Tasligje IV, nr.23) është i ndryshëm, parcela e tokës nr. 5602 dhe përshkrimi i pronës tregojnë qartë se kjo është e njëjta pronë. Këto dokumente ishin në posedim të B. N.. Një kopje e kësajë padie u gjet edhe gjatë kontrollit të ligjshëm të banesës së N.U më 20 dhe 21 Mars 2013, duke dëshmuar se N.U ishte plotësisht në dijeni të çështjes pavarësisht faktit se në këtë fazë as ai as ndonjë anëtar i Familjes si zgjeruar H. / U. nuk kanë qenë palë në rast (edhe pse ai u bashkua si i paditur më vonë në proces).

Avokati R.B. e tërhoqi padinë në një seancë gjyqësore para gjyqtarës S.M më 21 Tetor 2003 pa pëlqimin paraprak të klientëve të tij. Gjyqtarja S.M menjëherë ka pranuar tërheqjen dhe e ka miratuar atë.

Është e qartë se R.B. besonte se rasti do të humbiste sepse gjyqtarja S.M do të vendoste kundër klientëve të tij. R.B. deklaroi: 'S.M kurrë nuk bëri asgjë pa dijeninë e Kryetarit të Gjykatës, ajo ishte shërbëtori i tij (...) Unë kurrë nuk kam pasur një marrëdhënie të mirë me Mn dhe kisha përshtypjen se ajo ishte nën ndikimin e Kryetarit të gjykatës '.

N. B. nuk ishte në dijeni të faktit se padia ishte tërhequr zyrtarisht dhe ka angazhuar një avokat tjetër, M.P.. Rasti vazhdoi dhe në një datë të mëvonshme padia u zgjerua nga avokati M.P. kundër N.U, sepse 'si shfrytëzues i shtëpisë ka filluar të rrënojë dhe të rindërtojë shtëpinë, objekt shqyrtimi në këtë kontest, në Rrugën 22 Tetori, Nr 33, e regjistruar si parcela kadastrale nr. 5602, nga lista poseduese 4137 e Komunës së Prishtinës. "Ndërkohë që emri i rrugës i cituar në padi (rruga 22 Tetori nr. 33) është i ndryshëm, numri i parcelës tokësore është 5602 dhe përshkrimi i pronës tregojnë se kjo është e njëjta pronë.

Në parashtrësë Gjykata është kërkuar të marrë masën e përkohshme që të urdhërojë të paditurin N.U nga Prishtina për të pezulluar menjëherë të gjitha punimet në ngastrën kadastrale nr. 5602, nga lista poseduese 4137 e Komunës së Prishtinës, në shtëpinë në Rrugën 22 Tetori , Nr. 33, për të hequr materialin ndërtimor, dhe për kthimin e pronës së paluajtshme në gjendjen e saj të mëparshme '. Kur asgjë nuk ndodhi, avokati M.P. deklaroi se ai 'kërkoj të pranohej nga gjyqtarja femër. Ajo refuzoi të më takonte dhe tha: "Pa një thirrje unë nuk mund të takojë Jaskënd." Më tej ai deklaroi: "Kur pashë se ajo nuk pranoi të fliste me mua, atëherë unë kamë bërë kërkesë tek Kryetari i Gjykatës [N.U]. Ata më thanë se nuk mund të hyja në zyrën e tij. Kam parashtruar një kërkesë në Gjykatën Supreme të Kosovës duke i kërkuar Gjykatës Supreme të përjashtojë të gjithë Gjykatën e Prishtinës. '

Më 14 nëntor 2003, avokati M.Pi dërgoi një kërkesë kryetarit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, duke theksuar paragjykimin që u paraqit kundër klientit të tij nga Gjykata Komunale dhe duke kërkuar që kërkesa të dërgohej në një juridiksion tjetër. Kërkesa deklaroi se: "Më datën 12.08.2002, një oadi është parashtruar në Gjykatën Komunale në Prishtinë. Rasti është regjistruar si C.nr.839 / 02. Parashtrësja për padi dhe propozimi për Masën e Përkohshme në të njëjtin rast u parashtruan në të njëjtën Gjykatë më 22.10.2003. Më 28.10.2003, Kryetari i Trupit Gjyqësor Kryesor refuzoi të diskutojë dhe të japë një shpjegim se pse MASA E PËRKOHSHME nuk u miratua. Deri më tani nuk është caktuar asnjë seancë gjyqësore dhe i padituri N.U ka shfrytëzuar këtë mundësi për të rrënuar shtëpinë e kontestuar dhe për të ndërtuar një të re. Ndër të paditurit është N.U, kryetar i Gjykatës Komunale në Prishtinë, i cili vë në dyshim paanësinë e Gjykatës. "Z. P. nuk mori përgjigje për këtë kërkesë logjike. Më vonë, avokati P. bëri një kërkesë në Inspektoratin e Gjykatave të Institutit Gjyqësor të Kosovës, duke përshkruar përpjekjet e tij për tu dëgjuar rasti dhe duke i kërkuar atyre që të ndërmarrin veprime sepse pasi që kryetari i Gjykatës është ndër të paditurit, ai nuk do të ckojë rastin dhe as nuk do të marrë masa të përkohshme. Edhe pse çështja gjyqësore në fjalë është e një natyre urgjente, deri më tani nuk ka pasur përgjigje nga gjykatat e përmendura '. Më 16 Dhjetor 2003, z. P. bëri një lutje për Ombudspersonin e Kosovës për 'ndërhyrje për mbrojtjen themelore të të drejtave'. Në këtë ai përmendi përpjekjet e tij për tu dëgjuar rasti dhe deklaroi se "Të gjitha kërkesat mbetën pa rezultate, pasi i padituri N.U është Kryetari i Gjykatës" dhe i kërkoj atyre që të ndërmarrin veprime.

Përkundër shumë parashtrësive të paraqitura pranë institucioneve kompetente, z. P. nuk mori përgjigje për asnjë nga këto kërkesa. Prandaj, kjo kërkesë nuk u dëgjua kurrë në Gjykatë. Avokati M.Pia ktheu kërkesën klientit të tij Znj. N.. Tërheqja e padisë qartë tregon, pavarësisht nga statusi ligjor i Parcelës së Tokës 5602 dhe kushdo që ishte pronari teknik - tashmë në vitin 2002 N.U u perceptua si pronari apo përdoruesi kryesor i shtëpisë. Ai u perceptua si vendimmarrës në lidhje me rrënimin e shtëpisë dhe oborrit të vjetër dhe për ndërtimin e ndërtesës së madhe tregtare. Pikërisht për këtë arsye padia e vëllezërve H. u zgjerua kundër tij, në vend se kundër Mit apo A.Ht. Duhet të theksohet se, megjithëse ai ishte ballafaquar me një padi që ndikonte në interesin e familjes së tij në ligj dhe të paraqitur në Gjykatën e tij Komunale, ai nuk bëri hapa për ta transferuar rastin në një Gjykatë të paanshme. N.U ishte vendimmarrësi kryesor gjatë blerjes së Parcelës së Tokës 5602 dhe rrënitimit dhe ndërtimit të objektit të ri tregtar, dhe jo vjehëri i tij i moshuar.

Ka qenë në interesin më të mirë të familjes H. / U. që padia e H.t nuk u trajtua. Një vendim i mundshëm pozitiv për kërkesën do të thoshte se familja H. / U. do të humbiste pronën që synonin të ndërtonin. Prandaj, ishte në interesin e tyre që së pari të vononin veprimet e kësaj kërkesë dhe më vonë të injoronin shqetësimet e kuptueshme të ngritura nga z. P. rreth anshmërisë së mundshme. Gjithashtu, deri në kohën e paraqitjes së padisë, familja U. / H. kishte filluar të rrënojë shtëpinë e pretenduar nga familja H..

Hapi tjetër për familjen H. / U. ishte që të merrte konfirmimin e pronësisë së parcelës së tokës në fjalë.

Më 14 Tetor 2003, M H. kërkoi në Gjykatën Komunale të Prishtinës për konfirmimin e pronësisë së Parcelës së Tokës 5602. Duhet të theksohet se kjo kërkesë është parashtruar një javë para se R. B.. ta tërheqë padinë e tij para Gjyqtarës M. Vlen të vëzhgojmë se familja H., pasi jetonte në Parcelën Tokësore 5602 për 17 vjet, papritmas vendosi të paraqiste një padi në mënyrë aq kohë të shkurtë pasi pretendimet e tyre për Parcelën 5602 u kundërshtuan. Padia e parashtruar nga M H. i ishte caktuar gjyqtarës S.M e cila ishte plotësisht e vetëdijshme se kishte pasur pronësi të kontestuar kohët e fundit në lidhje me Parcelën e Tokës 5602 dhe e vetëdijshme për faktin se shtëpia dhe oborri i vjetër ishin rrënuar për shkak se kjo ishte pohuar në Padinë e familjes H.. Ajo gjithashtu duhet të ketë qenë e vetëdijshme për faktin se N.U ka qenë i paditur në atë rast. Në këtë padi për pronësi, M H. ka përdorur kontratën për shfrytëzim të Sheshit 19 Nentori, NR. 1193/2176, të datës 26/11/1986 dhe Kontratën për Blerje, Nr. 12702/93 për Sheshin 19 Nëntori – Rruga e Shkupit Nr. 1, e datës 08/02/1993, dokumentacioni nga një apartament 72m2 në Rrugën e 19 Nëntori. Rruga më pas e quajtur 19 Nëntor në Prishtinë është ajo që tani quhet rruga Garibaldi, sipas hartave të vitit 1983. Nga këto harta mund të shihet se të gjitha parcelat e tokës në zonën e Rrugës 19 Nentori përmbajnë pesë shifra. Nuk ka parcela me katër shifra në zonë. Parcela tokës 5602, në të kundërtën, natyrisht përmban katër shifra. Dy zyrtarë të BVI konfirmuan se Rruga 19 Nëntori tani quhet Rruga Garibaldi. Një zyrtar deklaroi se 'për shkak se kjo rrugë në realitet çon në Shkup ... .. të gjithë e quanin atë rrugë rruga e Shkupit'. Kjo ishte

ndoshta arsyeja për të përdorur dokumentet që kanë të bëjnë me Sheshin 19 Nentori (Rruga e 19 nëntorit). Ishte e lehtë për të përdorur mënyrën e zakonshme që kjo rrugë ishte thirrur për të bërë lidhjen me rrugën ku ishte vendosur Parcela e Tokës 5602. Parashtrësia e paraqitësit të padisë të datës 12 nëntor 2003 thekson se:

'... shtëpia që paditësi ka blerë në vitin 1993 nga i padituri - Komuna e Prishtinës, është ndërtuar kohë më parë me sipërfaqe prej 97,00m² në ngastrën kadastrale nr. 5602, e regjistruar sipas listës poseduese nr. 4137 të Komunës së Prishtinës, ndërsa pjesa tjetër e së njëjtës ngastër kadastrale - 69m² është një oborr i rrethuar nga një mur ... 'Ky përshkrim i një shtëpie prej 97m² është qartë i ndryshme nga ajo e një apartamenti 72m². Dokumentet që i referohen një apartamenti me një adresë tjetër dhe me një sipërfaqe të ndryshme të përgjithshme u përdorën për të bazuar një kërkesë për një pronë më të madhe dhe më të vlefshme. Qëllimi ishte i qartë të gabimisht të paraqesin faktet e situatës në Gjykatë dhe të fitojnë një urdhër të gjykatës që ia jepte pronësinë M H.t duke mashtruar kështu Gjykatën dhe Komunën dhe të shkaktonte që Komuna të transferonte pronën tek M ose A.H dhe kështu të shkaktojë që Komuna të humbasë pronësinë e pronës.

Kërkesa u pranua dhe u vulos nga Gjykata Komunale në Prishtinë më 14 tetor 2003. Megjithatë, M H. ishte tashmë i vdekur në këtë kohë. Ai kishte vdekur më 17 korrik 2003. Rasti ishte ndërprerë kur Gjykata u bë e vetëdijshme për vdekjen e z. H.. Kërkesa u paraqit nga E. U., një vajzë e N.U. M H., atëherë i moshës 79 vjeçare dhe në prag të vdekjes, një minator i pensionuar dhe gjysmë i shkolluar, nuk ishte as autori, as nxitësi i këtij pretendimi, por në fakt ajo ishte hartuar dhe nxitur nga dhëndri i tij N.U , Ashtu siç ishte perceptuar nga Vëllezërit H. si investitor dhe zhvillues në rrënimin shtëpisë dhe oborrit të vjetër në Parcelën Tokësore 5602 dhe prandaj është shënuar si i paditur në padinë e tyre. Fakti që kërkesa ishte paraqitur nga vajza e kryetarit të Gjykatës Komunale në emër të vjehërrive të kryetarit të Gjykatës padyshim do të thotë që N.U është dashur ta kishte parastruar kërkesën në një Gjykatë tjetër me qëllim që të parandalonte çdo paragjykim. N.U siguroi që kërkesa më vonë iu caktua shoqe së tij të vjetër, gjyqtarës S.M.

Më 22 Mars 2004, N. H. parastrroi kërkesë për fillimin e procedurës së trashëgimisë në Gjykatën Komunale në Prishtinë. Ajo i referohej një shtëpie me oborr që ndodhej në Prishtinë, në Rrugën e Shkupit dhe u regjistrua në listën poseduese 4137 si Parcelë Tokësore 5602. Kërkesa mbështetet në kontratën e Blerjes 12702/93, të datës 2 Dhjetor 1993, e cila i referohet vetëm Nje apartamenti prej 72m².

Një vendim i trashëgimisë u dha më 31 Mars 2004 që rezultoi në atë se A.H, e veja e të ndjerit, u bë trashëgimtarja e vetme. Më pas ajo gjithashtu u bë paditëse në rastin e mësipërm. Aktvendimi përmend përdorshmërinë e oborrit në lidhje me pronën në Parcelën Tokësore 5602. Vendimi i trashëgimisë i jep Ajkunës 97m², në vend të 72m² që ka blerë Mi. Meqenëse kontrata për shit-blerje i ishte bashkëngjitur kërkesës, është e çuditshme që gjyqtarja I.Sh nuk ka sqaruar fare këtë ndryshim. Nuk mund të fitosh më shumë të drejta në një vendim trashëgimie sesa ajo që personi i vdekur ka poseduar. Ky vendim mbi trashëgiminë u përdor më vonë për të mbështetur padinë nr. 424/04. Gjyqtari ligjërisht nuk mund t'i shpërblejë të drejtat e shfrytëzimit të oborrit. Neni 24 i

Ligjit në fuqi për Tokën për Ndërtim parashihte që e drejta për të përdorur tokën e nevojshme për shfrytëzimin e rregullt të një ndërtese, të tillë si një oborr, nuk mund të transferohej fare.

Pas përfundimit të procedurës së trashëgimisë, çështja u rihap në bazë të një padie të H.G, me autorizimin e datës 5 Maj 2004, të nënshkruar nga A.H (pavarësisht faktit se ajo nënshkroi shumicën e dokumenteve të saj me gishtin e madh të dorës). I është dhënë një numër i ri i rastit 424/2004. Ajo u parashtrua në Gjykatën Komunale të Prishtinës më 7 Maj 2004. Përsëri i është caktuar gjyqtarës S.M. Ajo mbajti seancën e parë gjyqësore vetëm dy javë më vonë, më 18 Maj 2004. Gjithashtu në këtë rast, as N.U as S.M nuk vepruan mbi situatën e dukshme të konfliktit të interesit për të dërguar padinë në një Gjykatë tjetër. Padia u trajtua përsëri nga Gjykata për të cilën dhëndri i paditësve ishte Kryetari i saj.

Procesverbali i seancës dëgjimore më 30 Qershor 2004 regjistron se avokati i komunës së paditur paraqiti në Gjykatë se 'bazuar në kontratën e shitblerjes, paditësi është pronar vetëm i ndërtesave të ndërtuara në këtë tokë dhe jo pronar i tokës '. Duket se ai nuk ka ngritur ndonjë pyetje në lidhje me dallimet në zonën ose emrin e rrugës.

Më 30 Qershor 2004, gjyqtarja S.M konstatoi se paraqitësi i padisë, A.H, ishte pronare e shtëpisë që gjendet në Parcelën Tokësore 5602 dhe se paditësja kishte të drejtë në shfrytëzimin e përhershëm të oborrit përkatës. Në vendimin e saj thuhet se zona e shtëpisë mbulon 97m2 dhe oborri mbulon një sipërfaqe prej 69m2. Gjyqtarja M në mënyrë specifike deklaroi se aktgjykimi i saj ishte bazuar në 'Kontratën për Shfrytëzim të datës 26 Nëntor 1986' dhe 'Kontratën për Shitje Nr. 12702/93'. Ajo nuk bëri asnjë referencë për faktin se banesa subjekt i këtyre kontratave kishte një sipërfaqe prej 72m2 ose ndryshimet e tjera në dokumentet. Vendimi i gjyqtarës S.M i datës 30 Qershor 2004 ishte një vendim i paligjshëm për një numër arsyesh. Së pari, ishte e pamundur ligjërish të jepej personit privat përdorimi i përhershëm i pronës në pronësi shoqërore, oborrit. Së dyti, ajo bazoi një vendim për pronësinë e një prone (parcela 5602) në dokumentet që përmbajnë dy adresa krejtësisht të ndryshme. Së treti, ajo tërësisht e injoroi ndryshimin e madh në metra katrorë në mes të apartamentit prej 72m2 dhe pronës prej 166m2 (që përmbanin shtëpinë e 97m2 dhe një oborr prej 69 m2). Këto tri mospërputhje të mëdha të gjitha tregojnë që gjyqtarja M ka vepruar qëllimisht në favor të Paditëses A.H dhe familjes H. / U., e cila përfshinte Nuhi Ukën, mbikëqyrësin e gjyqtarës M.

Sistemi i alokimit të rasteve

Në pajtim me procedurën e caktuar për caktimin e lëndëve brenda Gjykatës Komunale të Prishtinës, secili gjyqtar kishte një numër dhe secili rast do t'i caktohej Gjyqtarit numri i të cilit ishte i njëjtë me shifrën e fundit në numrin e lëndës. Gjyqtarës S.M i është dhënë numri 1, prandaj ajo duhet t'i ishte caktuar vetëm në rastet të cilat kishin një numër lëndësh që përfundonte me numrin 1. Rasti i A.Ht mori numrin e rastit 424/2004. Pra, bazuar në sistemin e caktimit të lëndëve, duhet t'i ishte caktuar gjyqtarës N.H.. Përkundër sistemit të qartë dhe transparent, ky rast u caktua te gjyqtarja M. Rrjedhimisht, lënda nr. C-839/02 (padia e vëllezërve H.) duhet t'i ishte caktuar gjyqtarit që merrej me rastet ku numri përfundon me nr. 9. Padia nr.

C-1805/03 (padia e parë nga M H.) Duhet të ishte dërguar tek Gjyqtari Nr. 5 (G.S. derisa O.J e ka marrë përsipër).

Megjithatë, të gjitha këto raste iu caktuan gjyqtarës nr. 1, S.M, pasi S.M dhe N.U e njihnin mirë njëri-tjetrin dhe kishin një marrëdhënie të tillë personale që shkonte përtej marrëdhënieve normale të punës.

Kishte disa përjashtime në këtë sistem të shpërndarjes së lëndëve në Gjykatën Komunale (për shembull nëse kishte palë serbe ose një gjyqtarë kishte një ngarkesë më të rëndë se gjyqtarët e tjerë), por në përgjithësi kryetari i Gjykatës Komunale, N.U ishte i përfshirë në –caktimin e rasteve përkatëse. Në dy rastet, N.U konfirmoi se sistemi i alokimit të lëndëve nuk ishte gjithmonë i respektuar, kur ai ishte kryetar i Gjykatës Komunale. Në rastin kur gjyqtari ishte i mbingarkuar, rastet që ai duhej të vendosnte i janë caktuar kolegëve të tjerë Megjithatë gjyqtarja S.M tha se lista e lëndëve nuk ishte e mbingarkuar në vitin 2004 dhe se atëherë ishte normale që të ndodhte një seancë e parë brenda 11 ditëve nga marrja e padisë, siç ndodhi me padinë e A.Ht.

Është e kuptueshme që ka lëshime të rastësishme nga sistemi normal i alokimit të rasteve. Sidoqoftë, të tre rastet mes viteve 2002 dhe 2004 që lidhen me Parcelën Tokësore 5602 u caktuan çuditërisht për gjyqtaren S.M, pavarësisht se asnjë nga ato raste nuk mbanin numrin e saj brenda sistemit të alokimit të lëndëve. Të tre rastet rezultojnë në veprime ose vendime që ishin të dobishme për familjen H. / U., familja e mbikëqyrësit të saj N.U. Dy nga rastet përfshinin shkelje të hapura të ligjit dhe procedurës. Të gjithë këta faktorë ofrojnë dëshmi shumë të forta se N.U, si Kryetar i Gjykatës Komunale, anashkaloi sistemin normal të alokimit të lëndëve dhe i caktoi të gjitha tri rastet gjyqtarës në të cilën ai mund të mbështetej për të marrë vendime në favor të interesave të tij dhe të familjes së tij. Kjo është për shkak se N.U dhe Gjyqtari M janë miq të vjetër. N.U tregoi se ai dikur kishte një marrëdhënie të ngushtë me S.Mn kur ai ishte regjistruar nga një pajisje vëzhgimi duke thënë: "Ata kanë marrë informata nga spiunët, dhe ata nuk kanë gënjyer në lidhje me këtë, lidhur me marrëdhënien time me Sanijen që kam pasur dikur '. Kjo tregon se ka pasur të paktën një miqësi të ngushtë mes këtyre dyve një fazë të historisë së tyre dhe kjo duhet të jetë burimi i gatishmërisë së saj për të ndërmarrë veprime të paligjshme në favor të tij.

Vendimi i Gjykatës Komunale i Gjyqtarës S.M, i datës 30 Qershor 2004, është apeluar në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë nga avokati që përfaqëson Komunën e Prishtinës, N.K., më 14 Tetor 2004. Ankesa ishte bazuar në dy pika kryesore, së pari se M H. kishte blerë vetëm 72m2: '... në Listën Poseduese Nr.4137, Parcelën Kadastrale 5602, ku vihet re se sipërfaqja e shtëpisë është 97m2, ... Kontrata për shfrytëzimin e banesës dhe kontrata për shitblerjen e Apartament nga e cila pa asnjë dyshim mund të konfirmohet se shtëpia e njëjtë si një sipërfaqe prej 72m2 dhe prandaj sipërfaqja më e madhe prej 25m2 nuk mund të njihet në asnjë mënyrë nga paditësi. Pika e dytë e ankesës ishte se 'Gjykata e Shkallës së Parë, pa asnjë të drejtë, ka emëruar

A.Hn si mbajtëse të së drejtës për shfrytëzimin e tokës që është pronë shoqërore e Kuvendit Komunal. Vendimi për këtë çështje mund të bëhet vetëm nga Kuvendi i Komunës dhe në asnjë mënyrë nga Gjykata Komunale në Prishtinë".

Pavarësisht shkeljeve të dukshme të Ligjit dhe të kuptimit të shëndoshë në aktgjykimin e Gjyqtarës S.M, Gjykata e Qarkut, e përbërë nga gjyqtarët F. M, E.A dhe R.R., kanë vërtetuar aktgjykimin e Gjykatës Komunale më 27 Dhjetor 2004.

Më 3 Janar 2005, një kërkesë për transferimin e pronësisë i ishte paraqitur Zyrës së kadastrit të Komunës së Prishtinës nga A.H, bazuar në vendimin e Gjykatës Komunale të lëshuar nga S.M. Përkundër faktit që aktgjykimi i Gjykatës Komunale i dha pronësinë e shtëpisë dhe shfrytëzimit të oborrit, kërkesa e A.Ht ishte për transferimin e pronësisë së tërë parcelës. Qëllimi i një parashtrimi të tillë është i qartë dhe vetë-shpjegues është të mashtrijë Zyrën e Kadastrës së Komunës së Prishtinës për regjistrimin e pronësisë së plotë të parcelës së tokës. Si rezultat i lëshimit të këtij vendimi të Gjykatës Komunale, Zyra Kadastrale pranoi kërkesën e A.Ht dhe në vend që të shqyrtojë formulimin e aktgjykimit të Gjykatës Komunale, transferoi në mënyrë të paligjshme pronësinë e parcelës së plotë të tokës 5602 për A.Hn më 18 Janar , 2005. Në vendimin për transferimin e Parcelës së Tokës 5602 A.Ht, Drejtori i Zyrës së Kadastrit, S.H., arsyetoi si më poshtë: 'Zj. A.H paraqiti një kërkesë në Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës për transferim në Regjistrin e Pronave të Paluajtshme dhe i bashkëngjiti kërkesës së saj dëshmi të plota të nevojshme për regjistrimin në Regjistrin e Pasurive të Paluajtshme (Iloji i dokumentit): Aktgjykimi C. nr. 424/2004, datë 30.06.2004 "Vendimi i Komunës së Prishtinës për transferimin e pronësisë duhet të ketë pasqyruar saktësisht formulimin e Aktgjykimit dhe jo formulimin e Kërkesës për Transferim dhe se Vendimi për transferim duhet të kishte qenë që të Transferojë vetëm pronësinë e shtëpisë dhe shfrytëzimin e oborrit. Toka në të cilën është ndërtuar shtëpia dhe oborri duhet të mbetet në pronësi të Komunës.

Në bazë të një vendimi të paqëndrueshëm të trashëgimisë, një vendimi të paligjshëm dhe keqinterpretimeve të ndryshme, parcela e tokës 5602 u transferua në emër të A.Ht në Janar të vitit 2005. Në këtë kohë, ndërtesa e madhe komerciale prej xhami dhe çeliku ishte gati e përfunduar.

Më 22 shkurt 2005, A.H vendosi gishtin e saj në një letër autorizimi që autorizoi nipin e saj M. U., djalin e N.U, për të "shitur, dhënë ose dhënë me qira" ndërtesën në Parcelën Tokësore 5602. Në Shtator 2005, M. U. nënshkroi një ofertë në ZRRE për qira të zyrave të ndërtesës. Deri në fund të vitit 2005, ndërtesa ishte dhënë me qira për Zyrën e Rregullatorit për Energji të Kosovës për një qira mujore prej 4,130 Euro. Kontrata e qirasë u nënshkrua në mes të ZRRE-së dhe të pandehurit Mirefete H. M më 22 Nëntor 2005 dhe u gjet në apartamentin e N.U gjatë Bastisjes së Urdhëruar nga Gjykata më 20/21 Mars 2013. N.U ishte përfshirë në dhënien me qira të pronës dhe deklaroi se 'unë nuk isha përfshirë në kontratë por ofrova shërbimin tim në lidhje me

bisedimet dhe diskutimet që ndodhën, unë ofrova këshillën time'. Pagesat e qirasë janë bërë në llogarinë bankare të A.Ht. Të dhënat financiare tregojnë se M. U., i biri i N.U dhe nipi i A.Ht dhe M.H, ishin përfitues të pagesave. Më 11 nëntor 2005, zonja H. ka autorizuar M. Ukën djalin e N.U për qasje në llogarinë e saj bankare. Ajo nënshkroi këtë dokument me gisht. Kjo letër autorizimi është verifikuar nga Tefik U., një i afërm i N.U dhe zyrtar certifikues në Gjykatën Komunale të Prishtinës. Çuditërisht, ky dokument nuk është regjistruar në librin e regjistrimit në Gjykatën Komunale në Prishtinë.

A.H, e cila në vitin 2005 ishte 81 vjeç, e cila kishte qenë shtëpiake dhe ishte analfabetë, nuk ishte as autore, as nxitëse e kërkesës për pronësi, as për dhënien me qira të ndërtesës tregtare në Parcelën Tokësore 5602. Përkundrazi, të gjitha këto veprime janë nxitur nga dhëndri i saj, N.U, ashtu siç ai kishte nxitur kërkesat për leje ndërtimi për Parcelën Tokësore 5602; ka siguruar që padia e Vëllezërve H. për parcelën tokësore 5602 mos të trajtohet në mënyrë të drejtë nga gjykatat; Ka nxitur padinë për pronësi nga të moshuarit e atëhershëm M H. dhe më pas vazhdoi kërkesën për pronësi përmes A.Ht. Kjo është një nga arsyet që ishte djali i N.U, M. U., përfituesi i llogarisë bankare të A.Ht që përmbante të ardhurat nga qiraja.

Aktgjykimi i diskutueshëm i Gjykatës së Qarkut, i datës 27 Dhjetor 2004, është apeluar me anë të Revizionit në Gjykatën Supreme nga avokati i cili përfaqëson Komunën e Prishtinës, N.K.. Kërkesa për Revizion u bazua në dy pika kryesore. Së pari, nuk kishte bazë ligjore për pronarët e banesës që të bëheshin pronarë të regjistruar të tokës rreth apartamentit [për shkak se është tokë në pronësi shoqërore], dhe së dyti se Gjykata nuk ishte kompetente për të trajtuar fare këtë kërkesë .

Më 22 Shkurt 2006, në vendimin Rev. nr. 144/2005, Gjykata Supreme e anuloi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut dhe anuloi një pjesë të aktgjykimin të Gjykatës Komunale. Gjykata Supreme konfirmoi pronësinë e shtëpisë në Parcelën Tokësore 5602 si pjesë e A.Ht. Megjithatë, deklaroi se oborri prej 69m2 nuk mund t'i ishte dhënë paditësit, sepse ishte një pjesë e pronës shoqërore dhe si e tillë nuk mund të transferohej asnjëherë. Gjykata Supreme hodhi poshtë dhënien e përdorimit të oborrit A.Ht dhe e dërgoi çështjen për rigjykim në Gjykatën Komunale. Gjykata Supreme konstatoi se 'paditësi nuk mund të jetë shfrytëzues i sipërfaqes së të gjithë oborrit prej 69m2, sepse ndërtesa e cila është në cilësinë e apartamentit, është ndërtuar mbi pronën shoqërore, në pronën e të paditurit [Komuna e Prishtinës], por [paraqitësi i kërkesës] mund të ketë të drejtën të përdorë një pjesë të oborrit që do t'i shërbejë paraqitësit të kërkesës për shfrytëzimin e objektit dhe atë në gjatësinë dhe gjerësinë e një rruge nga rruga e qytetit deri në ndërtesën e Paditësit'.

Prandaj, Gjykata Supreme pranoi pjesërisht argumentin e ankuesit në lidhje me shfrytëzimin e oborrit dhe e dërgoi çështjen për rigjykim dhe urdhëroi që Gjykata Komunale të ndërmarrë veprimet e mëposhtme: 'Gjykata e shkallës së parë është e detyruar në rigjykim të caktojë një Ekspert të gjeodezisë i cili duhet të japë një mendim në lidhje me sipërfaqen që paraqitësi i kërkesës mund të përdorë për të hyrë nga rruga drejt shtëpisë së saj, respektivisht se cila gjatësi

dhe gjerësi duhet të jetë rruga nga rruga e qytetit drejt banesës së shtëpisë së saj ... '. Udhëzimet e dhëna nga Gjykata Supreme janë të qarta dhe nuk lënë hapësirë për asnjë lloj dyshimi.

Gjyqtarja S.M injoroi plotësisht udhëzimet e Gjykatës Supreme që ajo ishte e detyruar me ligj për të vëzhguar, në mënyrë që ti ndihmonte mbikëqyrësit të saj N.U, dhe kështu të dëmtonte të drejtat e palëve të tjera në rast. Rasti u kthye në Gjykatën Komunale të Prishtinës dhe mori numrin 807 / 2006. Ai u caktua përsëri tek Gjyqtarja S.M.

Më 26 qershor 2006 u zhvillua një vizitë në terren nga eksperti i Gjeodezisë, F.H, gjyqtarja S.M, avokati i komunës z. Krasniqi dhe avokati i znj. H., z. H.G. Të gjitha palët, pra, e panë atë vend, i cili më pas përbëhej nga një ndërtesë komerciale katërkateshe prej xhami dhe çeliku, hapësira katrore e të cilave mbulon tërë parcelën e tokës, pa asnjë hapësirë të mbetur për oborr. Shtëpia në stilin tradicional dhe një oborr kishte pushuar së ekzistuari në ose rreth vitit 2003. Asnjë nga zyrtarët e përfshirë nuk e përmendin këtë fakt në aktgjykimet e tyre ose në Raportet e Ekspertëve ose në parashtresa në Gjykatë. Secili prej tyre e injoroi faktin se shtëpia dhe oborri ishin rrënuar dhe se vendi tani përbëhej nga një ndërtesë komerciale me katër kate të ndërtuara në mënyrë të paligjshme. Kështu, detyra e Gjykatës Supreme nuk mund të ekzekutohej. Nuk kishte mbetur asnjë oborr për të matur një rrugë. (!)

Raporti i Parë i Ekspertit të Gjeodezisë F.H ishte i datës 26 Qershor 2006 dhe përmban një raport me shkrim dhe një vizatim teknik të Parcelës së Tokës 5602 që shoqëron Raportin e tij. Vizatimi teknik tregon shtëpinë e vjetër dhe oborrin. Ka dy versione të ndryshme të këtij Raporti të Parë të Ekspertit të Gjeodezisë. Një version më i shkurtër i këtij Raporti (versioni A) u përshkrua nga F.H si Raporti fillestar që ai i dorëzoi gjyqtarës M dhe raporti i dytë (versioni B) u përshkrua prej tij si versioni përfundimtar. Versioni A nuk është regjistruar dhe nuk gjendet në dosjen zyrtare të Gjykatës. Versioni B ishte në dosjen e Gjykatës. Versioni B përmbante një paragraf shtesë që, sipas F.H, ishte kërkuar nga gjyqtarja. Ky paragraf shtesë lexon si vijon: 'Objekti i parcelës kontestuese 5602 kufizohet nga veriu me një ndërtim në lartësi 2.73m + 1.06m + 5.38m + 2.31m dhe 9.29m dhe 1.74m nga ana lindore 10.10m + 2.79 M dhe 3.48m, nga jugu rruga 8.28 dhe perëndimi përsëri rruga 3.33m. "Ky i fundit (B) është raporti i vetëm i ekspertëve i referuar në Aktgjykimin e Sanije Muqollit të vitit 2006. Në këtë Raport, z. Havolli Gjithashtu specifikon në mënyrë specifike se '... numri i parcelës kontestuese 5602, që është toka ndërtimore dhe shtëpia është ndërtuar mbi të'. Kjo tregon qartë se përkundër faktit se e gjithë sipërfaqja përbëhej nga një ndërtesë e madhe moderne tregtare, F.H në Raportin e tij të Ekspertit të datës 26 qershor 2006 tha se parcela përmbante një shtëpi dhe një oborr. Vizatimi teknik i Parcelës së Tokës 5602 gjithashtu tregon qartë parcelën e ndarë në dy seksione me matje perimetrike për një shtëpi dhe oborr që përpunohen me ato matje të dhëna në Raportin e tij.

Në versionin (B) që u gjet në dosjen e Gjykatës, absolutisht nuk është përmendur askund fakti se asnjë shtëpi apo oborr nuk ekzistonte dhe se parcela përbëhej nga një ndërtesë e madhe tregtare.

Një kopje e Raportit A u gjet në banesën e N.U. Raporti i gjetur në banesën e N.U (versioni A) përfshinte fotografi të aneksuara të Parcelës së Tokës 5602 që tregonin ndërtesën e re, të cilat gjithashtu nuk u gjetën në Raportin e Gjeodezisë në dosjen e Gjykatës. Këto fotografi ajrore tregojnë shumë qartë se në vitin 2006 parcela e tokës 5602 përmbante vetëm një ndërtesë të madhe komerciale dhe asnjë oborr.

Dosja e Gjykatës përmbante një Raport të dytë të Ekspertit i datës 11 korriku 2006 (C), i cili u lëshua nga F.H. Nuk u përmend kurrë në Aktgjykimin e Gjyqtarës S.M dhe nuk u regjistrua në regjistrin e dokumenteve të dosjes së Gjykatës. Në këtë Raport (C), Havolli për herë të parë përmend se është ndërtuar një ndërtesë e re dhe se nuk mund të jepet asnjë dimension i një rruge për të hyrë në shtëpi, për shkak të kësaj ndërtese të re. Kjo tregon qartë se, në kundërshtim me deklaratën e tij, F.H ishte në dijeni të detyrës së dhënë nga Gjykata Supreme. Është gjithashtu interesante që ky Raport (C) nuk ishte i shënuar në regjistrin e regjistrin të dosjes së Gjykatës dhe nuk përmendet në Aktgjykimin e Gjyqtarës M. Kjo tregon se vetëm dokumentet e favorshme për familjen H. / U. e kanë arritur zyrtarisht në dosjen e Gjykatës dhe në Aktgjykimin.

Siç është përcaktuar, në këtë rast ka pasur katër Raporte të ndryshme të Gjeodezisë. Ekziston Raporti i Parë i Ekspertit të Gjeodezisë (Versioni A) i datës 26 Qershor 2006, i gjetur në apartamentin e N.U, i cili përfshinte fotografi ajrore, por nuk ishte në dosjen e Gjykatës; Raporti i Parë i Ekspertit të Gjeodezisë (Versioni B) i datës 26 Qershor 2006 i gjetur në dosjen e Gjykatës 807/2006 e cila nuk përfshinte fotografi ajrore por ishte një paragraf më i gjatë; Raporti i dytë i Ekspertit të Gjeodezisë i datës 11 Korrik 2006 i cili përmend dy garazhe dhe i cili është gjetur fizikisht në dosjen e Gjykatës 807/2006 (versioni C), por nuk ishte i regjistruar në atë dosje të Gjykatës, dhe përfundimisht 'hartë e re' (D) I është dhënë Prokurorit në Mars 2013. Kjo tregon qartë se F.H po shkruante Raportet e Ekspertit të Gjeodezisë sipas kërkesës, e kuptoi se ai ishte nxënë dhe më pas u përpoq të mbulonte veprimet e tij.

Inspektimi i vendit dhe versionet e ndryshme të raporteve të gjeodezisë janë një tregues i qartë i një plani që përfshin një numër personash, veçanërisht gjyqtarën S.M dhe F.H, për të ndihmuar Nuhi Ukën dhe familjen U. / H. në fushatën e tyre për të marrë një deklaratë formale të pronësisë mbi Parcelën e tokës 5602.

Gjyqtarja M injoroi plotësisht vendimin e Gjykatës Supreme dhe dha një vendim të dytë pothuajse në të njëjtat kushte si vendimi i saj i parë i vitit 2004 dhe i dha të drejtën për përdorim të përhershëm të oborrit në Parcelën Tokësore 5602 A.Ht. Në arsyetimin e aktgjykimit thuhet se është bazuar në Kontratën për Shfrytëzim të datës 26 Nëntor 1986 dhe në Kontratën për Shitblerje Nr. 12702/93. Në lidhje me Kontratën për Shfrytëzim, arsyetimi thotë që "Është konfirmuar se banesa e vendosur në ish-Rrugën e Shkupit, tani rruga H.M ..." përkundër faktit se Kontrata mbi Shfrytëzimin nuk përmend kurrë fjalën "Rruga e Shkupit" dhe përshkruan Pronën përkatëse si 'Sheshi 19 Nentori'. Në lidhje me Kontratën për Shitblerje, S.M përsëri përdor emrin

"rruga e Shkupit", kur në fakt kontrata përdor emrin "Trg 19 Novembar-Skopska". Në arsyetim i referohet Lejes së Ndërtimit Nr. 05nr350-1330 për Parcelën Tokësore 5602, e cila i ka bashkangjitur Kushtet Urbano-Teknike për Leje Ndërtimi Nr. 05nr350-1330, por nuk bën asnjë referencë për faktin se familja H. / U. ka ndërtuar ndërtesën moderne komerciale në shkelje të drejtpërdrejtë të kësaj leje. Gjyqtarja M u mbështet gjithashtu në aktgjykimin e saj mbi Raportin e parë të Ekspertit të Gjeodezisë F.H, të datës 26 Qershor 2006 (versioni B), i cili gjithashtu i referohej vetëm në një shtëpie me oborr në Parcelën Tokësore 5602 dhe nuk përmendi ndërtesën katërkatëshe. Përkundër vizitës në terren të datës 26 Qershor 2006, në të cilën ajo vërejti se Parcela e Tokës 5602 përmban një ndërtesë komerciale katërkatëshe të madhe nga xhami, S.M, nuk kapërmendur asnjëherë në Aktgjykimin e saj krijimin e një rruge nga rruga për në shtëpi, pavarësisht se kështu ka qenë një urdhër i drejtpërdrejtë i Gjykatës Supreme. Arsyet për këtë janë të dukshme: ajo thjesht nuk mundi të ekzekutonte vendimin e Gjykatës Supreme dhe ta shkruante këtë në Aktgjykimin e saj do të kishte tërhequr vëmendjen ndaj ndërtimit të paligjshëm të ndërtesës dhe vendimit të saj të parë të paligjshëm. Gjyqtarja M gjithashtu injoroi ri-përsëritje të ligjit nga Gjykata Supreme që A.Ht nuk mund ti jepet përdorimi i përhershëm i oborrit shoqëror.

Megjithë vizitën e saj në terren më 26 Qershor 2006, gjyqtarja M nuk ka përmendur në aktgjykimin e saj faktin se vendi tani përbëhet nga një ndërtesë e madhe moderne tregtare dhe se nuk ekziston asnjë shtëpi tradicionale, as oborr. Nuk përmend faktin se informacioni i dhënë nga zonja H. e përmendur më lart është i pavërtetë dhe fizikisht i pamundur. Nuk është përmendur në aktgjykimin e saj fakti se Raporti i Ekspertit të Geodezisë i datës 26 qershor 2006 (Versioni B) i F.Ht përmbante deklaratat e rreme të fakteve. Nuk është përmendur fakti se ishte ligjërishet e pamundur të transferoheshin pronat shoqërore. Dhe nuk u përmend nga ajo udhëzimi i Gjykatës Supreme për të matur një rrugë nëpër oborr për A.Hn.

Vendimi i Gjykatës Komunale në Rastin nr. 807/06 është bërë më 26 Korrik 2006 dhe Komuna mori vendimin më 4 Gusht 2006. Ankesa duhet të parashtrohet brenda 15 ditëve nga marrja e Aktgjykimin, prandaj më 19 Gusht 2006 më së voni. Megjithatë, N.K. paraqiti ankesën e tij më 22 Gusht 2006, tre ditë pas skadimit të afatit. Ankesa e tij u pranua nga Gjykata Komunale në Prishtinë më 4 Shtator 2006. Gjyqtarja M hodhi poshtë ankesën e N.K.t më 22 Shtator 2006 në bazë të asaj se 'nuk është bërë brenda afatit ligjor'. N.K. nuk ka bërë paraqitur ankesë kundër aktvendimit të saj për të hedhur poshtë ankesën e tij. N.K. nuk e ka parashtruar ankesën me kohë, prandaj vendimi i gjyqtarës S.M në Gjykatën Komunale të datës 26 Korrik 2006 u bë përfundimtar.

Si rezultat i vendimit të parë të paligjshëm të gjyqtarës M në vitin 2004, parcela e tokës 5602 ishte transferuar tek A.H më 18 Janar 2005. Në nëntor të vitit 2005, familja H. / U. më pas e dha me qira ndërtesën tregtare të paligjshme të ndërtuar mbi Parcelën Tokësore 5602 për të ardhura me vlerë të madhe. Gjashtë motrat H. ishin përfshirë në faza të ndryshme të marrëveshjeve të qirasë. Më 25 nëntor 2005 u nënshkrua një kontratë qiraje ndërmjet M.H M dhe ZRRE-së, në të

cilën ZRRE-ja ka marrë me qira një ndërtesë të madhe komerciale në Parcelën 5602, në rrugën H.M, për një qira mujore prej 4,130.00 Euro. Kjo kontratë qiraje me ZRRE-në u vazhdua më 22 Nëntor 2006; U rinovua më 21 Nëntor 2007. Më pas u rifreskua më 27 Nëntor 2008 për 4,768 euro në muaj dhe 27 Nëntor 2009 për 4,768 euro në muaj. Këto kontrata janë nënshkruar nga M.H M. Më 3 Dhjetor 2010, K.H nënshkroi kontratën e qirasë me ZRRE-në për 4,768 Euro. Më 3 Dhjetor 2011, K.H.U nënshkruan kontratën e qirasë me ZRRE. Këto dëshmojnë se të gjithë këta persona kishin njohuri aktuale se Parcela e tokës 5602 përmbante një ndërtesë të madhe tregtare e cila krijoi një pagesë të madhe për qira. Ndërmjet viteve 2005 dhe 2010, ZRRE-ja ka paguar qiranë në NLB Prishtina Numri i Llogarisë 1700100101998475, që i përket A.Ht. Gjatë këtyre viteve, M. U. dhe M.H M u renditën si persona që veprojnë në llogari. Pasqyrat bankare për këtë llogari nga 27 dhjetori 2006 deri më 20 dhjetor 2010 u gjetën në apartamentin e N.U.

Në vitin 2005 të ardhurat nga qiraja prej 13,381.20 eurosh u pranuan në llogari. Në vitin 2006 të ardhurat nga qiraja prej Euro 31.222,80 u morën në llogari. Në vitin 2007 të ardhurat nga qiraja prej 41,630.40 eurosh u pranuan në llogari. Në vitin 2008 të ardhurat nga qiraja prej 38,161.20 eurosh u pranuan në llogari. Në vitin 2009 të ardhurat nga qiraja prej 52,066.56 eurosh u pranuan në llogari. Në vitin 2010 të ardhurat nga qiraja prej 48,230.39 eurosh u pranuan në llogari. Në vitin 2011 dhe 2012 pagesat e qirasë u transferuan në llogaritë bankare të K.H dhe K.H.U. Të dyja ishin pronare të vetëm të këtyre llogarive bankare. Në vitin 2011, K.H në llogarinë bankare në NLB me numër 1701003023432887 dhe në vitin 2012, K.H.U në NLB me numrin e llogarisë bankare 17000100000257794 kanë marrë secila një totale prej 56,066.56 Euro të të ardhurave nga qiraja prej ZRRE. Pasqyrat bankare të llogarisë bankare 1701003023432887, që i përkasin K.H, u gjetën edhe në banesën e N.U.

Qiraja totale për ndërtesën komerciale në Parcelën 5602 e marrë nga familja H. / U. ndërmjet 2005 dhe 2012 arrin në shumën prej 336,825.67 Euro.

Një padi e re nr. 2133/09 për Pronësinë e të gjithë përmbajtjes së Parcelës së Tokës 5602, 166m2 e plotë, është bërë në emër të A.Ht të atëhershëm 85 vjeçar, më 7 Shtator 2009. Padiësja mbështeti kërkesën e saj ndaj në aktgjykimin e gjyqtarës S.M të vitit 2006. Kjo padi është bërë përkundër faktit se më 18 Janar 2005 A.H kishte marrë tashmë një transferim të parcelës së tokës 5602 në emër të saj nga Zyra Kadastrale në bazë të vendimit të Gjykatës Komunale të vitit 2004. Padija pohon se lokalet rezidenciale-tregtare janë ndërtuar në përputhje me lejen e ndërtimit.

Rasti i është caktuar gjyqtarës N.H.. Kjo padi është tërhequr më 22 Tetor 2010. Është tërhequr me arsyetimin se aktgjykimi 807/06 i Gjykatës Komunale i datës 26 korrik 2006 kishte përfunduar çështjen.

Procedura për transferimin e pronësisë së një prone kërkon që të ketë një kontratë për transferim (shitje ose dhuratë) e cila vërtetohet nga Gjykata Komunale. Kur kjo të bëhet, kontrata e certifikuar duhet të dorëzohet në Zyren Komunale të Kadastrës për të argumentuar ndryshimin

në pronësi ligjore. Kjo bëhet me anë të vendimit të Zyrës Komunale të Kadastrës. Kjo është procedura që u pasua nga A.H në vitin 2005, edhe pse në atë rast ishte një vendim i paligjshëm i Gjykatës Komunale që iu dorëzua Zyrës së Kadastrit.

Më 23 Shtator 2010, K.H dhe K.U nënshkruan një kontratë të parë mbi dhuratë me nënën e tyre, A. H., e cila u vërtetua në Gjykatën Komunale në Prishtinë më 24 Shtator 2010. Ky ishte hapi i parë në procedurën për transferimin e pronës për një person tjetër. Në këtë kontratë, A. dhuroi parcelën 5602 për dy bijat e saj, K. dhe K.. Kontrata, në paragrafin e parë, thotë se "dhuruesi i dhuratës është pronari i vetëm dhe ekskluziv i pronës së paluajtshme që ndodhet në Prishtinë, Rruga H.M Nr.1, e regjistruar në listën poseduese nr. UL-71814059-11117 ZK Prishtinë si parcelë kadastrale 5602, shtëpi në sipërfaqe prej 97m2 dhe oborr në sipërfaqe prej 69m2, sipërfaqja e përgjithshme prej 166m2. "Në paragrafin tre, kjo kontratë thekson se" të dy palët kontraktuese kanë interesa të përbashkëta në këtë kontratë dhe ata e nënshkruan atë personalisht në bazë të vullnetit të lirë, pa asnjë ndikim të dhunës, mashtrimit apo aberrimit. "Kjo kontratë e parë e dhurimit e datës 23 shtator 2010 është nënshkruar nga K.H dhe K.U dhe është nënshkruar me gjurmët e gishtave të A.Ht. Ky dokument u parashtrua në Gjykatën Komunale të Prishtinës më 24 Shtator 2010. Të gjitha palët nënshkruan këtë dokument duke u betuar për ekzistencën e një shtëpie dhe oborri të cilën ato të gjithë e dinin, se nuk ka ekzistuar në datën e Kontratës mbi Dhuratë në vitin 2010, sepse që nga viti 2005, motra e tyre, M.H, në emër të nënës së tyre A.H, kishte dhënë me qira ndërtesën katërkatëshe komerciale në Parcelën e tokës 5602. Kjo për mos të përmendur faktin se kjo ndërtesë e madhe tregtare kishte qëndruar për pesë vjet në vendin i shtëpisë së tyre të fëmijërisë.

Ky dokument u dërgua në Zyrën e Kadastrës së Komunës së Prishtinës nga K.H më 28 Shtator 2010 për të argumentuar ndryshimin e pronësisë ligjore nga A.H tek K.H dhe K.U.

Bazuar në Kontratën për Dhuratë, Zyra Komunale e Kadastrës nxori një vendim më 6 Tetor 2010 për transferimin e pronësisë së Parcelës së Tokës 5602 nga A.H në K dhe K.

Më 7 tetor 2010, për afërsisht dy javë pas kontratës së parë mbi dhuratën, K.H dhe K.U autorizuan M. Ukën për të ndërmarrë të gjitha veprimet e nevojshme lidhur me dhënien me qira të ndërtesës komerciale në Parcelën Tokësore 5602. Ky autorizim u vërtetua nga Gjykata më 8 Tetor 2010. Më 25 Tetor 2010, u nënshkrua një kontratë ndërmjet K.Ht dhe K.H.U, në të cilën ato ranë dakord të lëshonin me qira ndërtesën për ZRRE-në mbi Parcelën Tokësore 5602; Se qiraja do të paguhet në llogarinë bankare të K.H dhe se gjysma e qirasë do të paguhet nga K.H tek K.U çdo muaj. Është e qartë në bazë të këtyre fakteve se K.H dhe K.U ishin plotësisht të vetëdijshëm se ndërtesa komerciale në Parcelën e Tokës 5602 nuk ishte një shtëpi tradicionale dhe oborr, siç ishin betuar në kontratën e parë të dhurimit dy javë më parë, por ishte një ndërtesë e madhe tregtare.

Më 21 Tetor 2010, K.H dhe K.U hynë në një kontratë të dytë dhurimi me katër motrat e tyre, M.H, N. M, H.M dhe I.C. Kjo kontratë është vërtetuar nga Gjykata më 21 Tetor 2010. Në këtë kontratë dhurimi, e cila është pothuajse identike me kontratën e parë të dhurimit të datës 23 Shtator 2010, donatorët e kanë ndarë më tej pronën e paluajtshme e cila gjendet në Prishtinë, Rruga H.M nr. 1, e regjistruar në listën poseduese nr. UL-71814059-11117 ZK Prishtinë si parcelë kadastrale 5602, shtëpi në sipërfaqe prej 97m² dhe oborr në sipërfaqe prej 69m², sipërfaqja e përgjithshme prej 166m². Kjo kontratë, pra, kishte për qëllim të ndante pronën në gjashtë pjesë të barabarta mes secilës prej gjashtë motrave H.. Në paragrafin tre, kjo kontratë thekson se donatorët "e nënshkruajnë me vetëdije këtë kontratë dhe janë të vetëdijshme për pasojat e kësaj kontrate" dhe se "të dy palët kontraktuese kanë interesa të përbashkëta në këtë kontratë dhe ato e kanë nënshkruar atë personalisht bazuar në vullnetin e lirë pa ndikimin e dhunës, mashtrimit ose aberrimit. '

Kjo kontratë e dytë e dhurimit e datës 21 Tetor 2010 është nënshkruar nga K.H, K.H.U, M.H M, N. H. N, H H. H dhe I.H.C. Ky dokument është parashtruar në Gjykatën Komunale të Prishtinës më 21 Tetor, 2010. Të gjitha palët nënshkruan këtë dokument duke u betuar për ekzistencën e një shtëpie dhe oborri të cilën të gjithë e dinin se nuk ekzistonin në datën e Kontratës së Dytë të Dhuratës në vitin 2010, Sepse M.H M ishte përfshirë në dhënien me qira të ndërtesës katërkateshe komerciale në Parcelën Tokësore 5602 për ZRRE për pesë vitet e mëparshme dhe për shkak se Ks H. dhe K.U autorizuan M. Ukën më 7 Tetor 2010 për të ndërmarrë të gjitha veprimet e nevojshme lidhur me dhënien me qira të Ndërtesës tregtare në Parcelën Tokësore 5602. Kjo përsëri për të mos përmendur faktin se kjo ndërtesë e madhe tregtare kishte qëndruar për pesë vjet në vendin e shtëpisë së tyre të fëmijërisë.

Gjashtë motrat vazhdojnë të mbeten në mënyrë të paligjshme në posedim dhe uzurpim të Parcelës së Tokës 5602, e cila me të drejtë i përket Komunës së Prishtinës. Në kontratën e 3 Dhjetorit 2011, të nënshkruar nga ZRRE dhe K.H.U, K. ka vepruar si përfaqësuese e grupit të pronarëve të formuar nga M; N; I; K; K dhe H. N.U deklaroi se gjashtë motrat H. janë përfituesit e të ardhurave nga qiraja e ndërtesës tregtare në Parcelën Tokësore 5602.

Parcela e Tokës 5602 aktualisht është e regjistruar në Zyrën e Kadastrës së Komunës së Prishtinës në pronësi të K.Ht, K.H.U, M.H M, N.H.M, H H. H dhe I.H.C. Certifikata përshkruan një shtëpi dhe oborr dhe nuk bën asnjë referencë për faktin se ato janë zëvendësuar në vitin 2004/5 nga një ndërtesë tregtare me katër kate.

Në dhjetor të vitit 2012, ndërtesa komerciale në Parcelën Tokësore 5602 u mor me qira në PBC Kosovë për një periudhë prej pesë vjetësh për një shumë nga qiraja prej 3,815 Euro në muaj. Në paragrafin 2, kontrata thekson se qiraja duhet të paguhet në llogarinë e K.H, nr. 1300003006465036, BpB. Kontrata është nënshkruar nga M. U. dhe është certifikuar më 20 Dhjetor 2012. Deri më 21 mars 2013, PBC kishte paguar 7.630,00 euro në llogari. Kjo llogari

është ngrirë më 18 Prill 2013, bazuar në urdhrin për lidhjen afatgjate të Gjyqtarit të procedurës paraprake në Prizren.

Të gjitha të ardhurat nga qiraja të marra në llogarinë e A.Ht 1700100101998475 dhe në llogarinë e K.Ht 1300003006465036, BpB dhe NLB Prishtina Numri i Llogarisë 17001003023432887 nga qiraja e objektit komercial në Parcelën Tokësore 5602 për Familjen H. / U. është dëshmi dhe të ardhura nga Krimet e përshkruara më lart. Pa vendimet e paligjshme gjyqësore, transferimin mashtrues të 166m² të Parcelës së Tokës 5602, shkelja e Lejes së Ndërtimit dhe ndërtimi i objektit të paligjshëm komercial në Parcelën Tokësore 5602, këto të ardhura nga qiraja nuk do të mund të ishin pranuar.

Më 24 shtator 2010, A.H parashtroi kërkesë për Legalizimin e Objekteve të Ndërtimit në Komunën e Prishtinës, Drejtorinë për Planifikim Urbanizëm, Ndërtim dhe Mbrojtje të Mjedisit. Kërkesa thotë se ndërtimi filloi në vitin 2003 dhe ishte përfunduar në vitin 2005. Kërkesa mbeti e pazgjidhur me komunën deri në mars 2013. Komuna e Prishtinës e pranoi kërkesën më 13 Mars 2013 dhe u përgjigj të njëjtën ditë. Komuna konfirmoi se kishte filluar procedura e legalizimit, por që do të nxirret një përfundim pas procesit. Megjithatë, më 18 Korrik 2013, Komuna e Prishtinës, në përgjigje të pyetjes së Prokurorit konfirmoi se ky proces i legalizimit është në pritje. Është e qartë se në këtë proces përfshihet edhe N.U. Pajisja e fshehur për dëgjim ka regjistruar atë duke thënë se më 16 Korrik 2013: "U bë kërkesa për legalizim, për lejen për tejkalim".

E. Arsyetimi Ligjor

Afati i Parashkrimit

Koncepti ligjor i afatit të parashkrimit njihet gjerësisht në sistemin e drejtësisë kontinentale. Është e rëndësishme të kuptohet jurisprudenca në këtë çështje, kështu që gjykata i referohet komentit vijues që ende mund të zbatohet në këtë rast.

LJUBISA LAZAREVIC

KOMENTARI I KORNIZËS PENALE TË RFJ-SË 1995, VITI I 5-TË "SAVREMENA ADMINISTRACIJA" BEOGRAD

KAPITULLI DHJETË

AFATI I PARASHKRIMIT

Ideja mbi afatin e parashkrimeve si bazë për ndërprerjen e juridiksionit për dënimin e kryerësit pas skadimit të një afati të caktuar kohor që vjen pas kryerjes së veprës penale ose pas shqiptimit të dënimit, bazohet kryesisht në kuptimin se dënimi pas Skadimit të afatit të caktuar kohor nuk është më i justifikuar penalisht apo politikisht. Përmbushja e qëllimit të dënimit është e mundur vetëm kur dënimi është zbatuar në kohën kur dikush mund të kishte pritur efekte pozitive tek kryerësi në kuptim të korrigjimit të tij, pra ri-socializimit të suksesshëm të tij. Megjithatë, nëse ka kaluar një periudhë më e gjatë që nga kryerja e veprës penale ose që nga dita e shqiptimit të dënimit dhe në atë kohë dënimi nuk është shqiptuar ose nuk është ekzekutuar, kjo mund të tregojë se në rastin konkret aplikimi i dënimit është bërë i tepërt, sepse kryerësi nuk ka kryer vepra penale në periudhën e kaluar, duke ofruar prova të mjaftueshme se nuk është më e nevojshme të përdoren masat e represionit kundër tij me qëllim të parandalimit të kryerjes së veprave penale.

Qëllimi i dënimit, në të gjitha komponentët e tij, mund të realizohet vetëm nëse zbatohet në kohën e duhur. Nëse institucioni i parashkrimit nuk do të miratohej, dënimi nuk do të arrinte qëllimin e tij dhe kështu do të bëhej i pajustificuar, dhe gjithashtu dënimi do të bëhej një qëllim në vetvete dhe në thelb kjo do të ishte në kundërshtim me qëllimet e çdo saknsioni penale, dhe veçanërisht në qëllimin e dënimit, siç perceptohet në teorinë bashkëkohore të së drejtës penale dhe siç përcaktohet në nenin 33.

Ka edhe arsye praktike për ekzistimin e afatit të parashkrimit në ndjekjen penale të veprave penale. Pas skadimit të një periudhe të caktuar kohore, sidomos një periudhe më të gjatë kohore, ndonjëherë është e vështirë ose e pamundur të paraqitet dëshmi me qëllim të identifikimit të një veprave penale, kryerësit dhe llogaridhënies së tij / saj. Institucioni i parashkrimit i kujton organet e ndjekjes penale të veprave penale dhe organet që kryejnë dënime për nevojën për kryerjen e detyruar dhe të disiplinuar të detyrave dhe obligimeve të tyre në identifikimin e veprave penale dhe për shqiptimin e dënimeve adekuate ndaj autorëve për të parandaluar aktivitetet e tyre të ardhshme kriminale.

Gjykata dhe organet e tjera të ndjekjes penale për veprat penale dhe organet që kryejnë dënime duhet të marrin parasysh afatin e parashkrimit në kapacitetet e tyre zyrtare, në çdo fazë të procedurës penale ose të ekzekutimit të dënimit. As autorit të veprës penale as të dënuarit nuk mund ti mohohet efekti ligjor i afatit të parashkrimit.

Afati i parashkrimit në ndjekjen penale të veprave penale në natyrën e tij juridike është një institucion me karakter procedural, prandaj në rastin e parashkrimit të ndjekjes penale të veprave penale nuk do të miratohet shfajësimi, por një aktgjykim me të cilin akuzat janë hedhur poshtë, pra, çështja duhet të zgjidhet formalisht dhe jo në meritat e saj.

Gjykata është e detyruar të marrë parasysh kufizimet ligjore në çdo fazë të procedurës. Baza juridike për refuzimin e aktakuzës parashikohet në nenin 363 1.3 të KPrP-së, ku thuhet: "Gjykata do të lëshojë një aktgjykim me të cilin refuzohet akuza nëse (...) afati i kufizimit ligjor ka skaduar".

Sipas nenit 3 të KPRK-së:

- 1. Ligji në fuqi në kohën kur është kryer një veprë penale do të zbatohet tek kryerësi.*
- 2. Në rast të ndryshimit të ligjit të zbatueshëm për një çështje të caktuar para një vendimi përfundimtar, zbatohet ligji më i favorshëm për kryerësin.*

Kjo dispozitë duhej të përdorej që kur Kodi Penal i Republikës së Kosovës "hyri në fuqi më 1 janar 2013.

Zbatimi i duhur i afatit të parashkrimit ligjor kërkon krijimin e dy elementëve, së pari kohën kur vepra penale është kryer, së dyti kur vepra është ndërmarrë me qëllim ndjekjen penale të veprës penale të kryer.

Aktakuza e ngritur e datës 29 Prill 2014 sjell akuzat e mëposhtme të kryera në datën e caktuar ose brenda afatit të caktuar kohor:

PIKA 1: Nxjerrja e kundërligjshme e vendimeve gjyqësore, në kundërshtim me nenin 346 të ish KPK-së, që momentalisht penalizohet sipas nenit 432 të KPK 2013.

Sepse më 26 korrik 2006, në Prishtinë, Kosovë, **S.M**, me qëllim të përfitimit të dobisë së kundërligjshme materiale për një person tjetër, më saktësisht A.Hn – dhe si rrjedhojë anëtarët e familjes H./U. - dhe/ose me qëllim që të dëmtojë një person tjetër, më saktësisht Komunën e Prishtinës, ka nxjerrë një vendim të kundërligjshëm, në të cilin i ka dhënë shfrytëzim permanent të oborrit të Parcelës 5602 A.Ht, në kundërshtim me Ligjin; në kundërshtim me Revizionin e Gjykatës Supreme të Kosovës dhe përkundër vizitës që ajo i kishte bërë vendit të ngjarjes ku ajo kishte parë që në Parcelën 5602 gjendej një objekt i madh komercial i ndërtuar në mënyrë të paligjshme në vend të një shtëpie të vjetër dhe oborrit.

PIKA 2: Keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar, në kundërshtim me nenin 339, paragrafët 1, 2 dhe 3, lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht i kriminalizuar sipas nenit 422, paragrafët 1 dhe 6, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 22 shkurt 2006 dhe 26 korrik 2006 në Prishtinë, Kosovë, **N.U**, në atë kohë Kryetar i Gjykatës Komunale në Prishtina, **S.M**, në atë kohë Gjykatëse në Gjykatën Komunale në Prishtinë dhe **F.H**, në atë kohë ekspert i gjeodezisë në Kadastrën Komunale në Prishtinë, të gjithë persona zyrtarë të cilët, në bashkë-kryerje, me qëllim të përfitimit të dobisë së kundërligjshme materiale për A.Hn – dhe si rrjedhojë familjen H./U. - dhe/ose me qëllim të dëmtimit të një personi tjetër apo organizate afariste, më saktësisht Komunën e Prishtinës, kanë keqpërdorur pozitën e tyre zyrtare dhe kanë tejkaluar kufijtë e autoritetit të tyre, në atë mënyrë që N.U i ka caktuar lëndën relevante S.Mt, në kundërshtim me procedurën e zakonshme për ndarje

të lëndëve dhe në shkelje të të gjitha parimeve ligjore të paanshmërisë dhe në atë mënyrë që S.M si Gjykatëse e Gjykatës Komunale në Prishtinë më 26 korrik 2006 në mënyrë të paligjshme i ka dhënë në mënyrë të paligjshme pronësinë dhe shfrytëzimin e tërë Parcelës 5602 M H.t, duke dëmtuar në këtë mënyrë Komunën e Prishtinës dhe në atë mënyrë që F.H ka keqpërdorur pozitën e tij zyrtare duke fshehur situatën faktike reale në raportet e tij zyrtare si ekspert i gjeodezisë, duke i mundësuar në këtë mënyrë Gjykatëses S.M të nxjerrë vendimin e saj të kundërligjshëm.

PIKA 3: Legalizimi i përmbajtjes së rreme, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 334, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 403, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 23 shtator 2010 dhe 6 tetor 2010, në Prishtinë, Kosovë, **K.H** dhe **K.U**, në bashkë-kryerje, kanë përdorur një dokument me përmbajtje të rreme, më saktësisht një kontratë të certifikuar mbi dhurimin (*kontrata e parë mbi dhurimin*) në mes të tyre dhe A.Ht, për të mashtruar autoritetet kompetente, më saktësisht Gjykatën Komunale në Prishtinë dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, në certifikimin e një çështje të pavërtetë (më saktësisht që K.H dhe K.U janë bërë bashkë-pronare të **një shtëpie dhe oborri** në Parcelën 5602) e cila ishte dizajnuar të shërbejë si provë e çështjes ligjore në një dokument publik, regjistër apo libër, që është në Vendimin e Zyrës Kadastrale të Komunës së Prishtinës të datës 6 tetor 2010 për të aprovuar ndryshimin në pronësinë ligjore të Parcelës 5602. Dokumentet ishin mashtruese dhe të pavërteta sepse të pandehurit janë betuar se shtëpia dhe oborri kanë ekzistuar në Parcelën 5602 në vitin 2010, kur në fakt shtëpia ishte rrënuar në 2003/2004 dhe një objekt i madh komercial ishte ndërtuar në mënyrë të kundërligjshme në 2004/2005 mbi tërë parcelën, përfshirë oborrin që nuk ka ekzistuar më.

PIKA 4: Legalizimi i përmbajtjes së rreme, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 334, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 403, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 21 shtator 2010 dhe 8 nëntor 2010, në Prishtinë, Kosovë, **K.H**, **K.U**, **M.H-M**, **N.M**, **H.M** dhe **I.C**, në bashkë-kryerje, kanë përdorur një dokument me përmbajtje të rreme, më saktësisht një kontratë të certifikuar mbi dhurimin (*kontrata e dytë mbi dhurimin*), në mes të K.Ht dhe K Ukës në njërën anë dhe M.Ht, N. Mt, H.Mt dhe I.Ct në anën tjetër, për të mashtruar autoritetet kompetente, më saktësisht Gjykatën Komunale në Prishtinë dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, në certifikimin e një çështje të pavërtetë (më saktësisht që K.H, K.U, M.H, N.M, H.M dhe I.C janë bërë bashkë-pronare të **një shtëpie dhe oborri** në Parcelën 5602) e cila ishte dizajnuar të shërbejë si provë e çështjes ligjore në dokument publik, regjistër apo libër, që është në Vendimin e Zyrës Kadastrale të Komunës së Prishtinës të datës 8 nëntor 2010, për të aprovuar ndryshimin në pronësinë ligjore të Parcelës 5602. Dokumentet ishin mashtruese dhe të pavërteta sepse nënshkruesit janë betuar që shtëpia dhe oborri kanë ekzistuar në Parcelë në vitin

2010, kur në fakt shtëpia ishte rrënuar në 2003/2004 dhe një objekt i madh komercial ishte ndërtuar në mënyrë të kundërligjshme në 2004/2005 mbi tërë parcelën, përfshirë oborrin që nuk ka ekzistuar më.

PIKA 5: Mashtrimi, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 261, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, dhe lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, dhe lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 22 shkurt 2006 dhe 22 shtator 2006 në Prishtinë, Kosovë, **N.U**, **F.H** dhe **S.M**, në bashkë-kryerje, me qëllim të përfitimit të dobisë materiale për A.Hn – dhe sipas kësaj edhe familjes H./ U. – kanë vepruar së bashku për të mashtruar një person tjetër, më saktësisht Komunën e Prishtinës dhe/ose të mbajë Komunën e Prishtinës nën mashtrim, përmes pohimeve të rreme dhe/apo duke fshehur fakte lidhur me ndërtimin e kundërligjshëm nga ana e familjes H./U. të një objekti të madh komercial mbi Parcelën 5602 në vend të një shtëpie të vjetër dhe oborri, dhe prandaj ka shtyrë Komunën e Prishtinës të veprojë në dëm të pronës së saj, më saktësisht, humbje e titullit mbi pronën që është dëm mbi 15,000.00 Euro për Komunën e Prishtinës. Pohimi i pavërtetë dhe/ose fshehja e fakteve konsiston në atë se i) **N.U** i ka caktuar lëndën **S.Mt** dhe është siguruar se ajo do të vendosë në favor të vjehrrës së tij ii) **F.H** ka nxjerrë një raport të rremë të gjeodezisë që nuk reflekton situatën aktuale dhe iii) **S.M** ka nxjerrë një vendim të kundërligjshëm ku ka aprovuar shfrytëzim të përjetshëm të oborrit të Parcelës 5602.

PIKA 6: Mashtrimi, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 261, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, dhe lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, dhe lidhur me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 23 shtator 2010 dhe 6 tetor 2010, në Prishtinë, Kosovë, **K.H** dhe **K.U**, në bashkë-kryerje, me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë materiale për vete, më saktësisht bashkë-pronësisë së Parcelës 5602, ka mashtruar personin tjetër, Gjykatën Komunale të Prishtinës dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, përmes pohimeve të rreme në kontratën e certifikuar mbi dhurimin (*kontrata e parë mbi dhurimin*) dhe prandaj ka shtyrë Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës të veprojë në dëm të Komunës së Prishtinës në shumë mbi 15,000 Euro, më saktësisht të aprovojë ndryshimin në pronësinë ligjore mbi Parcelën 5602. Mashtrimi përfshin secilin të pandehur që kanë pohuar në mënyrë të rreme se janë bërë bashkë-pronarë të **një shtëpie dhe oborri** dhe duke fshehur faktin se kjo shtëpi ishte rrënuar në vitin 2003/2004 dhe se një objekt i madh komercial ishte ndërtuar në mënyrë të kundërligjshme në 2004 mbi tërë parcelën, duke përfshirë edhe oborrin.

PIKA 7: Mashtrimi, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 261, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, dhe lexuar së bashku me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 335, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1 dhe lidhur me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 21 shtator 2010 dhe 8 nëntor 2010, në Prishtinë, Kosovë, **K.H, K.U, M.H, N. M, H.M dhe I.C**, në bashkë-kryerje, me qëllim të përfitimit të dobisë materiale për veten, më saktësisht bashkë-pronësinë e Parcelës 5602, kanë mashtruar një person tjetër, Gjykatën Komunale në Prishtinë dhe Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës, përmes pohimeve të rreme në kontratën e certifikuar mbi dhurimin dhe prandaj kanë shtyrë Gjykatën Komunale në Prishtinë të veprojë në dëm të Komunës së Prishtinës në shumë prej më shumë se 15,000 euro, më saktësisht të aprovojë ndryshimin e pronësisë ligjore të Parcelës 5602. Mashtrimi përfshin secilin të pandehur që kanë pohuar në mënyrë të rreme se janë bërë bashkë-pronarë të **një shtëpie dhe oborri** dhe duke fshehur faktin se kjo shtëpi ishte rrënuar në vitin 2003/2004 dhe se një objekt i madh komercial ishte ndërtuar në mënyrë të kundërligjshme në 2004 mbi tërë parcelën, duke përfshirë edhe oborrin.

PIKA 8: Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 259 paragrafi 1, dhe lidhur me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 332, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 6 tetor 2010 dhe 8 nëntor 2012 **K.H dhe K.U**, në bashkë-kryerje, në mënyrë të paligjshme kanë uzurpuar pronën e paluajtshme, më saktësisht Parcelën 5602, ose një pjesë të saj, të një personi tjetër, më saktësisht Komunës së Prishtinës.

PIKA 9: Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 259 paragrafi 1, dhe lidhur me nenin 23 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 332, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse në mes të 8 nëntor 2012 dhe 31 dhjetor 2012 **K.H, K.U, M.H, N. M, H.M dhe I.C**, në bashkë-kryerje, në mënyrë të paligjshme kanë uzurpuar pronën e paluajtshme, më saktësisht Parcelën 5602, ose një pjesë të saj, të një personi tjetër, më saktësisht Komunës së Prishtinës.

PIKA 10: Uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme, në bashkë-kryerje, në kundërshtim me nenin 332, paragrafi 1, lexuar së bashku me nenin 31 të KPK 2013.

Sepse nga 1 janari 2013 dhe duke vazhduar deri sot, **K.H, K.U, M.H, N. M, H.M** dhe **I.C**, në bashkë-kryerje, në mënyrë të paligjshme kanë uzurpuar dhe vazhdojnë të uzurpojnë pronën e paluajtshme, më saktësisht Parcelën 5602, ose një pjesë të saj, të një personi tjetër, më saktësisht Komunës së Prishtinës.

PIKA 11: Krimi i organizuar, në kundërshtim me nenin 274, paragrafët 1 dhe 2 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 283, paragrafi 1 të KPK 2013.

Sepse në mes të 1 janar 2004 dhe 31 dhjetor 2012, në Prishtinë, Kosovë, apo diku tjetër në Kosovë, të gjithë të pandehurit kanë kryer krime të rënda dhe/ose kanë marrë pjesë në aktivitete të grupit të organizuar kriminal të përbërë nga **N.U, S.M, F.H, K.H, K.U, M.H, N. M, H.M** dhe **I.C**, të cilët kanë formuar një grup të organizuar kriminal, secili me rolet e veta specifike, duke vepruar së bashku për të mashtruar Komunën e Prishtinës lidhur me pronën e saj (166m² ose 94m² të Parcelës 5602) dhe të fitojnë të ardhura fitimprurëse nga dhënia me qera e objektit me zyrë të ndërtuar në mënyrë të paligjshme në Parcelën 5602, duke kryer një apo më shumë krime të rënda, më saktësisht veprat penale të listuara nën Pikat 1 deri 7 më lart, dhe veprat e tjera penale siç janë përmendur nën Pikat 8, 9 dhe 10.

PIKA 12: Krimi i organizuar, në kundërshtim me nenin 274, paragrafi 3 të ish-KPK, aktualisht e penalizuar sipas nenit 283, paragrafi 2 të KPK 2013.

Sepse në mes të 1 janar 2004 dhe 31 dhjetor 2012, në Prishtinë, Kosovë, apo diku tjetër në Kosovë, **N.U** ka organizuar, mbikëqyrur dhe udhëhequr aktivitetet e grupit kriminal të përbërë nga ai dhe tetë të pandehurit e tjerë, në atë se ai ka organizuar, mbikëqyrur dhe udhëhequr rolet specifike që kanë luajtur secili i pandehur në mashtrimin e Komunës së Prishtinës lidhur me pronën e saj (166m² ose 94m² të Parcelës 5602). **N.U** ka qenë organizator dhe mbikëqyrës i objektit të paligjshëm; ai i ka ndarë lëndët lidhur me Parcelën 5602 **S.Mt** dhe ka siguruar që ajo do të vendosë në favor të familjes së gruas së tij; më tutje ai ka organizuar që gjashtë vajzat e **M** dhe **A.Ht** të aplikojnë për certifikim dhe bartje të pronësisë së Parcelës 5602, duke përdorur vendimin e Gjykatësës **M** dhe dokumentet e tjera të rreme dhe ka përfituar nga qiraja nga veprimet e tyre të paligjshme, dhe në fund **N.U** ka organizuar dhe udhëhequr mbrojtjen e të gjithë të pandehurve dhe është përpjekur (dhe vazhdon të përpiqet) të sigurojë pronën për familjen e tij të gjerë.

Më **10 tetor 2012**, Prokuroria lëshoi Aktvendimin mbi Fillimin e Hetimeve kundër **F.Ht**. Hetimi u zgjerua më **29 nëntor 2012** kundër **U.**, **N.U** dhe **N.K.**. Hetimi u zgjerua më tej më **30 maj 2013** kundër **M.Ht**, **K.Ht**, **K.U**, **H.M**, **N. M** dhe **I.C** ("motrat **H.**"). Hetimi u zgjerua më **9 tetor 2013** dhe **22 nëntor 2013** kundër **K. U.**, **G.G.**, **R.P.**, **H.J.**, **H.A.** dhe **H.A.**. Më **23 dhjetor 2013**, një pjesë e çështjes u ndërpre. Më **8 janar 2014**, hetimi kundër **K. U.**, **G.G.** dhe **N.K.** u ndërpre.

Periudhat e kufizimeve ligjore janë të rregulluara në nenin 106 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës dhe nenin 90 të Kodit Penal të Kosovës.

Pika	Kodi I Vjetër Penal	Kodi I Ri Penal	Afati I Parashkrimi t (KPK I Përkohshëm)	Afati I Parashkrimi (Kodi I Ri)	AFH
1) Nxjerrja e Paligjshme e Vendimeve Gjyqësore	Neni 346 ----- Burgim prej (6) muaj deri (5) vjet	Neni 432 ----- Gjobë dhe Burgim prej (6) muaj deri (5) vjet	Neni 90 (4) Pas pesë (5) viteve <hr/> Neni 91 (6) 2x 5 vite /parashkrimi absolut	Neni 106 (1.4) Pas pesë (5) viteve Neni 107 (8) 2x 5 vite /parashkrimi absolut	
2) Keqpërdorimi I Pozitës apo Autoritetit Zyrtar	Neni 339 (1-3) në lidhje me Nenin 23 ----- Burgim deri në (1) vit/(1) Deri në tri (3) vite/(2) Burgim prej një (1) deri në tetë (8) vite/(3)	Neni 422 (1) dhe Në lidhje me Nenin 31 ----- Burgim of gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vite /(1)	1) Neni 90 (6) Pas dy (2) viteve <hr/> 2) Neni 90 (5) Pas tri (3) viteve <hr/> 3) Neni 90 (3) Pas dhjetë (10) viteve	1)Neni 106 (1.4) Pas pesë (5) viteve <hr/>	
3) Legalizimi I Përmbajtjes së Rreme	Neni 334 (1) në lidhje me Nenin 23 ----- Burgim prej tre (3) muaj deri në pesë (5) vite	Neni 403 (1) in në lidhje me Nenin 31 ----- Burgim prej tre (3) muaj deri në pesë (5) vite	Neni 90 (4) Pas pesë (5) viteve	Neni 106 (1.4) Pas pesë (5) viteve	

<p>4) Mashtrim</p>	<p>Neni 261 (2) në lidhje me (1) dhe në lidhje me Nenin 23</p> <p>-----</p> <p>Gjobë ose Burgim deri në tri (3) vite/(1)</p> <p>Burgim prej (6) muaj deri në pesë (5) vite/(2)</p>	<p>Neni 335 (2) në lidhje me (1) dhe në lidhje me Nenin 31</p> <p>-----</p> <p>Gjobë dhe Burgim prej (3) muaj deri në tri (3) vite/ (1)</p> <p>Gjobë dhe Burgim prej (6) muaj deri në pesë (5) vite / (2)</p>	<p>1)Neni 90 (5)</p> <p>Pas tri (3) viteve</p> <hr/> <p>2) Neni 90 (4)</p> <p>Pas pesë (5) viteve</p>	<p>1)Neni 106 (1.5)</p> <p>Pas tri (3) viteve</p> <hr/> <p>2) Neni 106 (1.4)</p> <p>Pas pesë (5) viteve</p>	
<p>5) Uzurpim I Paligjshëm I Pronës</p>	<p>Neni 259 (1) në lidhje me Nenin 23</p> <p>-----</p> <p>Gjobë ose Burgim deri në një (1) vit</p>	<p>Neni 332 (1) në lidhje me Nenin 31</p> <p>-----</p> <p>Gjobë ose Burgim deri në dy two (2) vite</p>	<p>Neni 90 (6)</p> <p>Pas dy (2) viteve</p>	<p>Neni 106 (1.5)</p> <p>Pas tri (3) viteve</p>	
<p>6) Krim I Organizuar</p>	<p>Neni 274 (1-3)</p> <p>-----</p> <p>Burgim prej së paku shtatë (7) vite/(1)</p> <p>Së paku pesë (5) vite / (2)</p> <p>Gjobë deri në 500,00 euro dhe Burgim prej shtatë (7) deri njëzet (20) vite / (3)</p>	<p>Neni 283 (1-2)</p> <p>-----</p> <p>Gjobë deri në dyqind epesdhjetë mijë (250,000) EUR dhe Burgim prej së paku shtatë (7) vite / (1)</p> <p>Gjobë deri në pesëqind mijë (500,000) EUR dhe Burgim prej së paku dhjetë (10) vite / (2)</p>	<p>1)Neni 90 (3)</p> <p>Pas dhjetë (10) vite</p> <hr/> <p>2)Neni 90 (4)</p> <p>Pas pesë (5) viteve</p> <hr/> <p>3)Neni 90 (2)</p> <p>Pas pesmbëdhjetë (15) viteve</p>	<p>1)Neni 106 (1.3)</p> <p>Pas dhjetë (10) vite</p> <hr/> <p>2)Neni 106 (1.2)</p> <p>Pas njëzet (20) viteve</p>	

Vepra penale **Nxjerrja e Kundërligjshme e Vendimeve Gjyqësore** siç përshkruhet në pikën 1 është kryer më 26 Korrik 2006, në Prishtinë, Kosovë nga S.M. Si Kodi i ri penal ashtu edhe ai i vjetri parashikon 5 vjet kufizim ligjor që fillon më 26 Korrik 2006 dhe përfundon më 26 korrik 2011. Aktvendimi për fillimin e hetimit është lëshuar më 29 Nëntor 2012, kështu që pas kalimit të afatit ligjor të parashkrimit .

Vepra penale Keqpërdorim i pozitës zyrtare apo autoritetit siç përshkruhet në pikën 2 është kryer ndërmjet 22 shkurtit 2006 dhe 26 korrikut 2006 në Prishtinë, Kosovë nga N.U, S.M dhe F.H. Kodi i ri penal është më i favorshëm për të pandehurit pasi parashikon dënimin prej 6 muaj deri në 5 vjet, ndërsa Kodi i vjetër penal parashikon në nenin 339 par.3 dënimin prej 1 deri në 8 vjet. Si rrjedhojë, u zbatua periudha më e shkurtër e parashkrimit prej 5 vjetësh sipas nenit 106 1.4 të KPRK. Kufizimi ligjor fillon në ditën e fundit të kryerjes së veprës penale, përkatësisht më 26 korrik 2006 dhe përfundon më 26 korrik 2011. Aktvendimi për fillimin e hetimit është lëshuar në rastin e këtyre të pandehurve më 29 nëntor 2012, kështu që pasi ka kaluar afati i periudhës së parashkrimit.

Dhe së fundi, vepra penale e Mashtrimit siç përshkruhet në pikën 5 është kryer më 22 shkurt 2006 dhe 22 shtator 2006 në Prishtinë, Kosovë nga N.U, F.H dhe S.M. Të dy kodet penale parashikojnë dënimin prej 6 muaj deri në 5 vjet dhe të njëjtën periudhë kufizimi ligjor prej 5 vjetësh. Kufizimi ligjor fillon në ditën e fundit të kryerjes së veprës penale, përkatësisht më 22 shtator 2006 dhe mbaron më 22 shtator 2011. Aktvendimi për fillimin e hetimit është lëshuar në rastin e këtyre të pandehurve më 29 nëntor 2012, kështu që pasi ka kaluar periudha e parashkrimit.

Në rastin e tri veprave të lartpërmendura penale, ky trup gjykues ishte i detyruar të përdor dispozitën e nenit 363 1.3 të KPrP-së dhe të refuzojë këto akuza.

Trupi gjykues arriti në përfundimin se dispozita e nenit 107.6 të KPRK, që thotë si vijon: "*Periudha e kufizimit ligjor gjithashtu ndërpritet nëse kryesi kryen një vepër tjetër penale me peshë të barabartë ose më të madhe se vepra penale e mëparshme para skadimit të afatit të kufizimit ligjor*". Ky koncept ligjor u njoh edhe në kodin e mëhershëm të procedurës penale, si dhe në kodin e procedurës penale të Jugosllavisë. Duhet të bëhet referimi në komentimin mbi Nenin përkatës.

NENI 96 LJUBISA LAZAREVIC KOMENTAR I KODIT PENAL TË Ish RFJ, 1995, VITI 5, "SAVREMENA ADMINISTRACIJA" BEOGRAD:

"Pezullimi dhe ndërprerja e statutit të kufizimeve është efektiv pavarësisht vullnetit të kryerësit të veprës penale, në mënyrë që kryerësi të mos heqë dorë nga statusi i kufizimeve që ekziston. Statuti i kufizimeve nuk është në dispozicion të kryerësit të veprës penale. Prandaj, gjykata dhe prokurori publik, në cilësinë zyrtare, përcaktojnë nëse statuti i kufizimeve në ndjekjen penale ka hyrë në fuqi dhe në këtë mënyrë merr një vendim".

Sa i përket kryerjes së një veprë tjetër penale, komentit në mënyrë të padyshimtë thekson:

Statuti i kufizimit është ndërprerë edhe kur kryerësi i veprave penale brenda një afati kohor kryen të njëjtën veprë penale ose një veprim më të rëndë penal. Një rast tipik është ai që është diskutuar, në të cilin Gjykata Supreme e Kroacisë ka shprehur një mendim, në aktgjykimin Kz. 2108 / 62. Çështja është se i akuzuari, në vitin 1954, kishte fabrikuar një diplomë që tregonte përfundimin e shkollës teknike dhe e kishte përdorur atë disa herë deri në nëntor të vitit 1959, me qëllim të punësimit në kompani të ndryshme dhe komitete të popullit. Kryerësi vazhdoi të përdorë me vendosmëri këtë dokument identifikimi dhe ai vazhdoi ta përdorte atë për qëllime të ndryshme, dhe në raport me individë të ndryshëm dhe për një periudhë të paqartë kohore. Kështu, me çdo përdorim të tillë të dokumentit të identifikimit ai ishte duke kryer një veprë të re kriminale të përdorimit të rrejshëm të dokumentacionit dhe këto akte të reja do të perceptoheshin si pjesë e pajtimit real, përveç në disa raste individuale, kur kushtet duhet të përmbusheshin, kur ato Veprime mund të perceptohen si një veprë penale e shtrirë. Sipas kësaj, me çdo përdorim të mëtejshëm të dokumentit të identifikimit i akuzuari ishte duke kryer një veprë të re penale, për shkak të së cilës ekzekutimi i çdo veprë të re shkaktoi ndërprerjen e parashkrimit të ndjekjes penale për veprimin paraprak dhe pasoja përfundimtare se statuti i kufizimeve për ndjekjen penale që do t'i referohet të gjithë veprimtarisë kriminale që i akuzuari ka kryer nuk mund të hyjë në fuqi.

Meqenëse ndërprerja ndodh në personam, ndërprerja e statutit të kufizimeve hyn në fuqi veçmas për secilin bashkëpunëtor në veprën penale nëse gjatë statutit të kufizimeve ai kryen veprën penale të njëjtë ose më të rëndë.

Krahasimi i veprave penale në lidhje me seriozitetin e tyre bëhet në bazë të dënimeve të përcaktuara me ligj për aktin për të cilin është në fuqi statuti i kufizimeve dhe për një veprë të re kriminale të kryer, ndërkohë që statusi i kufizimeve ka ndikuar. Një akt për të cilin ligji siguron një lloj më të rëndë të dënimit konsiderohet më serioz (dënim me vdekje, dënim me burg, dënim monetar) ose një dënim më i lartë i dënimit me burg ose dënim maksimal me burg të përjetshëm së bashku me të njëjtin dënim minimal të burgut. Aktualisht ligji penal përcakton një gjobë për vepra penale të caktuara, por nuk përcakton një minimum ose maksimum specifik, por nëse ligji në një rast parashikon shumë e gjobës, për një dënim të tillë do të zbatohet e njëjta dispozitë e cila u përmend më lartë për Termin e burgimit '

Krimi i organizuar

Pas shqyrtimit të komentit dhe pas analizës kritike të elementeve të veprës penale të krimit të organizuar, siç është përshkruar në kodin e vjetër penal në nenin 274 dhe në kodin e ri penal në nenin 283, ky panel arriti në përfundimin se Neni 107.6 të KPRK nuk mund të zbatohet në këtë rast pasi nuk është vërtetuar se vepra të tilla kriminale të krimit të organizuar janë kryer.

Vepra penale e krimit të organizuar është përcaktuar në nenin 274 (1) të KPPK-së si në vijim: "kushdo që kryen një krim të rëndë si pjesë e grupit të organizuar kriminal dënohet me gjobë deri në 250.000 euro dhe me burgim prej së paku 7 (shtatë) Vjet ". Elementet e veprës penale të

krimit të organizuar kërkojnë vërtetimin e kryerjes së krimeve të rënda, që është kryer nga një grup i strukturuar për të marrë, në mënyrë të drejtpërdrejtë ose të tërthortë, një përfitim financiar ose ndonjë përfitim tjetër material.

Elementet e secilës vepër penale janë unike dhe kur vlerësohen ato, është e domosdoshme të kontrollohet nëse faktet e konstatuara janë të mjaftueshme për të ardhur në përfundim se janë të pranishëm të gjithë elementët përbërës të veprës penale të krimit të organizuar, duke përfshirë edhe mens rea. Sipas aktakuzës, të pandehurit janë akuzuar për krimin e organizuar sipas nenit 274 par 1 dhe 2, përveç kësaj, N.U është akuzuar me nenin 274 par.3 KPPK⁴, por vepra penale ishte subjekt i disa ndryshimeve në kodin penal të ri të Republikës së Kosovës, në fuqi nga 1 janari 2013, dhe tani vepra penale është vendosur në nenin 283 të KPRK⁵. Dallimet kryesore në mes të dy versioneve lidhen me strukturën dhe teknikën legjislative të përdorur në përshkrimin e

---

⁴ Neni 274 KPPK thotë: (1) Kushdo që kryen një krim të rëndë si pjesë e një grupi kriminal të organizuar dënohet me gjobë deri në 250.000 euro dhe me burgim prej së paku shtatë vjetësh. (2) Kushdo që merr pjesë aktive në veprimtari kriminale ose në aktivitete të tjera të një grupi kriminal të organizuar, duke ditur se pjesëmarrja e tij ose saj do të kontribuojë në kryerjen e krimeve të rënda nga grupi i organizuar kriminal, dënohet me burgim prej së paku pesë vjetësh. (3) Kushdo që organizon, themelon, mbikëqyrë, menaxhon ose drejton aktivitetet e një grupi të organizuar kriminal, dënohet me gjobë deri në 500.000 euro dhe me burgim prej shtatë deri në njëzet vjet. (4) Kushdo që kryen veprën penale nga paragrafi 2 i këtij neni dënohet me gjobë deri në 500.000 euro dhe me burgim prej së paku dhjetë vjetësh ose me burgim afatgjatë nëse aktivitetet e grupit të organizuar kriminal Nën vdekje. (5) Gjykata mund të heqë dorë nga dënimi i kryerësit që kryen veprën penale nga paragrafi 2 ose 3 i këtij neni, nëse para se grupi të ketë kryer një krim, personi i tillë i raporton policisë ose prokurorit publik ekzistencën, formimin dhe informacionin e grupit të organizuar kriminal në detaje për të lejuar policinë të arrestojë ose prokurorin për të ndjekur penalisht grupin. (6) Kushdo që dënohet me dënimin plotësues të parashikuar në nenin 57 të Kodit të dënuar për kryerjen e një vepre penale të parashikuar në këtë nen dhe shkel kushtet e dënimit plotësues, dënohet me burgim deri në një vit. (7) Për qëllime të këtij neni: 1) Termi "krimi i organizuar" nënkupton një krim të rëndë të kryer nga një grup i strukturuar, me qëllim që të përfitojë, drejtpërdrejt ose tërthorazi, një përfitim financiar ose ndonjë përfitim tjetër material. 2) Termi "grup i organizuar kriminal" nënkupton një grup të strukturuar që ekziston për një periudhë kohore dhe vepron në bashkëpunim me qëllim të kryerjes së një ose më shumë krimeve të rënda me qëllim që të përfitojë, drejtpërdrejt ose tërthorazi, një përfitim financiar ose ndonjë material tjetër. 3) Termi "krim i rëndë" nënkupton një vepër penale të dënueshme me burgim prej së paku katër vjetësh. 4) Termi "grup i strukturuar" nënkupton një grup prej tre ose më shumë personash që nuk janë formuar rastësisht për kryerjen e menjëhershme të një vepre penale dhe nuk ka nevojë të ketë role të përcaktuara zyrtarisht për anëtarët e saj, vazhdimësinë e anëtarësimit të saj ose një strukture të zhvilluar

⁵ Neni 283 i KPRK thotë: (1) Kushdo që, me qëllim dhe me dijeninë e qëllimit dhe të veprimtarisë së përgjithshme të grupit të organizuar kriminal ose qëllimin e tij për të kryer një ose më shumë vepra penale të cilat dënohen me burgim prej së paku katër (4) vjet, merr pjesë aktive në aktivitetet kriminale të grupit duke ditur se pjesëmarrja e tillë do të kontribuojë në arritjen e veprimtarive kriminale të grupit, dënohet me gjobë deri në dyqind e pesëdhjetë mijë (250,000) euro dhe me burgim prej së paku shtatë (7) vjet. (2) Kushdo që organizon, themelon, mbikëqyrë, menaxhon ose drejton aktivitetet e një grupi të organizuar kriminal, dënohet me gjobë deri në pesëqind mijë (500,000) euro dhe me burgim prej së paku dhjetë (10) vjetësh. (3) Kur veprimtaria e grupit të organizuar kriminal, të parashikuar në paragrafin 1 ose 2 të këtij neni, rezulton me vdekje, kryesi dënohet me gjobë deri në pesëqind mijë (500,000) euro dhe me burgim prej së paku dhjetë (10) vjet ose burgim të përjetshëm. (4) Gjykata mund ta zvogëlojë dënimin e një anëtari të një grupi të organizuar kriminal, i cili përpara se grupi i organizuar kriminal ka kryer vepër penale, raporton tek policia ose prokurori ekzistencën, formimin dhe informimin e grupit të organizuar kriminal me hollësi të mjaftueshme të lejojë arrestimin ose ndjekjen penale të një grupi të tillë. (5) Për qëllime të nenit, "pjesëmarrja në mënyrë aktive" përfshin, por nuk kufizohet në, dhënien e informacionit ose mjeteve materiale, rekrutimin e anëtarëve të rinj dhe të gjitha formave të financimit të aktiviteteve të grupit.

veprës penale⁶, si dhe atë më të kërkuar tashmë *mens rea* të përmendur në nenin 283 (1) të KPRK-së, pasi që tani ligjvënësi sqaroi se Kryerësi duhet të veprojë "me synimin dhe njohurinë e qëllimit dhe të veprimtarisë së përgjithshme të grupit të organizuar kriminal ose qëllimin e tij për të kryer një ose më shumë vepra penale të cilat dënohen me burgim".

Megjithatë, në të dyja versionet, nuk ka vend për dyshim për nevojën e një synimi të drejtpërdrejtë, pasi që nuk është e mjaftueshme (nuk është në përputhje me strukturën dhe natyrën e veprës penale) për të kryer këtë veprë penale. Siç përcaktohet në nenet 14 (2) dhe (3) KPPK dhe 21 (2) dhe (3) KPRK, "një person vepron me qëllim të drejtpërdrejtë kur ai ose ajo është i vetëdijshëm për veprimin e tij ose të saj dhe dëshiron kryerjen" dhe "Personi vepron me synime të mundshme kur ai ose ajo është i vetëdijshëm se pasoja e ndaluar mund të ndodhë si pasojë e veprimit ose mosveprimit të tij apo të saj dhe ai ose ajo pajtohen me shkaktimin e tij".

Për të analizuar elementet e veprës penale të krimit të organizuar, ky trup gjykues i referohet së pari çështjes së kryerjes së veprës penale themelore si kërkesë e veprës penale të krimit të organizuar. Gjykata Supreme e Kosovës në vendimet e saj të mëparshme theksoi se vepra penale e krimit të organizuar kërkon kryerjen e një veprë penale, përveç veprës penale të krimit të organizuar vetë⁷.

---

⁶ Prandaj, paragrafi i mëparshëm 7, lidhur me përkufizimet, është zhdukur, siç është tani në KPRK, paragrafi i mëparshëm 7.1 (që ishte një lloj përmbledhje e elementeve përbërës të veprës penale) nuk ka korrespondencë në Nenin e ri, Paragrafi i mëparshëm 7.2 termi "grup i strukturuar" është zëvendësuar me "shoqatë të strukturuar" tashmë të përkufizuar në nenin 120 paragrafi 14 të KPRK, përkufizimi i mëparshëm i "krimeve të rënda" të përfshira në paragrafin e mëparshëm 7.3 tani është përfshirë në paragrafin e 1 të Neni 283 i KPRK. Në lidhje me paragrafin e mëparshëm 7.4 termi "grup" tani përkufizohet në mënyrë autonome si "grup njerëzish" në nenin 120, paragrafi 12, KPRK si "tre ose më shumë persona", nuk është më i përcaktuar në veprë penale, Termi i mëparshëm "grup i strukturuar" është i barazvlefshëm me përkufizimin aktual të "shoqatës së strukturuar", që do të thotë se ai nuk është formuar rastësisht për kryerjen e menjëhershme të një veprë penale, por nuk ka nevojë të ketë role të përcaktuara zyrtarisht për anëtarët e saj, Vazhdimësinë e anëtarësismit të saj, ose një strukture të zhvilluar. Dallimi tjetër ka të bëjë me ribashkimin e "kryerjes" (paragrafi i mëparshëm 1) me "pjesëmarrjen aktive" (paragrafi i mëparshëm 2), pasi më parë këto vepra penale u përshkruan në paragrafë të ndryshëm pa arsye logjike për të tilla, Janë ende në kuadër të konceptit të komisionit. Megjithatë, dënimi që ishte parashikuar në paragrafin 2 për "pjesëmarrjen aktive" (në vend të "kryerjes") ishte më i butë, pasi mandati minimal i burgimit ishte 5 vjet, prandaj më e favorshme, pasi tani kufiri i tillë është 7 vjet. Paragrafi i mëparshëm 3 ("kushdo që organizon, themelon, mbikëqyrë, menaxhon ose drejton aktivitetet e një grupi të organizuar kriminal dënohet me gjobë deri në 500.000 euro dhe me burgim prej shtatë deri në njëzet vjet") korrespondon me një rrethanë rënduese tani të parashikuara në paragrafin 2, me gjobë të njëjtë, por me një minimum më të lartë të burgimit, pasi tani është 10 vjet dhe për këtë arsye nuk është më i favorshëm. Ish-paragrafi 4 i korrespondon tani paragrafit 3, versioni i ri i referohet drejt 2 formave të veprave që më parë ishin përmendur në paragrafët 1 dhe 2, si para rrethit rëndues të përmendur vetëm paragrafi 2 dhe jo 1, i cili nuk ishte i kuptueshëm. Përveç kësaj, minimumi i dënimit me burgim i parashikuar në ditët e sotme është më i lartë, pasi është 10 vjet burgim. Paragrafi i tanishëm 4 korrespondon me paragrafin e mëparshëm 3 dhe nuk është edhe më i favorshëm, pasi tani gjykata mund ta zvogëlojë ndëshkimin, ndërsa më parë mund të heqë dorë nga ajo. Së fundi, nuk ka ekuivalent me paragrafin e mëparshëm 6 dhe sot paragrafi 5 është përkufizimi i shprehjes "në mënyrë aktive merr pjesë".

⁷ Shih Gjykata Supreme, Aktgjykimi Nr. Ap-KZ 61/2012, i 2 tetorit 2012, paragrafi 48; Gjykata Supreme,

Në lidhje me N.U, dy vepra të rënda themelore janë pretenduar si keqpërdorim i pozitës zyrtare apo autoritetit sipas pikës 2 dhe mashtrim sipas pikës 5.

Gjyqtarja S.M u akuzua për tri vepra të rënda penale të nxjerrjes së kundërligjshme të vendimeve gjyqësor sipas pikës 1, keqpërdorimit të pozitës zyrtare apo autoritetit sipas pikës 2 dhe mashtrim sipas pikës 5. F.H u akuzua për dy vepra të rënda penale të keqpërdorimit të detyrës zyrtare apo Autoritetit dhe mashtrim.

Kufizimi ligjor përbën një pengesë absolute për ndjekjen penale të veprave penale dhe si pasojë e kalimit të kohës, e vetmja zgjidhje procedurale e paraparë me nenin 363 1.3 të KPP-së ishte refuzimi i pikave 1,2 dhe 5 të aktakuzës si të depozituara të vonuara. Në rrethana të tilla ligjore, gjykata tani u lejua të bënte edhe gjetje faktike nëse këto vepra penale ishin kryer madje. Kryerja e një veprë penale themelore ishte parakusht për kryerjen e veprës penale të krimit të organizuar, kështu që nëse ky element thelbësor mungon për shkak të ndjekjes penale, këtij trupi gjykues nuk i është lënë asnjë mundësi tjetër përveçse të liroj N.Uën, S.M dhe F.H nga vepra penale të krimit të organizuar sipas nenit 274 par.1.

Ky panel është i mendimit se prokuroria kishte mundësi të mjaftueshme për të nxjerrë vendim për të filluar hetimin kundër këtyre tre të pandehurve shumë më herët se 10 Tetori 2012 siç ndodhi në rastin e F.Ht dhe 29 Nëntor 2012 siç ndodhi në rastin e N.U dhe S.M duke shmangur përmbushjen e afatit të parashkrimit ligjor. Hetimi (hetimi në rem) filloi me një autorizim të datës 16 Prill 2010, e zgjeruar më tej më 29 Tetor 2010, ndërsa aktvendimet për fillimin e hetimit ndaj të pandehurve specifik (hetim ad personam) u lëshuan më së largu më 10 Tetor 2012. Vonesa prej 2 vitesh dhe 6 muajsh nuk mund të mbështetet në ndonjë veprim procedural, me kohë që duhet të ndërmerret për të ngritur aktakuzë kundër të pandehurve.

Ky panel konsideroi edhe dispozitën ligjore të nenit 107 të KPRK që thotë: "Periudha e parashkrimit ligjor ndërpritet nga çdo veprim i ndërmarrë për qëllim të ndjekjes penale të veprës penale të kryer". Pretendohet se të ashtuquajturat autorizime ishin një veprim i tillë që ndërpreu periudhën e kufizimit ligjor. Ky panel ishte i mendimit të ndryshëm dhe përsëri, duke analizuar këtë çështje ligjore, u mor parasysh analiza e bazuar në komentin mbi ligjin e procedurës penale

Jugosllave⁸. Në kodin e mëparshëm të procedurës penale nuk dihet forma e autorizimit, por një kallëzim penal dhe aktvendim për fillimin e hetimit.

Roli i N.U u përshkrua në aktakuzë si kreu i grupit të organizuar kriminal, i vetmi dhe i vetëm që organizoi, mbikqyri dhe drejtoi aktivitetet e tij. U theksua se si një avokat i shquar me përvojë ligjore të drejtpërdrejtë, i cili kishte shumë punë të fshehta, ai ishte në gjendje të drejtonte unazën kriminale, që përbëhej nga gjyqtarja S.M vartëse e tij, eksperti bashkëpunues me gjykatat në dhënien e mendimeve F.H dhe Gruan e tij dhe kunatat e tij. Është paraqitur nga prokuroria se ishte një grup i strukturuar i drejtuar dhe i orkestruar nga N.U i cili gjithmonë kishte luajtur një rol vendimtar. Është e qartë se roli i tij nuk ishte definuar formalisht, por pa atë si udhëheqës, S.M dhe F.H si bashkëpunëtorët e tij të përkushtuar, aktivitetet e motrave H. kurrë nuk mund të konsideroheshin si një grup i organizuar, së pari për shkak të mungesës së udhëheqësit I cili kreu krime të rënda, sepse në fakt krimet që kreu ishin subjekt i kufizimit ligjor dhe së dyti për shkak të mungesës së qëllimit për të kryer një krim të organizuar.

Ekzistojnë dallime themelore mes mënyrave të përgjegjësisë, përkatësisht qëllimit dhe neglizhencës. Ligji është i qartë në përcaktimin e këtyre koncepteve. Qëllimi është përcaktuar si

---

⁸ Neni 96 LJUBISA LAZAREVIC KOMENTAR I KODIT PENAL TË Ish RFJ

1995, EDICIONI "SAVREMENA ADMINISTRACIJA" BEOGRAD

Veprimi procedural është themeli për ndërprerjen e statutit të kufizimeve:

Nëse është ndërmarrë nga organi shtetëror përgjegjës ose një person (i natyrshëm ose juridik) i autorizuar për të ndërmarrë të gjitha ose disa nga veprimet procedurale; Nëse është ndërmarrë me qëllim ndjekjen penale të një personi të caktuar për një vepër të caktuar konkrete (konkrete).

Çdo veprim, nëse ka karakterin e një veprimi procedural dhe nëse është ndërmarrë nga personi i autorizuar për të ndërmarrë veprime procedurale, shkakton ndërprerjen e statutit të kufizimeve. Në pajtim me të lartpërmendurat, në mënyrë që pushimi nga statuti i kufizimeve të hyjë në fuqi, duhet të vërtetohet vetëm nëse veprimi i ndërmarrë ka karakter veprimi procedural dhe nëse është ndërmarrë nga një organ i autorizuar i ndjekjes penale ose nga Personi i autorizuar për të ndërmarrë veprime procedurale në rastin e plotë. Prandaj është e nevojshme të përcaktohet afati i veprimit procedural në pajtim me parimet dhe dispozitat e ligjit tonë procedural penal. Ligji mbi Procedurën Penale nuk përcakton afatin e veprës penale, por në teorinë e të drejtës procedurale penale nënkuptohet se veprimi procedural është veprimtaria e subjekteve procedurale, të detyruara ose të autorizuar për të ndërmarrë veprimtarinë, e cila është kryer në Rrjedhjen e procedurës, dhe që menjëherë ndikon në fillimin, kursin dhe përfundimin e marrëdhënies procedurale. Veprimi procedural mund të ndërmerret vetëm nga subjekti procedural dhe veprimi procedural mund të ekzekutohet vetëm gjatë procedurës ose me qëllim të fillimit të procedurës dhe ky veprim duhet të ketë ndikim të menjëhershëm në lidhje me procedurën. Në varësi të karakteristikave të paraqitura të veprimit procedural, ka veprime që ndërmerren nga një subjekt procedural gjatë marrëdhënies së procedurës, por që nuk kanë tipar të veprimit procedural (për shembull, analiza e dosjeve që ndërmerret nga prokurori publik në Për të paraqitur mocionet). Në mënyrë të ngjashme, ato veprime të ndërmarrura në procedurë ose si rrjedhojë e procedurës nga personat që nuk janë në pozitë të një subjekti procedural nuk konsiderohen gjithashtu veprime procedurale (për shembull, depozitimi i dëshmitarëve dhe ekspertëve, kërkesa e të lënduarit Dhënien e aprovimit për ndjekje penale nga personi i autorizuar, ngritjen e akuzave nga organi shtetëror, shoqëria ose organizata të tjera, si dhe qytetarët për veprën penale të kryer).

më poshtë: "1. Vepra penale mund të kryhet me qëllim të drejtpërdrejtë ose përfundimtar. 2. Një person vepron me qëllim të drejtpërdrejtë kur ai ose ajo është në dijeni të aktit të tij ose të saj dhe dëshiron kryerjen e tij. 3. Një person vepron me qëllim të mundshëm kur ai ose ajo është i vetëdijshëm se pasoja e ndaluar mund të ndodhë si pasojë e veprimit ose mosveprimit të tij ose të saj dhe ai ose ajo aderon në ndodhjen e tij. Duke pasur parasysh këto nocione, ky trup gjykues pohoi se vepra penale e krimit të organizuar duhej të kryhej vetëm me një qëllim të drejtpërdrejtë, prandaj ligji përdor termin "me qëllimin dhe me dijeninë e qëllimit ose të veprimitarisë së përgjithshme të Grupit të organizuar kriminal ose qëllimin e tij për të kryer një ose më shumë vepra penale të cilat dënohen me burgim prej së paku 4 vjetësh".

Ky panel ndan mendimin e paraqitur dhe mbështetur nga dëshmi të shumta të prokurorit se N.U ishte një organizator i kësaj ndërmarrjeje që e planifikoi, organizoi dhe zbatojë atë duke përdorur njohuritë e tij ligjore, pozicionin e tij të rëndësishëm në kohë dhe marrëdhëniet me gjyqtaren S.M dhe ekspertin F. H., megjithatë nuk ishte vërtetuar se një organizatë e tillë kriminale ka ekzistuar ndonjëherë.

Ky panel pohon se asnjë dëshmi e vetme dhe e besueshme nuk është paraqitur që mbështetë qëllimin e drejtpërdrejtë as të motrave H. as të S.M dhe F. H. për t'u angazhuar në veprën penale të krimit të organizuar. Elementi mendor i krimit të organizuar kërkon që të provohet se të pandehurit kanë marrë pjesë aktivisht në aktivitetet kriminale të grupit, duke ditur se pjesëmarrja e tillë do të kontribuojë në arritjen e aktiviteteve kriminale të grupit. Në mënyrë të veçantë, në rastin në fjalë, ishte e nevojshme të vërtetohej se motrat H., S.M dhe F. H. të paktën ishin të vetëdijshëm për ekzistencën e një grupi të tillë dhe qëllimeve të tij.

Një faktor i rëndësishëm duhet të konsiderohet në kontekstin e nocionit ligjor të grupit të organizuar, domethënë çfarë ishte qëllimi i aktiviteteve të tilla kriminale. Në këtë rast të veçantë, qëllimi i motrave H. ishte të fitonte pronën e një toke ku apartamenti, që i përkiste familjes H. nga 1986, ishte vendosur. Pa marrë parasysh se çfarë dyshimesh u ngritën nga prokuroria gjatë shqyrtimit gjyqësor për vendndodhjen e pronave të shkëmbyera, ishte e padiskutueshme që L.R. jetonte në shtëpinë e vjetër pranë xhamisë dhe muzeut kombëtar në rrugën drejt Gërmisë nga 1979 në 1986 kur Veprimi i këmbimit u zhvillua. Qëllimi i motrave H. ishte mbrojtja e duhur e interesave më të mira financiare të kësaj familjeje dhe së fundmi e legjitimonte atë si pasuri të vlefshme pronësore që ishte në posedim të kësaj familjeje nga viti 1986. Një qasje e përbashkët për një problem është se një familje përpiqet të mbrojë mjetet materiale për t'u bërë dhe të mbesin të begatë duke përdorur pasuritë që janë në posedim të tyre. Familja H. nuk organizoi një rrjet kriminal për të përvetësuar pronën e njerëzve të tjerë, por për të legjitimuar statusin ligjor të kësaj prone, por për fat të keq mjetet e paligjshme u përdorën për të arritur këtë plan, por nuk u krijua një grup kriminal i organizuar, të paktën nuk provohet nga prokuroria. Nuk ka as prova materiale e as rrethanore se në këtë rast grupi i strukturuar ekzistonte ndërmjet 1 Janarit 2004 dhe 31 Dhjetorit 2012. Prokuroria nuk arriti të shpjegojë pse këto ditë të veçantë u konsideruan si kornizë kohore për ekzistencën e grupit kriminal të organizuar. Prokurori ishte i detyruar të

paraqiste prova në favor të mocionit që një grup i tillë në fakt kishte ekzistuar. Fatkeqësisht, supozimet dhe pretendimet u prezantuan në bazë të pozitës së N.U si një avokat me ndikim që mbante postin e kryetarit të Gjykatës Themelore të Prishtinës. Asnjë pjesë e provave materiale apo edhe rrethanore nuk është paraqitur, për të provuar se ai ka organizuar, themeluar, mbikqyrur, menaxhuar ose drejtuar aktivitetet e grupit kriminal mes 1 janarit 2004 dhe 31 Dhjetorit 2012. Në të vërtetë, N.U është bashkëshorti i K Ukës dhe kunati i motrave të saj dhe e pranon si avokat me përvojë profesionale, ai ka udhëzuar gruan dhe motrat e saj për hapat ligjorë që duhen marrë për të përshtatur pronën e kontestuar, por Paneli, bazuar vetëm në atë fakt, nuk mund të konkludonte një përfundim të paanshëm që N.U organizoi dhe menaxhonte një grup kriminal të përbërë nga gjashtë zonja të martuara me fëmijë që kanë një jetë të qëndrueshme. Ky panel gjithashtu mori në konsideratë dëshmitë dhe argumentet e paraqitura në aktakuzën e konsoliduar në paragrafët duke filluar nga 154 deri në 210. Ky panel është i mendimit se edhe pse këto prova janë objektive ato theksojnë përgjegjësinë penale të N.U në lidhje me akuzat penale 2 dhe 5 që kanë arritur parashkrimet kohore. N.U është përshkruar si një bandë prej një njeriu që ndërmoi, mbikëqyri dhe zbatoi të gjitha vendimet lidhur me pronën e kontestuar nga ai dhe në fakt nuk kishte nevojë për asnjërin si anëtar të grupit të organizuar për ta ndihmuar atë. Ai e keqtrajtoi pozitën dhe ndikimin e tij duke përdorur disa persona të dobishëm si S.M dhe F.H vetëm si mjete të dëgjueshëm të tij e jo partnerë në krime. Pra, edhe nga kjo pikëpamje, kërkesat e veprës penale të krimit të organizuar nuk janë plotësuar pasi që nuk ishin formuar tre ose më shumë njerëz për kryerjen e menjëhershme të një vepre penale.

Nuk i shpëtoi vëmendjes së këtij paneli që në fakt N.U gjatë rrjedhës së kësaj mosmarrëveshjeje ligjore mbi pronën, ai keqtrajtoi pozitën zyrtare ose autoritetin dhe kreu veprën penale të mashtrimit në dëm të komunës së Prishtinës, por siç shpjegohet këto vepra penale janë parashkruar që do të thotë se N.U nuk mund të ndiqet penalisht dhe të shpallet fajtor bazuar në këto pretendime.

Legalizimi i përmbajtjes së rreme.

Një referencë duhet bërë përshkrimin aktual në KPRK që thotë si në vijim (neni 403):

1. Forma e parë sesi kryhet kjo veprë penale është kur nga personi i cili, duke mashtruar një autoritet të caktuar kompetent, legalizon në një dokument publik, regjistër (procesverbal) apo libër, diçka që do të shërbejë si dëshmi në komunikimin ligjor. Prandaj objekti i veprës penale është: një dokument publik, regjistër (procesverbal) ose libër. Prandaj kjo veprë penale nuk do të ekzistojë nëse veprimi i kryerjes së saj bëhet në një dokument privat.

2. Dokumenti publik do të thotë, në kuptimin e këtij inkriminimi, një dokument në formë të një certifikate, certifikatë apo faturë me të cilën organi kompetent provon ekzistimin apo mosekzistimin e fakteve të caktuara. Kjo tregon se çështja e kësaj vepre penale nuk përfshin dokumentet publike që kanë karakterin e aktvendimeve dhe vendimeve, të cilat i lëshon një organ

kompetent në pajtim me procedurën e aplikueshme dhe në bazë të vlerësimit të provave. Regjistri (procesverbali) dhe libri duhet të jenë publike apo të shërbejnë në entitetet publike të komunikimit, që do të thotë se të dhënat dhe faktet e deklaruara në to kanë fuqi dëshmuese, të njëjta si një dokument publik (në frazën e librave publikë, shih komentin për nenin 398 të KPK-së.

3. Mashtrimi zakonisht kryhet bëhet përmes gënjimit, por gjithashtu përmes çdo veprimi tjetër me të cilin mashtron një person. Mashtrimi nënkupton çdo përfaqësim nëpërmjet një mashtrimi, paramendimi, duke e ditur nëse diçka është e pavërtetë, me qëllim të mashtrimit lidhur me ekzistencën e një fakti përkatës ligjor.

4. Veprimi i kryerjes qëndron në shtyrjen e një autoriteti kompetent që të legalizo përmbajtjen e pavërtetë, domethënë mashtrim i autoritetit kompetent **sa i përket saktësisë së fakteve të konfirmuara nga ai organ**. Kryesi krijon, me dashje dhe qëllim, në organin kompetent, domethënë personin i cili është i autorizuar të vërtetojë, në emër të autoritetit kompetent, një dokument publik, regjistrim (procesverbal) ose libër, një përshkrim të gabuar mbi ekzistencën ose mos-ekzistencën e fakteve përkatëse ligjore.

5. Mashtrimi mund të kryhet në mënyra të ndryshme, si për shembull **duke theksuar faktet që nuk ekzistojnë fare, duke mohuar faktet që vërtetë ekzistojnë, duke ndryshuar kuptimin dhe përmbajtjen e tyre, duke heshtur rreth fakteve apo të dhënave etj., dhe në këtë rast nuk ka rëndësi nëse deklarata përmes së cilës një subjekt pasiv është mashtruar, është dhënë në mënyrë verbale ose me shkrim**.

6. Që mashtrimi i një organi kompetent të jetë element i kësaj vepre penale, duhet të jetë kryer në lidhje me një dokument, regjistër apo libër publik të legalizuar me të dhëna apo përmbajtje të pavërteta, e që i cili shërben si dëshmi në komunikimin juridik. Konsiderohet se për ekzistimin e kësaj vepre penale, nuk nevojitet qëllimi i kryerësit në lidhje me atë dokument, regjistër apo libër.

7. Për ekzistimin e veprës penale, nevojitet që autoriteti kompetent, përmes mashtrimit, ka të legalizuar përmbajtje të pavërteta, domethënë duhet të ketë një lidhje shkakësore midis mashtrimit dhe legalizimit të përmbajtjes së pavërtetë. Legalizimi nënkupton vetëm veprimet e legalizimit të zyrtarit publik ose legalizimin zyrtar të saktësisë së një rrethane që do të shërbejë si dëshmi në komunikimin juridik, bazuar në të dhënat e përfshira në deklaratën e një personi të caktuar. Organi kompetent legalizon në një dokument, libër ose regjistër (procesverbal) të tillë saktësinë e fakteve dhe të dhënave në bazë të deklaratës verbale ose me shkrim të kryerësit. Nuk ka vepër penale nëse autoriteti kompetent nuk fut si të vërteta, në mënyrë të drejtpërdrejt në dokumentin publik, librin ose regjistra (procesverbal), të dhënat që ka marrë nga një palë, por, për shembull, merr vendimin e saj në bazë të këtyre pa zbatuar ndonjë procedurë.

8. Autoritet kompetent kryen legalizimin e një shtate të pavërtetë në një dokument, regjistër (procesverbal) ose libër publik, në bazë të deklaratës së një personi tjetër, në këtë rast kryerësit të kësaj vepre penale. Prandaj, nuk do të ketë një vepër të tillë penale nëse autoriteti kompetent nuk e ka legalizuar përmbajtjen e një informacioni të pavërtetë të marrë nga një palë, por ka konsideruar informacionin e pavërtetë të paraqitur nga partia, derisa është mashtruar, si të

vërtetë dhe si të tillë, e ka përdorur atë gjatë marrjes së një vendim lidhur me një kërkesë të palëve.

9. Faktet mund të lidhen me rrethanat aktuale (për shembull fakti i një kontrate martesore, etj.), por gjithashtu sa i përket një personi, më së shpeshti sa i përket identitetit të tij / saj (me rastin e vërtetimit të identitetit, personi nuk është ai i vërteti), dhe vepra është kryer vetëm sa i përket asaj që është e legalizuar. Kështu, për shembull, nëse legalizimi i kryer ka të bëjë me nënshkrimin e një personi në një dokument, legalizimi vetëm vërteton se dokumenti është siguruar nga ai person, por jo që deklarata e dhënë nga ai person në atë dokument është e vërtetë.

10. Esenca e kësaj veprë penale përbëhet nga fakti se organi kompetent vepron derisa është mashtruar nga një kryes, domethënë autoriteti kompetent legalizon një dokument, regjistër (procesverbal) ose libër publik, që ka një përshkrim të gabuar në lidhje me saktësinë e përmbajtjes së tij dhe, me këtë rast, është e parëndësishme nëse organi kompetent ka vepruar në një gjendje mashtrimi të shmangshëm ose të jo. I rëndësishëm është vetëm fakti që organi kompetent ose personi zyrtar ose përgjegjës duhet të ketë qenë duke vepruar në një gjendje mashtrimi derisa ka legalizuar një dokument. Megjithatë, nëse një zyrtar ose përgjegjës ishte i vetëdijshëm se ai ose ajo nënshkruante një dokument me përmbajtje të pavërtetë, ky veprim do të përbënte veprën penale të falsifikimit të dokumenteve zyrtare të parashikuara në nenin 434 të KPK-së, ndërsa personi i cili bën që një person zyrtar të legalizoj një dokument të tillë do të ishte përgjegjës për nxitjen e veprës penale.

11. Vepra penale konsiderohet si e kryer nga vetë akti i legalizimit të përmbajtjes së rreme në një dokument, libër ose regjistër (procesverbal) publik.

12. Ana subjektive e veprës penale përfshin qëllimin e drejtpërdrejtë, sepse kryesi mashtron një autoritet kompetent me dashje, me qëllim që ta bëjë atë të legalizojë në dokumentin, librin ose regjistrin (procesverbalin) publik, diçka që do të shërbejë si provë në komunikimin juridik ".

Procedura e transferimit të pronësisë së një prone kërkon që të ketë një kontratë për transferim (shitje ose dhuratë) e cila vërtetohet nga Gjykata Komunale. Kur kryhet kjo, kontrata e certifikuar duhet të dorëzohet në Zyrën Komunale të Kadastrës për të argumentuar ndryshimin sa i përket pronësisë ligjore. Kjo bëhet me anë të vendimit të Zyrës Komunale të Kadastrës. Kjo është procedura që u përcjell nga A.H në vitin 2005, edhe pse në atë rast ishte një Vendim i paligjshëm i Gjykatës Komunale që iu dorëzua Zyrës së Kadastrës.

Këto tri nënshkruese të kontratës së parë të dhurimit kryen mashtrime dhe legalizuan një dokument të rremë sepse ata qëllimisht shfaqën fakte të rrejshme të Parcelës së Tokës 5602 në këtë dokument i cili ishte i përcaktuar që të shërbejë si dëshmi në një çështje ligjore. Ata kishin për qëllim që kjo shfaqje e rreme të bëjë që Komuna e Prishtinës të veprojë në dëm të saj dhe të nënshkruajë për të gjithë Parcelën Tokësore 5602, përfshirë këtu edhe oborrin në pronësi shoqërore, nga A.H tek dy vajzat e saj pa e vërejtur se ka dallime shumë të mëdha në ndërtimin që u dokumentua dhe asaj çfarë ndërtimi ekzistonte në të vërtetë dhe para së gjithash pa vërejtur se ajo kurrë nuk duhet të ishte regjistruar në emër të A.Ht. Certifikata e bashkëngjitur Vendimit të Zyrës së Kadastrës cek vetëm '166m²' dhe nuk i referohet një 'shtëpie' dhe një 'oborri'.

Vendimi i Zyrës së Kadastrës ishte bazuar në informacionin e paraqitur në mënyrë të rremë, sepse A.H nuk ishte pronari i vetëm dhe ekskluziv i pronës së paluajtshme dhe prona ishte përshkruar qëllimisht si e gabuar si e përbërë nga shtëpia me sipërfaqe prej 97 m² dhe oborri me sipërfaqe prej 69 m² me sipërfaqe të përgjithshme prej 166 m². Përshkrimi nuk përputhej me faktin dhe fakti ishte se asaj kohe ishte ndërtuar një ndërtesë tregtare e asaj ngastre e cila zinte tërë sipërfaqen e saj.

Qëllimi i kësaj kontrate të dhurimit ishte i qartë, që do të thotë se qëllimi i K.H.t dhe K Ukës ishte të merrte pronësinë e kësaj parcele në dëm të Komunës së Prishtinës që në përputhje me kornizën ligjore ishte pronarja e vetme dhe ekskluzive e kësaj toke. Korniza kohore e kësaj vepre penale është vendosur në bazë të ditës së nënshkrimit të kontratës (23 shtator 2010) dhe ditën kur Zyra e Kadastrës e Komunës së Prishtinës ka lëshuar vendimin me datën 6 tetor 2010.

K. H. dhe K.U në bashkëkryerje me M. H.-M, N. M, H.M dhe I.C kanë kryer edhe një vepër tjetër penale të legalizimit të dokumentit të rremë siç përshkruhet në pikën 4 të Aktakuzës së bashkuar duke bërë kontratën e dytë të dhurimit me datën 21 tetor 2010. Sipas kësaj kontrate, kontrata e dytë e dhurimit e datës 21 tetor 2010, pasuria në fjalë ishte e ndarë midis të gjitha motrave H. në 6 pjesë të barabarta. Ky dokument u parashtrua në Gjykatën Komunale të Prishtinës më 21 tetor 2010. Të gjitha palët nënshkruan kontratën që konfirmonte ekzistencën e një shtëpie të vjetër dhe një oborri e që të gjitha e dinin se nuk ekzistonin në datën e Kontratës së dytë të Dhurimit në vitin 2010.

Ky dokument u parashtruar në Komunën e Prishtinës, Zyrën e Kadastrës nga N.M me datën 28 tetor 2010, për të ndryshuar pronësinë ligjore vetëm nga K.H dhe K.H.U tek të gjitha gjashtë motrat. Bazuar në Kontratën për Dhurim të datës 21 Tetorit 2010, Zyra Komunale e Kadastrës morri një vendim me datën 8 nëntor 2010 për transferimin e pronësisë së Parcelës së Tokës 5602 nga K.H dhe K.H.U dhe beri ndarjen e pronësisë në të gjashtë motrat. Të gjashtë motrat kryen mashtrime dhe legalizuan një dokument të rremë sepse ato qëllimisht bënë një paraqitje të rrejshme të fakteve të Parcelës së Tokës 5602 në këtë dokument i cili ishte i përcaktuar që të shërbej si dëshmi e një çështjeje ligjore. Ato kishin për qëllim që kjo paraqitje e rreme të shkaktojë që Komuna e Prishtinës të veprojë në dëm të saj dhe të ndajë e transferojë të gjithë Parcelën e tokës 5602, duke përfshirë oborrin në pronësi shoqërore, nga K.H dhe K.H.-U. tek të gjashtë motrat pa e vërejtur se ka pasur dallime shumë të mëdha në atë çfarë si është dokumentuar ajo ndërtesë dhe çfarë ndërtimi ekzistonte në të vërtetë dhe para së gjithash pa vërejtur se ajo kurrë nuk duhet të ishte regjistruar në emër të A.Ht, K.Ht dhe K.H.-Ukës.

Korniza kohore e kësaj vepre penale është vendosur në bazë të ditës së nënshkrimit të kontratës (21 tetor 2010) dhe ditës kur Zyra e Kadastrës së Komunës së Prishtinës mori vendimin me datën 8 nëntor 2010.

Të gjitha motrat H. e dinin se gjendja faktike e pronës ishte në kundërshtim me statusin ligjor, kur ato nënshkruan dy kontratat e dhurimit kur i dorëzuan ato në Gjykatën Komunale për të vërtetuar veprat e dhurimit dhe më në fund kur kontratat e certifikuara u dorëzuan Zyrën e Kadastrës për të aprovuar ndryshimin e pronësisë ligjore. Familja H. erdhi në posedim të një prone fitimprurëse e cila gjendej në qendër të qytetit historik, kështu që ata duhej të merrnin vendime të rëndësishme në mënyrë kolektive me pëlqimin e të gjitha motrave, të cilët nuk kishin njohuri ligjore si N.U, por të paktën secila nga motrat e kishte të drejtën e fjalës për të ardhmen e kësaj prone. Mund të thuhet se të gjitha motrat H. e dinin se ndërtesa e vjetër ishte shkatërruar

në vitin 2003, siç pranoi edhe N.U në dëshminë e tij dhe në vend të saj ishte ndërtuar një ndërtesë e re, ndërtesë moderne prej katër katesh prej 800m². Ky ndërtim i ri sigurisht nuk kaloi pa u vënë re, pasi nuk përputhej me lagjen historike përreth, por derisa kjo nuk u përmend në dokumentet zyrtare dhe nënshtrimi ligjor ishte një sekret i hapur. Edhe pse N.U kishte pasur ndikim depërtues, po të ishte zbuluar zyrtarisht gjendja reale e parcelës, kjo do të mund të kishte ndikim negativ në "vjedhjen në pikë të ditës" për të miratuar ndryshimin e pronësisë ligjore përkundër dispozitave ligjore. Nuk është për t'u çuditur që motrat e H. duke marrë udhëzime mbi dispozitat ligjore nga një avokati i njohur dhe me përvojë si N.U, u përpoqën të zbatojnë ndryshimin e pronësisë ligjore duke përdorur mjete të paligjshme për të mashtruar një autoritet ligjor për vërtetimin e një çështjeje të pavërtetë e përcaktuar për të shërbyer si dëshmi në një çështje ligjore.

Ky kolegji erdhi në përfundimin se në rastin e të gjitha motrave H. kishte elemente të mjaftueshme për t'i gjetur ato fajtoresh për dy vepra penale Legalizimi i Përmbajtjes së Falsifikuar dhe Mashtrimit.

Çështja në fjalë ka të bëjë me konceptin e *concursum delictorum*, do të thotë teorinë sa i përket bashkëveprimit në veprat penale ose gjykimin e veprave të shumta kundër një të akuzuari sa i përket të njëjtave rrethanave faktike. KPK-ja nuk shpreh drejtpërsëdrejti bashkëveprimin e veprave penale, as nuk parashikon rregulla të veçanta ose teori doktrinare për përcaktimin e bashkëveprimit të veprave penale, por thjesht pranon ekzistencën e veprave penale në të njëjtën kohë dhe rregullon dënimin e tyre në nenin 71. Duke iu referuar parimeve të përgjithshme të së drejtës që janë të përbashkëta për të gjitha sistemet kryesore ligjore kombëtare, gjykatat penale ndërkombëtare konsiderojnë se kur sjellja e njëjtë faktike plotëson përkufizimet e shkeljeve të shumta ligjore, gjykata mund të vendosë dënime të përbashkëta lidhur me ato vepra penale vetëm kur krimet konsiderohen **mjaftueshëm të dallueshme ose posedojnë "një element materialisht të dallueshëm" që nuk gjendet në tjetrin**. Në rast se dy krime nuk kanë secili elementë materialisht të dallueshme, krimi me elementin materialisht më të dallueshëm si krim më specifik e nënkupton tjetrin dhe jepet vetëm një dënim. Ky përcaktim përfshin krahasimin e elementeve ligjore të dispozitave ligjore përkatëse; faktet specifike të rastit nuk luajnë ndonjë rol. (shih *Tribunali ndërkombëtar për ish Jugosllavinë, Prokurori v. Delalic, Mucic, Delic dhe Landzo ("Celebici"), IT-96-21-A, "Aktgjykimi", Dhoma e apelit, 20 shkurt 2001, paras. 412-413; Dhomat e veçanta të gjykatës në Kambogjia, Prokurori v. Kaing Gung Eva (holandez), Rasti nr. 001/18-07-2007-ECCC/SC, Aktgjykimi i apelit, 3 shkurt 2012, para. 285 et seq.; Gjykata special e Siera Leones, Prokurori v. Sesay et al., Rasti nr. SCSL-04-15-A, Aktgjykimi I apelit, 26 tetor 2010, para 1190).⁹*

Sipas mendimit të këtij kolegji, krahasimi i elementeve ligjore të veprave penale Legalizimi i përmbajtjes së falsifikuar dhe Mashtrimit shpie tek përfundimi se ata posedojnë një element materialisht të dallueshëm i cili nuk gjendet në tjetrin. Legalizimi i përmbajtjes së falsifikuar përfshihet në kapitullin Veprat penale kundër rendit publik dhe transaksioneve ligjore, ndërsa Mashtrimi është i përfshirë në kapitullin e veprave penale kundër pronës. Për të dy veprat penale,

⁹ PAKR 1122/2012, Aktgjykimi, 25 prill 2013

çështja e mbrojtur është e ndryshme, do të thotë besimi në administrimin e shërbimit publik dhe në rast të mashtrimit, pasuria e mbrojtur është prona. Më tej, të dyja veprat penale kanë elemente qenësisht të ndryshme dhe të dallueshme. Mashtrimi nënvizon elementin e përfitimit material si qëllim të një vepre penale dhe se elementi qenësor nuk përmendet në rastin e veprës penale të legalizimit të përmbajtjes së rreme. I vetmi element i përbashkët është mashtrimi si mjet për arritjen e qëllimit të synuar. Prandaj si rezultat i bashkëveprimit efektiv të veprave penale (jo bashkëveprimit juridik), ky kolegji duhej të caktonte një dënim përfundimtar unik në tërësi pas dënimit të tyre për secilën vepër penale veçmas.

Sa i përket vlerës së dëmit material që i është shkaktuar Komunës së Prishtinës, ky kolegji nxorri përfundimin se dëmi i tejkaloj 15.000 euro. Kjo gjykatë i bazoi gjetjet e saj në lidhje me këtë në aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës të datës 22 qershor 2006 (numri i referencës 144/2005) dhe vlerësimin e vlerës së dhënë nga eksperti.

Gjykata Supreme e Kosovës konfirmoi se M. H. ishte pronar i shtëpisë / banesës e cila ndodhet në Prishtinë, ish-rruga "Shkupi" tani rruga "H.M" numër 1 dhe se ishte regjistruar si ngastër kadastrale nr. 5602 në listën poseduese 4137 Komuna e Prishtinës me sipërfaqe prej 97 m² së bashku me të drejtën e përdorimit të përhershëm të tokës në të cilën ndodhet ndërtesa. E drejta e përdorimit të përhershëm të 69 m² të mbetura u vë në pyetje nga Gjykata Supreme dhe u ngrit argumenti: "paditësi nuk mund të jetë shfrytëzues i të gjithë oborrit prej 69 m², sepse ndërtesa-shtëpi e cila është në cilësinë e banesës është ndërtuar mbi pronën shoqërore, në pronën e të paditurit (Komuna e Prishtinës), por mund të ketë të drejtë një pjesë të oborrit që do t'i shërbejë paditësit për shfrytëzimin e objektit dhe që në gjatësinë dhe gjerësinë e rrugës nga qyteti deri në ndërtesën e banesës së paditësit".

Gjykata Supreme ka urdhëruar dërgimin e rastit në ri-gjykim në mënyrë që të përcaktojë sipërfaqen e nevojshme nga paditësi për të pasur qasje të duhur në ndërtesë nga rruga e qytetit. Pjesa tjetër e aktgjykimin të shkallës së parë u pranua.

Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës u konsiderua nga ky panel si një element thelbësor për të vërtetuar se në të vërtetë M. H. dhe më vonë trashëgimtarët e tij ishin pronarët e shtëpisë – banesës dhe shfrytëzuesit e përhershëm të tokës ku gjendej shtëpia – banesa. Aktgjykimi i Gjykatës Supreme krijon *res iudicata* kështu që nuk nevojiten dhe lejohen gjetje të tjera sa i përket kësaj. Aktgjykimi është lëshuar nga organi më i lartë gjyqësor në Kosovë dhe nuk është sfiduar kështu që ende është i vlefshëm.

Sipas këtij gjykimi, përpjekjet e tjera për gjetje ligjore alternative dhe për të sfiduar të drejtën e familjes H. në këtë pronë duhet të konsiderohen si spekulime të thjeshta.

Është një element i rëndësishëm që nuk është shpallur në Gjykatën supreme, do të thotë ndërtesa e vjetër historike u rrëzua në vitin 2003 dhe një ndërtesë e re moderne e ngriti duke zënë të gjithë pronën, por ky fakt nuk e bën të pavlefshëm vlerësimin ligjor të dhënë nga Gjykata supreme. Rëndësia vendimtare e këtij gjykimi qëndron në pohimin se prona e shtëpisë-banesës është ngushtë e lidhur me të drejtën e përdorimit të përhershëm të tokës në të cilën gjendet ndërtesa. Gjykata Supreme pohoi se ngastra ishte ligjërisht pronë e Komunës së Prishtinës si tokë në

pronësi shoqërore dhe nuk kishte ndonjë mjet ligjor për të ndryshuar statusin e saj. Prandaj çdo përpjekje e familjes H. për të pohuar se edhe toka gjithashtu iu dha atyre, duhet të konsiderohet si e paligjshme.

Përfundimi i Gjykatës supreme se prona e banesës nënkuptonte të drejtën për një përdorim të përhershëm të tokës, e kufizuar në pjesën e tokës në të cilën gjendej ndërtesa, plus rrugica e nevojshme nga ndërtesa deri në rrugën publike kishte ndërlikime të rëndësishme për atë rast dhe për vlerësimin e dëmit material.

Pas shqyrtimit të argumentit të mësipërm ligjor të paraqitur nga Gjykata Supreme, kur shtëpia e vjetër u rrëzua qëllimisht nga familja H., gjoja në vitin 2003, e drejtën për përdorim të përhershëm lidhur me banesën e konfiskuar nuk ekziston më gjithashtu. Pasoja e pashmangshme ishte se familja H. humbi të drejtën e përdorimit të përhershëm të pjesës së tokës ku u ndërtua ndërtesa. Pra, të gjitha, duke filluar nga koha kur ndërtesa e vjetër u shkatërrua dhe e reja u vendosën, të gjitha 166 m² u pushtua nga familja H. pa baza ligjore. Pra, në tërësi, duke filluar nga koha kur ndërtesa e vjetër u rrënuar dhe e ngrit ndërtesa e re, të gjitha 166 m² u ishin pushtuar nga familja H. pa baza ligjore.

Ky kolegji ishte i mendimit se dëmi financiar i shkaktuar palës së dëmtuar-Komunës së Prishtinës nga veprimet e kundërligjshme të të pandehurit ishte çmimi i shitjes së tregut prej 1 metër katror tokë që gjendet në të njëjtën zonë shumëzuar me numrin e metrave katrorë të uzurpuar në mënyrë të paligjshme nga familja H.. Dëshmitari ekspert vlerësoi se çmimi i një metri katror në afërsi të parcelës në fjalë është 1000 euro. Nëse shumëfishohet ajo me numrin e metrave katrorë fitohet shuma prej 166.000 euro dhe ky është dëmi i shkaktuar palës së dëmtuar. Kjo shumë e parasë paraqet dëmin e vërtetë material pasi që Komuna e Prishtinës mund ta shesë këtë pjesë të tokës me këtë çmim shumë lehtë.

Ky kolegji nuk e konsideron si të besueshme mendimin e ekspertit privat të ofruar nga mbrojtja. E. Q. C. F., Sh.p. dhe Q. H. kanë prezantuar në fakt të tyre, vlerësim të pavarura të fakteve dhe gjithashtu kanë nxjerre përfundimet ligjore duke zëvendësuar konkluzionet e pavarura të Gjykatës. Si të tilla, i ashtu - quajturi mendim i dëshmitarit ekspert nuk mund të mbështetet si mendim i besueshëm.

Ky kolegji nuk pajtohet me tezën e aktakuzës se dëmi material është nga të ardhurat nga qiraja prej së paku 344.452,67 euro të familjes H. të pranuar gjatë viteve 2005 dhe mars 2013, nga ndërtesa tregtare në parcelën e tokës 5602. Kolegji mendon se kjo llogaritje bazohet në supozimin se kur ndërtesa u ndërtuar në mënyrë të paligjshme në pronën e Komunës së Prishtinës, ajo fitoi të drejtën të gëzonte përfitimet që rrjedhin nga të ardhurat nga qiraja. Kolegji vëren se ky këndvështrim ligjor nuk ishte i argumentuar ligjërisht dhe asnjë dispozitë ligjore nuk u citua si bazë për një vlerësim të tillë. Për më tepër, një qasje e tillë duket të nënkuptojë se Komuna e Prishtinës u bë pronare e kësaj ndërtese tregtare dhe si e tillë ka të drejtën ekskluzive për të mbledhur të ardhurat nga qiraja. Edhe nëse supozojmë se në fakt Komunës së Prishtinës u bë pronare e kësaj ndërtese, nuk ka ndonjë mosmarrëveshje të hapur ligjore nëse familja H. kishte të drejtë të kërkonte shpenzimet për ndërtimin e kësaj ndërtese të zbritura nga të ardhurat e qirasë. Mund të konsiderohet edhe një nocion tjetër ligjor, domethënë se familja H. mund të ketë fituar pronësinë nga parashkrimi.

Ky kolegji arriti në përfundimin se qasja e miratuar nga prokuroria sa i përket vlerësimit të dëmit material shpie në një mosmarrëveshje të hapur civile mbi këtë pronë që duhet të finalizohet nga gjykata kompetente civile në procedurat e mëtejme, por jo nga gjykata penale e cila duhet të vendosë për përgjegjësinë penale të të akuzuarit. Pra, në tërësi, duke marrë parasysh argumentet e mësipërme, ky kolegji vlerësoi dëmin në vlerë prej 166.000 euro.

Uzurpimi i kundërligjshëm i pronës së paluajtshme

Motrat H. kanë mbetur në mënyrë të kundërligjshme në posedim dhe uzurpim të ngastrës 5602, e cila me të drejtë i përket Komunes së Prishtinës në periudhat kohore të përshkruara në pikat 8 dhe 9 dhe 10. Në rastin e K. H.t dhe K Ukës periudha kohore e kësaj vepre penale ka filluar më 6 tetor 2010, kur zyra kadastrale komunale mori vendim për bartjen e pronësisë së ngastrës 5602 nga A.A. te K. H. dhe K.U. Ky uzurpim i kundërligjshëm i pronës zgjati deri më 8 nëntor 2010 kur zyra kadastrale komunale mori vendim për bartjen e pronësisë së ngastrës 5602 nga K. H. dhe K.U tek të gjitha gjashtë motrat. Pas kësaj të gjitha gjashtë motrat H., duke filluar nga 8 nëntori 2010 deri më 31 dhjetor 2012 uzurpuan në mënyrë të kundërligjshme ngastrën e tokës në fjalë. Data e fundit, pra 31 dhjetor 2012 është dita e fundit kur Kodi Penal i Kosovës ka hyrë në fuqi. Statusi i uzurpimit të kundërligjshëm të pronës së paluajtshme është i natyrës së përhershme dhe vazhdon edhe sot, pasi që gjashtë motrat H.t janë të regjistruara në Zyrën e Kadastrës së Komunes së Prishtinës si pronarë të ngastrës së tokës 5602. Data e fillimit për këtë periudhe te fundit fillon nga 1 janari 2013 kur kodi i ri penal ka hyre ne fuqi dhe vazhdon deri ne ditën e sotme. E gjithë periudha e uzurpimit te kundërligjshëm te paligjshmërie është konsideruar nga ky Kolegji ne kornizat ligjore të Nenit 81 të KPRK.

Kryerja e veprës penale të uzurpimit të kundërligjshëm të pronës së paluajtshme përcaktohet me veprën e uzurpimit të pasurisë së paluajtshme që është në pronësi të personit tjetër fizik ose juridik. Uzurpimi duhet të nënkuptojë okupimin e pronës së paluajtshme të tjetrit, që mund të kryhet përmes veprimeve të ndryshme (hyrja në ndërtesa banimi, ku askush ende nuk e ka fituar të drejtën e banimit: e drejta e përdorimit, e drejta e shfrytëzimit ose e drejta e pronësisë; hyrja në objekte të hapura, rrethimi, kultivimin i tokës që është pronë e huaj, mbledhja e prodhimeve nga kultivimi i tillë i tokës, ndërtimi i ndërtesave si objektet -. ndërtimet në pronat e tilla siç ka ndodhur në këtë rast. *Në mënyrë që një kryerës të mbahet përgjegjës, kërkohet dashja e tij ose saj, që përfshinë **vetëdijen** e tij ose të saj se ai ose ajo e ka uzurpuar pronën e një tjetri pa lejen e pronarit legjitim dhe kjo do të thotë se elementet e kësaj vepre penale janë konsumuar vetëm kur uzurpimi i pronës është bërë pa pëlqimin e pronarit ose të afërmve të tij ose të saj; në këtë rast, nuk është e nevojshme që pëlqimi të jetë vetëm formal, me shkrim; por gjithashtu mund të jetë me gojë (Komentari nga KPRK Neni 332.)*

Të gjitha gjashtë motrat H., K.H, K.U, M.H, N. M, H.M dhe I.C ishin të vetëdijshme se pronar i kësaj parcele është Komuna e Prishtinës, dhe që vendimet familjare dhe gjyqësore të nxjerra në rastin e tyre dhe që u dhanë atyre të drejtën e pronësisë në fakt ishin marrë në mënyrë mashtruese me ndihmën e N.U.

Të gjitha motrat H. i përdorën të drejtat e tyre dhe vendosën të mbrojnë veten në heshtje. Ky trup gjykues mori në konsideratë përgjegjësinë individuale për kryerjen e veprave penale për të përcaktuar përgjegjësinë penale të secilit të pandehur. Ky trup gjykues mori në konsideratë

dispozitat e nenit 23 të KPRK-së që thotë se: “njohuria, dashja, neglizhenca dhe qëllimi i kërkuar si element i veprës penale mund të nxirret nga rrethanat faktike.”

Prandaj, trupi gjykues konsideroi se veprimet e ndërmarra nga të gjitha motrat H. si provë rrethore për të konstatuar se ku qëndron fajësia dhe për të ndarë fajësinë individuale. Dy faktorë të rëndësishëm u morën në konsideratë për të vendosur përgjegjësinë penale të të gjitha motrave H., përkatësisht dy kontrata mbi dhuratë, e para nga data 23 shtator 2010, e dyta më 21 tetor 2010 dhe të ardhurat nga qiraja të mbledhura dhe të ndara mes të gjithave.

Kontrata e parë dhe e dytë mbi dhuratë janë nënshkruar në lidhje me pasurinë që u përshkrua si **“prona e paluajtshme e cila ndodhet në Prishtinë, Rruga H.M nr. 1, e regjistruar në fletën poseduese UL-71814059-11117 ZK Prishtinë, si ngastra kadastrale 5602, shtëpi në sipërfaqe prej 97 m2 dhe oborr në sipërfaqe prej 69 m2, në sipërfaqe totale prej 166 m2.**” Deklarata solemne në lidhje me qëllimet *bona fide* të palëve në kontratë është miratuar në të dy kontratat, duke deklaruar se kontratat ishin *“nënshkruar personalisht në bazë të vullnetit të lirë, pa ndikim të dhunës, mashtrimit apo parregullsisë.*

Në fakt, prona e tillë nuk ekzistonte në kohën kur të dy kontratat u nënshkruan pasi që shtëpia e vjetër u shkatërrua dhe u ndërtua një ndërtesë e re. Të gjitha gjashtë motrat H. ishin të vetëdijshme për këto fakte pasi që kjo pronë e vlefshme ishte përdorur nga kjo familje për shumë vite, të gjitha motrat mbanin marrëdhënie të ngushta familjare dhe bashkëpunonin ngushtë kur merreshin vendime të rëndësishme lidhur me këtë pronë. Si dëshmi e këtij bashkëpunimi të ngushtë është se të ardhurat nga qiraja u mbledhën dhe u ndanë mes të gjitha motrave H.. Në kontratën e datës 3 dhjetor 2011, të nënshkruar nga ERO dhe K.H.U, K. veptoi si përfaqësuesja e grupit të pronarëve të formuar nga M.; N.; I.K.; K.a dhe H.. N.U deklaroi se gjashtë motrat H. ishin përfutuese të të ardhurave nga qiraja e ndërtesës komerciale në ngastrën tokësore 5602.¹⁰ Duhet të theksohet se në marrjen e tij në pyetje më 25 mars 2013, N.U nuk e fsheh që vendimi për ndërtimin e ndërtesës së zyrave ishte bërë midis prindërve të gruas së tij dhe gjashtë motrave.¹¹ Prandaj duket qartë se gjashtë motrat H. ishin plotësisht të vetëdijshme për atë që ishin duke bërë. Dhe kjo është provë e drejtpërdrejtë që provon të njohurit nga ana e të gjitha motrave H. rreth statusit të vërtetë ligjor të pronës.

Duke vepruar kështu, A.H dhe gjashtë motrat H. e mashtruan Komunën në lidhje me 166m2 të Pronës Shoqërore të Komunës. Ngastra e tokës 5602 aktualisht është e regjistruar në Zyrën Kadastrale të Komunës së Prishtinës në pronësi të K.Ht, K.H.U, M.H M, N.H.M, H H. H dhe I.H.C.¹² Certifikata përshkruan një shtëpi dhe oborr dhe nuk i referohet faktit se ato ishin zëvendësuar më 2004/5 me një ndërtesë katër-katëshe komerciale. Kështu, prona në ngastrën tokësore 5602 iu dha familjes H. / U. në mënyrë të paligjshme dhe tërësisht në kundërshtim me ligjin, logjikën e shëndoshë dhe vendimin e Gjykatës Supreme.

¹⁰ Shtojca e Kontratës mbi Qiramarrje, 3 dhjetor 2011. Shih transmetimin e dosjes së marrë nga ERO, 30 gusht 2013, ref. FIU / 21/20130830/4845, tab 20. Gjithashtu shih Raportin e Hetimit-Shqyrtimi i Dokumenteve të Sekuestruara, 30 gusht 2013, ref. FIU21/20130830/4843, f. 10 dhe Shtojca B12.

¹¹ Marrja në pyetje në procedurë paraprake e N.U, 25 mars 2013, f. 21.

¹² Certifikata Kadastrale e Pronësisë, 11 dhjetor 2013, ora 14.45. Shih transmetimin e provave, 24 dhjetor 2013. ref. FIU / 21/20131224/4919, Shtojca 3.

Në dhjetor të vitit 2012, ndërtesa komerciale në ngastrën 5602 iu dha me qira PBC Kosova për një periudhë prej pesë vjetësh për shumë të qirasë prej 3,815 euro në muaj. Në paragrafin 2, kontrata thekson se qiraja duhet të paguhet në llogarinë e K. H.t, nr. 1300003006465036, BpB. Kontrata është nënshkruar nga M. U. dhe është certifikuar më 20 dhjetor 2012.¹³ Më 21 mars 2013, PBC kishte paguar 7,630.00 euro në këtë llogari¹⁴.

Të gjitha të ardhurat nga qiraja të pranuar në llogarinë e A.Ht nr. 1700100101998475 dhe në llogarinë e K.Ht nr. 1300003006465036, BpB, dhe NLB Prishtina nr. i llogarisë 17001003023432887 nga qiradhënia e ndërtesës komerciale në ngastrën kadastrale 5602 tek familja H. / U. është provë e të ardhurave nga veprat penale të përshkruara më lart. Pa vendime të kundërligjshme, transferimin mashtrues të 166m² të ngastrës së tokës 5602, shkeljes së lejes së ndërtimit dhe ndërtimit të objektit të paligjshëm komercial në ngastrën tokësore 5602, këto të ardhura nga qiraja nuk mund të ishin pranuar.

Prandaj, trup gjykues arrin në përfundimin se duke pasur parasysh peshën kumulative të provave rrethanore dhe të provave të drejtpërdrejta, të gjashtë motrat H. i kanë kryer veprat penale të cilat përshkruhen në dispozitiv. Pjesëmarrja e kaq shumë njerëzve në marrëveshjet komplekse mbi tokën ka për qëllim të krijoj huti dhe të fsheh realitetin. Ky trup gjykues arriti në përfundimin se gjashtë motrat H. me dashje i kanë kryer veprat penale të lartpërmendura.

Për fat të keq, jo të gjithë fajtorët janë sjellë në mënyrë efektive para drejtësisë, duke përfshirë edhe më të rëndësishmin nga ata - udhëheqësin prapa këtij komploti kriminal – N. U. Veprat penale me të cilat janë ngarkuar N.U, S.M dhe F. H. në kohën kur hetimet kundër tyre kishin filluar tashmë ishin të ndaluara për shkak të parashkrimit kohor, siç është shpjeguar më sipër. Mjeti ligjor kundër parashkrimit të ndjekjes së veprave të krimit të organizuar gjithashtu nuk ka qenë efektiv, për arsytet e sqaruara më sipër.

G. DËNIMI

Gjatë vendosjes së ligjit penal në fuqi, trupi gjykues ka marr parasysh dispozitën e nenit 3 të Kodit të ri Penal të Republikës së Kosovës, që ka hyrë në fuqi më 1 Janar 2013. Neni 3.1 thekson në vijim: *”Ligji në fuqi në kohën kur është kryer vepra penale do të zbatohet kundër kryerësit”*.

Më tutje në nenin 3.2 ligji parashikon që:

”Në rast të ndryshimit të ligjit të zbatueshëm për një çështje të caktuar para vendimit përfundimtar, zbatohet ligji më i favorshëm për kryerësin.”

Pasi që pothuajse të gjitha veprat penale janë kryer para 1 janarit 2013, në përjashtim të akuzës 10, kur ka hyrë në fuqi Kodi Penal i Republikës së Kosovës, në përgjithësi duhet të zbatohet ligji që ishte në fuqi në kohën e kryerjes së veprave penale. Sidoqoftë, trupi gjykues ka qenë i detyruar të vendos se cili ligj ishte më i favorshëm për të pandehurit.

¹³ Shih azhurnimin për zhvillimin e rastit, 25 mars 2013, ref. FIU / 21/20130325/4480.

¹⁴ Shih azhurnimin për zhvillimin e rastit, 25 mars 2013, ref. FIU / 21/20130325/4480. Gjithashtu shih raportin e policisë mbi të dhënat financiare, 22 maj 2013, ref. FIU21 / 20130522/4654, f. 6.

Gjatë llogaritjes së dënimit, trupi gjykues shqyrtoi rregullat e përgjithshme sipas nenit 64 që thotë si vijon:

“Gjykata do të përcaktojë dënimin e një veprë penale brenda kufijve të parashikuara me ligj për një vepër të tillë penale, duke marrë parasysh qëllimin e dënimit, të gjitha rrethanat që janë relevante për zbutjen ose rëndimin e dënimit dhe në veçanti shkallën e përgjegjësisë penale, motivet për kryerjen e veprës, intensitetin e rrezikut ose dëmtimin e vlerës së mbrojtur, rrethanat në të cilat është kryer veprimi, sjelljen e kaluar të kryerësit, pranimin e fajësisë, rrethanat personale të kryerësit dhe sjelljen e tij / të saj pas kryerjes së veprës penale. Dënimi duhet të jetë në proporcion me rëndësinë e veprës penale dhe sjelljen dhe rrethanat e kryerësit.”

Trupi gjykues nënvizon se kjo procedurë penale është vetëm një aspekt i situatës komplekse të krijuar në atë rast nga veprimet e të gjithë të pandehurve dhe veprimet e mëtejshme të palës së dëmtuar janë të nevojshme urgjentisht për të rikthyer pronën që me ligj i takon Komunës së Prishtinës si pronë shoqërore. Në rast se pala e dëmtuar e fiton padinë civile, prona do të rikthehet tek pala e dëmtuar. Për më tepër, ndërtesa e re është ndërtuar pa leje dhe përsëri Komuna e Prishtinës udhëzohet që të ndërmarrë të gjitha veprimet e mundshme për rivendosjen e rendit dhe ligjit në këtë drejtim. Ky trup gjykues është i vetëdijshëm se duke e prishur ndërtesën e vjetër dhe duke e ndërtuar një të re, familja H. krijoi një çështje komplekse ligjore dhe vendimi përfundimtar lidhur me këtë pronë dhe fitimin reciprok duhet të vendoset në procedurën civile.

Trupi gjykues vendosi që të veçojë dënimin e shqiptuar ndaj të pandehurve, duke marrë parasysh të njëjtin nivel të përfshirjes në kryerjen e veprës penale, të njëjtin nivel të fajësisë që rrjedh nga të njëjtat motive dhe fakti që të gjitha motrat H. vepruan sipas udhëzimeve të dhëna nga N.U, i cili u shmang nga përgjegjësia penale për shkak të parashkrimit kohor të akuzave dhe rrethanave personale.

Në rastin e **K. U.**, trupi gjykues ka qenë i mendimit se dënimi prej:

1 viti për veprat penale të përshkruara në pikën 3 dhe 4 Legalizimi i Përmbajtjes së Rreme,
10 muaj për veprat penale të përshkruara në pikat 6 dhe 7 Mashtrimi,
6 muaj për veprën penale të Uzurpimit të kundërligjshëm të pronës së paluajtshme

Dhe dënimi unik prej 2 vite ndaj K Ukës është i përshtatshëm për seriozitetin e veprës penale, sjelljen e kryerësit dhe rrethanat personale.

Rrethanat e mëposhtme u morën parasysh si masa zbutëse gjatë shqiptimit të dënimit për këtë të pandehur:

- Ky i pandehur nuk ka dosje penale
- I pandehuri ka një pozitë të qëndrueshme sociale si një grua e martuar me fëmijë

Në rastin e **K.Ht**, trupi gjykues ka qenë i mendimit se dënimi prej:

1 viti për veprat penale të përshkruara në pikën 3 dhe 4 Legalizimi i Përmbajtjes së Rreme,
10 muaj për veprat penale të përshkruara në pikat 6 dhe 7 Mashtrimi,
6 muaj për veprën penale të Uzurpimit të kundërligjshëm të pronës së paluajtshme

Dhe dënimi unik prej 2 vite ndaj K.Ht është i përshtatshëm për seriozitetin e veprës penale, sjelljen e kryerësit dhe rrethanat personale.

Rrethanat e mëposhtme u morën parasysh si masa zbutëse gjatë shqiptimit të dënimit për këtë të pandehur:

- Ky i pandehur nuk ka dosje penale
- I pandehuri ka një pozitë të qëndrueshme sociale si një punonjëse në Komunën e Obilit, një grua e martuar me fëmijë

Në rastin e këtyre dy të pandehurve, trupi gjykues ishte i mendimit se dënimi unik duhet të jetë më i ashpër për të pasqyruar se ato kanë kryer më shumë vepra penale në krahasim me motrat tjera H..

Në rastin e **M.Ht, N. M-t, H.Mt, I. C-t**, trupi gjykues ishte i mendimit se dënimi prej: 1 vit për veprat penale të përshkruara në pikën 4 Legalizimi i Përmbajtjes së Falsifikuar, 10 muaj për veprat penale të përshkruara në pikën 7 Mashtrimi, 6 muaj për veprën penale të Uzurpimit të kundërligjshëm të pronës së paluajtshme

Dhe dënimi unik prej 1 vit dhe 10 muaj i shqiptuar ndaj M.Ht, N. M, H.M, Idabete C është i përshtatshëm për seriozitetin e veprës penale, sjelljen e kryerësit dhe rrethanat personale.

Rrethanat e mëposhtme u morën parasysh si masa zbutëse gjatë shqiptimit të dënimit për këta të pandehur:

- Ky i pandehur nuk ka dosje penale
- I pandehuri ka një pozitë të qëndrueshme sociale, e punësuar, një grua e martuar me fëmijë

Mundësia reale e rikthimit të pronës në mënyrë të konsiderueshme e zvogëlon nivelin e dëmtimit të vlerës së mbrojtur, e cila së bashku me rrethanat e tjera personale ka rezultuar në arritjen në përfundim se të gjithë të pandehurit meritojnë të marrin dënimin me kusht.

Dënimet unike pezullohen në rastin e M.Ht, N. M, H.M, I. C, K.H dhe K.U për periudhën e verifikimit prej 2 vjetësh. Ky trup gjykues ishte i mendimit se roli i të gjitha motrave H. në këto veprimtari kriminale ishte shumë më i ulët se përfshirja e N.U dhe dënimi duhet të pasqyrojë këtë fakt. Rrethanat personale të të gjitha motrave H. nënkuptojnë se ato kanë kryer vepra penale vetëm një herë në jetën e tyre të rregullt dhe një vërejtje nën kërcënim të dënimit është e mjaftueshme për t'i parandaluar ato nga përsëritja e veprave.

Prokuroria në aktakuzë ka paraqitur një parashtresë me të cilën kërkohet konfiskimi i ngastrës së tokës 5602 dhe dy llogarive bankare ku është depozituar paraja e të ardhurave nga qiraja. Përveç kësaj, në parashtresë është kërkuar të urdhërohet që ndërtesa e ndërtuar në mënyrë të paligjshme në ngastrën në fjalë, të rrënohet me urdhër të Komunës.

Gjatë marrjes së vendimit në lidhje me parashtresën përkatëse, trupi gjykues ka marrë parasysh dispozitën ligjore në vijim të nenit 275 të KPP-së: *“Para se gjykata të lëshojë urdhër përfundimtar për konfiskimin penal të ndërtesës, pasurisë së paluajtshme, pasurisë së luajtshme*

ose asetëve të përcaktuara në aktakuzë, në aktakuzë duhet të pretendohet dhe prokurori i shtetit duhet ta provojë në shqyrtim gjyqësor se ndërtesa, pasuria e paluajtshme, pasuria e luajtshme ose aseti ka qenë dobi pasurore e veprës penale nën hetim, në pajtim me nenet 276-280 të këtij Kodi.”.

Trupi gjykues ka pasur dyshime se pasuritë e depozituara në dy llogaritë bankare ishin përfitime materiale të fituara nga veprat penale pasi që burimi i tyre ishin të ardhurat nga qiraja e mbledhur nga ndërtesa e paligjshme e ndërtuar në parcelën e përvetësuar. Këto të ardhura më pas janë përvetësuar “mjete të përfituara drejtpërdrejt si rezultat i veprimeve që përbëjnë veprë penale janë dobi pasurore e fituar me atë veprë penale.” (Neni 276, paragrafi 2 i KPP).

Konstatime përfundimtare të gjykatës janë se ngastra e tokës 5602 ka një pronar legjitim e cila është Komuna e Prishtinës. Kjo e drejtë mbi ngastrën është konfirmuar nga Gjykata Supreme e Kosovës në aktgjykimin 144/2005 nga data 22.02.2006 dhe cdo vendim tjetër i nxjerrë më vonë për këtë kontest duhej të konsiderohej si i paligjshëm. Ngastra e tokës 5602 ishte marrë drejtpërdrejt nga motrat H. për shkak të veprimeve që përbënin veprë penale dhe përfitim material i fituar me atë veprë penale (neni 276 par. 1 i KPP) ajo duhej të lirohej dhe t'i kthehej pronarit legjitim – Komunës së Prishtinës, sipas nenit 284 të KPP.

Nuk është konstatuar nëse ndërtesa moderne është ndërtuar nga burimet financiare të fituara drejtpërdrejt për shkak të veprimeve që përbënin vepra penale, kështu që nuk ishte parashtruar kërkesa për konfiskimin e kësaj ndërtese, por në vend të saj u parashtrua kërkesa e jashtëzakonshme për rrënimin e ndërtesës me urdhër të Komunës.

Trupi gjykues arriti në përfundimin se nuk ka kompetencë në këtë drejtim. Komuna e Prishtinës ka të drejtën ekskluzive për të vendosur nëse do të fillojë procedurat administrative që çojnë në rrënimin e kësaj ndërtese. Vendimi duhet të merret në mënyrë të pavarur nga Komuna e Prishtinës, por jo me urdhër të Gjykatës Themelore të Prishtinës që ka kompetencë në çështjet penale.

Për më tepër, duhet të merren parasysh edhe dispozitat ligjore të Ligjit mbi pronësinë dhe të drejta tjera sendore (2009/03-L-154). Meqë është vërtetuar se shtëpia është gjithashtu burim nga veprimtaria kriminale, i vetmi vendim i mundshëm ishte lirimi i tij. Komuna e Prishtinës dhe motrat H. do të duhej të paraqesin një padi civile për të vendosur për të ardhmen e shtëpisë në fjalë.

Në bazë të nenit 451 dhe 453 të Kodit të Procedurës Penale, K.H, K.U M.H, N. M, H.M dhe I.C janë të detyruara të paguajnë shpenzimet e procedurës penale të paushallit në vlerë prej 50 Euro lidhur me kryerjen e veprave penale për akuzat 3, 4, 6, 7, 8, 9 dhe 10.

Në pajtim me nenin 454 të KPP-së, shpenzimet e procedurës penale në lidhje me pikat 1, 2 dhe 5 paguhen nga burimet buxhetore.

Gjyqtari i EULEX-it
Arkadiusz Sedek

MJETI LIGJOR: Sipas Nenit 380 të Kodit të Procedurës Penale, Ankesë mund të paraqitet kundër këtij Aktgjykimi në afat prej 15 ditëve, nga momenti i dorëzimit të kopjes të këtij Aktgjykimi palëve. Ankesa duhet t'i drejtohet Gjykatës së Apelit përmes Gjykatës Themelore në Prizren.